

ماشین آلات موتور عمران کشور

فعالان عمرانی نخستین همایش
«ماشین آلات؛ ثروت ملی» را
برگزار کردند

پیمانکاران
در شرایط بحرانی

بافاینانس‌های چینی
چه کنیم؟

مشکلات بخش خصوصی باید با
مشارکت فعالان این عرصه حل شود

فهرست مطالب

صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
 مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری

شورای سیاست‌گذاری:

- مهندس منوچهر ملکپانی فرد (رئیس هیات مدیره)
 - مهندس بهمن دادمان (دبیر)
 - مهندس مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
 - مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار)
 - دکتر ایرج گلابتونچی (عضو هیات مدیره)
- رئیس کمیسیون انتشارات: ● مهندس علی ورزنده
 سردبیر: ● مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
 - مهندس کاظم سماک (رئیس کمیسیون اقتصاد)
 - مهندس سیامک مسعودی (رئیس کمیسیون قوانین)
 - مهندس عبدالمجید سجادی (رئیس کمیسیون روابط عمومی)
 - دکتر ایرج گلابتونچی (رئیس کمیسیون فنی)
 - مهندس محمود مصطفی‌زاده (سردبیر)

همکاران این شماره:

- دکتر محمود جام‌ساز ● دکتر محمد علی نجفی
- مهندس محسن سلیمی

حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
 خبرنگار: آرزو نوری
 عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
 امور آگهی‌ها: شقایق خواجه‌نصیری

لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

نشانی:

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
 خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶،
 ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۶۹۱
 تلفن: ۶۶۴۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷ - فکس: ۶۶۴۴۰۸۴
 پست الکترونیکی: payam.abadgaran@acco.ir
 نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

- سرمقاله - پیمانکاران در شرایط بحرانی
- برگزاری همایش «ماشین‌آلات، ثروت ملی» در محل سندیکا
- نخستین همایش برچسب انرژی
- معاون وزیر راه و شهرسازی:
- ۱۱۸ پروژه به ارزش ۹۸ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان آماده سرمایه‌گذاری
- رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران:
- پیش‌شرط‌های دسترسی به حسابهای بانکی مردم برای اخذ مالیات
- دکتر علی‌اکبر نجفی: با فاینانسهای چینی چه کنیم؟
- گفتگو با عیسی کلانتری در مورد چاه‌های غیرمجاز و آینده بحران آب
- پاگرد
- دکتر آخوندی وزیر راه و شهرسازی: بدهی ۳۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت
- معاون راه و شهرسازی: جدی‌ترین کار در وزارت راه و شهرسازی اصلاح آئین‌نامه‌هاست
- در راستای اصلاح قراردادهای کاری مطرح شد: احتمال تغییر گسترده قراردادهای کار
- گفتگوی تفصیلی آفتاب یزد با دکتر طهماسب مظاهری
- مهندس محسن سلیمی (عضو هیات‌مدیره انجمن خراسان رضوی):
- اهمیت تحول‌گرایی در انتخابات هفتم نظام مهندسی
- بررسی اقتصادنیوز در مورد راه دولت برای پرداخت بدهی پیمانکاران
- مکاتبات سندیکا

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار می‌باشد و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

پیمانکاران در شرایط بحرانی

سب مقاله

با توان تخصیص اعتبار به بهره‌برداری برساند. البته در این مسیر قدمهایی برداشته شده و تا حدودی پایان دادن به طرح‌های اولویت‌دار در قانون بودجه مورد توجه قرار گرفته و عملیاتی نیز شده است. اما مساله اینجاست که کمیت این طرح‌ها در مقایسه با طرح‌های نیمه‌تمامی که پیمانکاران زیادی در آنها مشغول فعالیت هستند، حدود ده درصد را شامل می‌شود و بقیه طرح‌ها تعیین تکلیف نشده‌اند و بار آنها روز به روز بر دوش پیمانکاران سنگین‌تر می‌شود. البته این امر پذیرفته‌شده‌ای است که پرداخت مطالبات پیمانکاران پروژه‌های عمرانی با دو سه ماه تاخیر مواجه باشد و پیمانکاران نیز از تنخواهی که در اختیار دارند هزینه‌های دو سه ماه تاخیر تسویه را تامین کنند، اما در برخی موارد که پروژه‌ها با مشکل نقدینگی مواجه می‌شوند پیمانکاران با مراجعه به بانکها به صورت کوتاه‌مدت و یا میان‌مدت مشکل نقدینگی را برطرف می‌کردند تا از توقف عملیات اجرایی پروژه‌ها جلوگیری کنند. بدین ترتیب علاوه بر حفظ یا ایجاد اشتغال از وارد شدن خسارت‌های به پروژه‌ها نیز جلوگیری می‌کردند. متأسفانه در سالهای اخیر افزایش بدهی دولت به پیمانکاران و متعاقب آن افزایش بدهی پیمانکاران به نظام بانکی این روند معقول را با مشکل مواجه کرده و از حیز انتفاع خارج ساخته است. چرا که بانکها به این مساله واقف شده‌اند که دولت توانایی بازپرداخت مطالبات پیمانکاران را ندارد و پیمانکاران نیز که درآمدی جز وصول مطالبات خود از دولت ندارند، امکان دارد نتوانند به تعهدات خود عمل نمایند. لذا در پرداخت تسهیلات به صورت کوتاه‌مدت یا

نیست. با این حال برخی از مجریان با ایجاد فشار، پیمانکاران طرح‌ها را وادار می‌کنند که به هر قیمتی شده ولو طرح‌های ناتمام را آماده افتتاح کنند، برغم آن که می‌دانند در پرداخت هزینه‌ها و مطالبات پیمانکاران ناتوان هستند. پس از روی کار آمدن دولت تدبیر و امید - همان طوری که پیش‌بینی می‌شد - بر کلیت دستگاه اجرایی عقلانیت نسبی حاکم گردید و هیات دولت با اولویت دادن به برنامه‌ریزی و احیای سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی سعی کرد پروژه‌های در دست اجرای خود را اولویت‌بندی کند. در واقع دولت خواهان آن است که طرح‌های با اولویت خاص و همچنین با پیشرفت فیزیکی قابل توجه را با متناسب

بانک‌ها به این مساله واقف شده‌اند که دولت توانایی بازپرداخت مطالبات پیمانکاران را ندارد و پیمانکاران نیز که درآمدی جز وصول مطالبات خود از دولت ندارند، امکان دارد نتوانند به تعهدات خود عمل نمایند. لذا در پرداخت تسهیلات به صورت کوتاه‌مدت یا میان‌مدت به پیمانکاران همکاری لازم را بعمل نمی‌آورند.

هفته اول شهریورماه، به مناسبت شهادت دو دولتمرد بزرگ انقلاب اسلامی، شهید محمدعلی رجایی (رئیس جمهور) و شهید حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر محمدجواد باهنر (نخست وزیر) هفته دولت نام گرفته است. در طی این هفته، مردم با عملکرد و دستاوردهای دولت در زمینه‌های گوناگون عمرانی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی آشنا می‌شوند. در هفته‌های منتهی به این مناسبت، دولت‌ها تلاش می‌کنند که با افتتاح پروژه‌های قابل بهره‌برداری و کلنگ‌زنی پروژه‌های جدید بر شور و شوق این هفته بیفزایند و معمولاً از دو سه ماه مانده به هفته دولت با افزایش فشار بر روی پیمانکاران پروژه‌ها و گاه با فشارهای غیرمعارف... پروژه‌ها را حتی با نواقص بسیار افتتاح می‌کنند. در سالیان اخیر با توجه به رویکرد هر دولتی شدت و حجم این فشارها در نوسان بوده اما هیچ وقت کنار گذاشته نشده است از اینرو این هفته علاوه بر دولتمردان، برای پیمانکاران و مشاوران پروژه‌ها نیز روزهای پرمشغله‌ای محسوب می‌شود. اما نکته اینجاست که به همان میزان که بهره‌برداری از طرح‌ها این هفته را میمون و مبارک می‌کند، به همان میزان شماری از پیمانکاران زیر بار بهره‌وآمهایی که برای اتمام این طرح‌ها از منابع مختلف دریافت کرده‌اند، گرفتار می‌شوند. در دهه اخیر به ویژه ۵ سال اخیر که دولت از پرداخت بدهیهای خود به پیمانکاران ناتوان گردیده، هفته دولت نیز کم‌کم رنگ باخته، دیگر از آن نشاط و تحرکی که در جامعه پیمانکاری برای تحویل و بهره‌برداری از پروژه‌های در دست اجرا وجود داشت، چندان خبری

پیام آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

رئیس جمهوری و دیدگاه‌های هیات دولت همخوانی ندارد. حال آنکه تقویت بخش خصوصی پیش شرط مهمی در سازندگی کشور در پساتحریم محسوب می‌شود و ورود سرمایه و تکنولوژی به کشور بدون حضور بخش خصوصی قوی و کارآمد در تمام زمینه‌های اقتصادی و صنعتی راه به جایی نخواهد برد. بخش خصوصی و پیمانکاران امیدوارند که دولت تدبیر و امید با در پیش گرفتن راه‌حل‌های کوتاه‌مدت و مؤثر از اضمحلال شرکت‌ها جلوگیری و در میان‌مدت با حمایت خود به تقویت و سازماندهی مجدد آنها یاری برساند. سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به عنوان یک تشکل کارفرمایی بارها از دولت‌های مختلف به خصوص از دولت تدبیر و امید تقاضا کرده که بطور جدی به مشکلات این صنف رسیدگی و با تنظیم بخشنامه و دستورالعمل‌های جامع و ابلاغ آن به بخش‌های مربوط به طرح‌های عمرانی ضمن جبران زیان‌های ناشی از عدم پرداخت مطالبات پیمانکاران از اعمال فشارهای غیرمستعارف و غیرقانونی به آنها خودداری و رفتار خود را بر مبنای قانون و با توجه به شرایط خاص تنظیم کنند. نباید از این امر غفلت کرد که خصوصی‌سازی همان ایجاد بهبود واقعی محیط کسب و کار، شفاف‌سازی امور، کاستن از بوروکراسی بی‌بهره، حذف رقابت‌های ناعادلانه بین بخش خصوصی با بخش‌های عمومی و دولتی در مناقصات پروژه‌های عمرانی است که می‌تواند به شکوفایی اقتصاد در بخش سازندگی و متعاقب آن در سایر بخشها منجر شود.

لازم به تاکید است که حذف بخش خصوصی به تصور اینکه بخش دولتی و وابسته می‌تواند جوابگوی نیازهای واقعی رشد و توسعه کشور شود، تصور باطلی بوده و در کشورهای مختلف تجربیات شکست‌خورده زیادی از این دست تصورات را شاهد بوده‌ایم از اینرو تنها با ارج نهادن به فعالان بخش خصوصی و تقویت این بخش می‌توان به تداوم رشد و توسعه کشور امیدوار بود.

بازار غیررسمی که به موازات بانکها ظاهر شده، جای خالی نظام بانکی رسمی را پر می‌کند و پیمانکاران برای تامین نیازهای فوری خود به این بازارها هدایت می‌شوند.

متأسفانه در این بازار سهم سود مشارکت براساس نیاز مشتری و درجه استیصال آن تعیین می‌گردد نه براساس یک روال منطقی و ارزش واقعی پول.

بازبگران این بازار برخی از صرافها و افراد حقیقی هستند که در قالب معاملات غیرشفاف با سهم مشارکت بسیار بالا و غیر واقعی در برخی موارد تا ۹۰ درصد سود مشارکت در سال (یعنی ۷ الی ۸ درصد در ماه) به پیمانکاران گرفتار تسهیلات پرداخت می‌نمایند و بیشتر پیمانکاران به دلیل مشکلاتی که در ادامه مطرح خواهد شد مشتریان این بازار هستند. متأسفانه در این بازار سهم سود مشارکت براساس نیاز مشتری و درجه استیصال آن تعیین می‌گردد نه براساس یک روال منطقی و ارزش واقعی پول.

با این وصف اگر دولت نتواند بدهی خود به پیمانکاران را پرداخت کند و همچنین تامین نقدینگی مورد نیاز بخش خصوصی شاغل در بخش سازندگی کشور از طریق مسیرهای شفاف (نظام بانکی) صورت نگیرد، بخش خصوصی واقعی جای خود را به شرکت‌های دولتی، نظامی و انتظامی واگذار خواهد کرد که با شعارهای انتخاباتی دکتر روحانی

میان‌مدت به پیمانکاران همکاری لازم را بعمل نمی‌آورند. البته پیمانکاران در چنین شرایطی نیز جز معدود فعالانی هستند که تعهدات خود به سیستم بانکی را با حداقل تاخیر انجام داده‌اند. هر چند که اکثر آنها با مشقت فراوان به تعهدات خود نزد بانک‌ها عمل می‌کنند. متأسفانه پایبندی آنها به انجام تعهداتشان منجر به شکل‌گیری چرخه نادرست و زیان‌آوری برای پیمانکاران شده است. به عنوان مثال بانک‌ها شرایط خود را برای اعطای تسهیلات جدید به پیمانکاران که قرار است تعهدات سابق آنها را نزد بانکها تسویه کند، تحمیل می‌کنند، به عبارت دیگر نه تنها از بدهی واقعی پیمانکاران کاسته نمی‌شود بلکه به حجم آن افزوده می‌شود، حتی در برخی موارد پیمانکاران برای پرداخت سود تسهیلات، وام دیگری از همان بانک دریافت می‌کنند. علت چنین تصمیم‌هایی آن است که پرداخت اقساط سررسید شده بانک‌ها با تاخیر مواجه نگردد و یا در گردش حساب جاری پیمانکاران مشکلی پیش نیاید، چرا که ممکن است در این صورت در لیست سپاه بانک مرکزی قرار گیرند که عواقب آن قابل پیش‌بینی است. راه‌هایی از این وضعیت پدید آمده و دشوار تامین نقدینگی در کوتاه‌مدت است که در وضعیت فعلی تامین آن از منابع رسمی مقدور نیست. با توجه به اینکه در بانکداری اسلامی اعتبار حساب جاری جزو معاملات ربوی تلقی می‌گردد، در نتیجه برای دریافت هرگونه تسهیلاتی باید براساس یکی از عقود مشارکتی اقدام شود. از طرفی دریافت تسهیلات براساس عقود مشارکتی، دسترسی به بازار کوتاه‌مدت پول را تقریباً غیرممکن می‌کند و با دشواریهای زیادی نیز مواجه است، نمی‌تواند نقشی در خروج پیمانکاران از شرایط بحرانی داشته باشد. در چنین شرایطی بازار غیررسمی که به موازات بانکها ظاهر شده، جای خالی نظام بانکی رسمی را پر می‌کند و پیمانکاران برای تامین نیازهای فوری خود به این بازارها هدایت می‌شوند.

نقش ماشین آلات عمرانی در توسعه کشور

«ماشین آلات؛ ثروت ملی»
مطرح شد
در همایش

همایش مدیریت ماشین آلات شرکت‌های مهندسی و عمرانی و نمایشگاه تخصصی ماشین آلات چهارشنبه ۲۵ شهریور در سندیکای شرکت‌های ساختمانی آغاز به کار کرد و تا عصر همان روز ادامه داشت. در این همایش، وضعیت ماشین آلات در بخش خصوصی، راه‌های حفظ و ارتقاء ماشین آلات، سامان بخشی به ماشین آلات و ورود به دوران پساتحریم بررسی شد.

مهندس خوانساری:

امیدوار به حل مشکلات هستیم

در ابتدای این همایش مهندس جواد خوانساری نایب رئیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی عنوان کرد: این همایش برای ایجاد تعامل و همفکری درباره مشکلات از جمله مشکلات ناشی از تحریم‌ها است که فشارهای زیادی را به صنعت احداث مخصوصاً در حوزه ماشین آلات وارد کرده است. امیدواریم با رفع تحریم‌ها

سرمایه و فرصت‌های جدیدی روبروی ما قرار گیرد. قطعاً در چنین شرایطی باید دقت کنیم که شرکت‌های خارجی در شرایطی در ایران فعالیت کنند که با شرکت‌های ایرانی شریک باشند و در ابتدای امر از ماشین آلات داخل کشور استفاده کنند.

وی افزود: مشکلات مالی زیادی گریبان‌گیر دولت است که باعث گرفتاری شرکت‌های عمرانی هم شده است که با تلاش انجمن‌ها، پیگیری و گفتگو با

راهسازی، واردکنندگان و تولیدکنندگان ماشین آلات، انجمن نفت، گاز و پتروشیمی و سندیکاهای شرکت‌های ساختمانی ایران، برندها و نمایندگان تولیدکنندگان داخلی ماشین آلات شرکت داشتند

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

مسئولان دولت امید، امیدوار به حل مشکلات هستیم. قسمت عمده کارهای مملکت در دست شرکتهای نیمه دولتی بوده که در دو سال اخیر هم تداوم داشته است که ما با کمک اتاق بازرگانی در صدد تحقق عادلانه بخش خصوصی واقعی هستیم. در این مورد تولیدکنندگان و واردکنندگان ماشین‌آلات نقش عمده‌ای دارند. یکی از مشکلات عمده در این مورد مسئله اپراتور ماشین‌آلات است که به دلیل تغییر نوع ماشین‌آلات و ارزش بالای آنها باید به آموزش اپراتورهایی بپردازیم که به خوبی ماشین‌آلات ما را حفظ و هدایت کنند. به همین منظور سندیکای شرکت‌های ساختمانی با تشکیل آموزشگاهی سعی در تربیت نیروی انسانی مفید در این باره کرده است.

نائب رئیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی خاطرنشان کرد: ۱۶ مهرماه انتخابات نظام مهندسی برگزار خواهد شد از این رو از همه مهندسانی که کارت مهندسی دارند دعوت می‌کنیم حضور فعالی در این انتخابات داشته باشند. در پایان امیدوارم پیوند تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ماشین‌آلات باعث حفظ این سرمایه ملی و توفیق در سازندگی کشور شود.

مهندس غنی‌زاده:

ناوگان ماشین‌آلات نیاز به «بازسازی» و «نوسازی» دارند

سخنران بعدی همایش مهندس محمد غنی‌زاده بود که در جایگاه دبیر علمی همایش ماشین‌آلات با تشریح اهداف همایش گفت: همایش حاضر به نوعی حاصل اتاق فکر کمیسیون ماشین‌آلات در سندیکای شرکت‌های ساختمانی طی یکسال گذشته است. کمیسیونی که

دقیقا یکسال پیش با حضور مدیران ارشد و برجسته ماشین‌آلات برای بررسی چالش‌های مدیریتی ماشین‌آلات شرکت‌ها تشکیل شد. شرکت‌های عمرانی و معدنی ماشین‌آلات و تجهیزات سنگین و نیمه‌سنگین از منابع اصلی برنامه‌ریزی پروژه‌ها هستند. مدیریت منابع ماشین‌آلات در مواردی مثل انتخاب منابع ماشین‌آلاتی متناسب با نیاز پروژه‌ها، تأمین این ماشین‌آلات و تجهیزات از کشورهای اصلی تولیدکننده و صاحب برند، تأمین قطعات اصلی و خدمات پشتیبانی پس از تأمین، نیروی انسانی ماهر و تحصیلکرده اعم از مدیریت، فنی، اپراتوری و پشتیبانی، عدم تطابق با پیشرفت‌های فن‌آوری، سرویس و نگهداری و راهبری و ... دچار بحران هستند.

مهندس محمد غنی‌زاده با بیان اینکه این ماشین‌آلات و تجهیزات سنگین و نیمه سنگین «خود رو» نیستند، درباره ویژگیهای آنها گفت:

این ماشین‌آلات کماکان Hi Tech محسوب می‌شوند از اینرو انحصاری و گران قیمت بوده و به شرایط اقتصادی و حتی سیاسی شدت حساس هستند ضمن اینکه به دلیل وارداتی بودن ارزشی

بالایی دارند، بنابراین تابع شرایط و نوسانات ارزی هستند. ■ باید از فیلترهای متعدد و متفاوتی در گمرک، استاندارد سوخت، محیط زیست، وزارت صنایع و... عبور کنند، حال آنکه فن‌آوری آنها در زمینه افزایش راندمان، مانور بیشتر، وزن کمتر و... همواره در حال تغییر و تحول است. بنابراین ناوگان ماشین‌آلات همواره نیاز به «بازسازی» و «نوسازی» دارند که البته از عمر استاندارد و معینی بهره‌مندند و به تناسب عمر خود، راندمان اسمی مشخصی داشته و با افزایش عمر، استهلاک راندمان دارند.

■ در انتخاب ماشین و تجهیزات، محتاج به نیروی انسانی متخصص، آموزش‌های تخصصی قبل و در حین بهره‌برداری هستیم. همین طور نیاز به خدمات پشتیبانی استاندارد برای سرویس و نگهداری و بهره‌برداری داریم.

مهندس غنی‌زاده تصریح کرد: به علت چالش‌های به شدت هزینه‌بر فوق، همچنین عدم لحاظ آن در قیمت‌های پایه قراردادهای دولتی و عدم آنالیز صحیح راندمان کارگاهی به علت تأخیرهای متوالی و توقف‌های پروژه توسط دستگاه‌های اجرایی، امکان ارجاع خدمات ماشین‌آلاتی به دارندگان و تأمین‌کنندگان تخصصی ماشین‌آلات وجود ندارد. از اینرو شرکتها به ناچار کلیه ریسک‌های فوق را راساً بعهده می‌گیرند تا حداقل خسارت توقف‌های ناخواسته و خواب ماشین‌آلات به شخص ثالث تحمیل نشود.

دبیر علمی همایش ماشین‌آلات با تأکید بر اینکه به دلایل فوق عمده سرمایه شرکت‌ها صرف تأمین ماشین‌آلات می‌شود، تصریح کرد: ماشین‌آلات و تجهیزات سنگین و نیمه‌سنگین در شرایط ثبات اقتصادی تا ۷۰ درصد هزینه‌ها را در هر پروژه «ماشین‌بر» بخود اختصاص می‌دهند که البته در شرایط عدم ثبات اقتصادی مثل افزایش جهشی نرخ ارز یا تورم و یا فشارهای تحریمی، سهم هزینه کرد ماشین‌آلات و تجهیزات تا چند برابر قیمت‌های جهانی افزایش می‌یابد. وی تأکید کرد البته این دارائی در سالهای اخیر دستخوش تلاطمات اقتصادی و قانونی گردیده و با افزایش عمر و کاهش راندمان ماشین‌آلات از یکسو و نیز استمرار رکود و عدم فعالیت از سوی دیگر، ارزش افزوده‌ای نداشته و به تدریج در حال استهلاک است. در چنین شرایطی مدیریت ماشین‌آلات پیچیده و بسیار پر چالش است که بهره‌گیری از دانش و شیوه‌های نوین مدیریتی، آموزش، ارتقاء مهارت و دسترسی به نرم افزارهای جدید و حساس را ضروری می‌سازد. مهندس غنی‌زاده تأکید کرد: تحقق این امر مستلزم اراده جدیدی در راس مدیریت است، اراده‌ای که طی آن تغییر از مدیریت سنتی به مدیریت تحلیل‌گر، رویکرد به مدیریت نرم‌افزاری، ارتقاء سطح دانش و مهارت کارکنان و اهمیت دادن به عمده‌ترین دارائی و منابع شرکتها یعنی ماشین‌آلات را به عنوان دارائی‌هایی که در حال نابودی قرار دارند، بسیار ضروری است. دبیر علمی همایش در پایان سخنان خود با اشاره به اینکه اینها مباحث این سمینار هستند، تأکید کرد: امیدواریم عزیزی که نتایج بررسی‌ها و دانش و تجربه مدیریتی خود را در سمینار مطرح می‌نمایند مورد نقد و ارشاد سروران گرامی قرار گیرند تا بتوان راهکار خروج از بحران فعلی را با همگرایی و خرد جمعی پیدا نمود.

گزارش مهندس مصطفی زاده از اقدامات کمیسیون ماشین آلات

در ادامه مهندس محمود مصطفی زاده رئیس کمیسیون ماشین آلات سندیکا با بیان اینکه در این جمع تخصصی بنای سخنرانی ندارد به بیان تاریخچه کمیسیون پرداخت و گفت: شهریور ۱۳۹۳ هیأت مدیره سندیکا تصمیم به تشکیل گروهی برای بررسی

وضعیت ماشین آلات کشور گرفت و برای این منظور از همه بزرگان مربوطه دعوت شد. وی با بیان اینکه مشکل ما در سه بخش عمده قابل بررسی است، تصریح کرد:

۱- نبود نمایندگی‌های مسئولیت پذیر مشکل قابل توجهی بود که بدون همکاری با انجمن واردکنندگان ماشین آلات قابل گره‌گشایی نبود، در نتیجه ما به سمت همکاری با انجمنهای مربوط حرکت کردیم.

۲- بحث بعدی این بود که ماشین آلات دارای اسناد مالکیت به نام و یا حتی فاقد اسناد مالکیت چه تعریفی دارند و آیا سرمایه ملی به حساب می‌آیند یا نه. پاسخ ما تاکید روی سرمایه ملی بود از اینرو بر اهمیت حفظ، نگهداری و توجه به راندمان آنها تاکید داریم، چرا که هزینه آنها به کل کشور تحمیل می‌شود و برای حفظ و نگهداری این سرمایه ملی باید آموزش را سرلوحه کار خود قرار دهیم.

۳- در نهایت به این نتیجه رسیدیم که در شرایط تحریم و پساتحریم با توجه به محدودیتهای موجود چه باید بکنیم.

محمود مصطفی زاده با اشاره به اینکه حضور شرکتهای چینی در عرصه ماشین آلات از بحثهای مطرح در کمیسیون بود که به نتیجه رسیدیم به جای رویکرد حذفی در قبال این شرکتهای می‌توانیم با شرکتهای برتر چینی وارد مذاکره شویم، تصریح کرد: در هر حال فعالیت مستمری توسط کمیسیون ماشین آلات صورت گرفته و امیدواریم مساله تامین، تعمیر و نگهداری ماشین آلات هر روز بهتر از قبل پیش برود. وی در پایان خاطر نشان ساخت: باید مدیران ارشد ماشین آلات همسطح مدیران پروژه دیده شوند چرا که مسئول حفظ و نگهداری سرمایه ملی هستند و مدیران شرکتهای باید به تخصص آنها اهمیت لازم را بدهند و حفظ و نگهداری و بهره‌برداری درست از این سرمایه‌های ملی را به دست افراد متخصص بسپارند.

مهندس حبیب زاده:

اداره ماشین آلات مدیریت خاصی را می‌طلبد

در ادامه مهندس محمدرضا حبیب زاده عضو کمیسیون ماشین آلات و معاون ماشین آلات شرکت کیسون با تشکر از سندیکا برای ایجاد فرصتی جهت تبادل تجربه درباره ماشین آلات عنوان کرد: ماشین آلتی که در پروژه‌های عمرانی مورد استفاده قرار می‌گیرند از دیدگاه‌های

مختلفی مورد توجه قرار می‌گیرند. این سرمایه‌های ملی به دلیل موانع مختلف عمر مفید کمتر از حد انتظار دارند. ماشین در شرکت‌ها در قالب و اشکال مختلفی دیده می‌شود. در پروژه‌ها ماشین به عنوان ابزاری برای انجام کار دیده می‌شود. اگر در پروژه ماشین را سرمایه بدانیم روابط و مناسبات کار با مشکل روبرو می‌شود.

حبیب زاده افزود: وقتی کار پروژه تمام می‌شود ماشین در شرکت، به عنوان دارایی لحاظ می‌شود و باید از آن حفظ و نگهداری شده، همواره قابل بهره‌برداری باشد. از لحاظ سهام‌داران شرکت، ماشین سرمایه است و هیچگاه نباید بیکار بماند. یکی از معضلات امروز بیکار ماندن همین سرمایه است.

وی افزود: در دید کلان، اداره ماشین آلات در هر جایگاهی مدیریت خاصی را می‌طلبد. یکی از بحثهای مطرح در این زمینه میزان نیاز پروژه به ماشین آلات است که دفتر فنی پروژه مسئول سنجش و اعلام آن است. در واقع محل کنترل منابع، دفتر فنی پروژه‌ها است. بعد از اتمام پروژه، ماشین آلات که عمر آنها قاعدتا بیشتر از عمر پروژه است، بدون متولی می‌ماند در حالی که باید این دارایی مسئول مربوط به خود را داشته باشد که به نگهداری و فعالیت مجدد آن توجه کند. ماشین متوقف بیشتر از ماشین در حال کار آسیب می‌بیند. بنابراین در سیستم، نیاز به فردی داریم که مسئول این دارایی باشد و درباره آن به مدیران شرکت گزارش لازم را بدهد تا برای ماشین‌ها تصمیم درستی بگیرند.

حبیب زاده افزود: با توجه به بررسی‌های کمیسیون، ۵۰ درصد حضور ماشین آلات در پروژه‌های عمرانی پرت است. در شرکتهای ۱۰-۲۰ درصد ماشین آلات اجاره‌ای و ۸۰ درصد آنها مالکیتی است. اجاره دادن ماشین آلات به پروژه‌ها به صورت ساعتی و بدون توجه به پرت حضور آنها در پروژه مشکلاتی را ایجاد می‌کند و می‌دانیم که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در آنالیزهای خود قیمت ماشین آلات را با احتساب

مهندس مصطفی زاده:
باید مدیران ارشد
ماشین آلات همسطح
مدیران پروژه دیده شوند
چرا که مسئول حفظ و
نگهداری سرمایه ملی
هستند و مدیران شرکتهای
باید به تخصص آنها اهمیت
لازم را بدهند و حفظ و
نگهداری و بهره‌برداری
درست از این سرمایه‌های
ملی را به دست افراد
متخصص بسپارند.

فنی ماشین‌آلات مصر باشند تا کمبود سازمانی برای تربیت انسانی متخصص برای ماشین‌آلات نسل سوم را پوشش دهد. وی درباره سرنوشت ماشین‌های نسل اول و دوم نیز گفت: بازسازی این ماشین‌های مستهلک شده هم مقدور است و هم راه را برای طراحی و ساخت ماشین‌آلات جدید هموار می‌کند.

مهندس انصاف پور:

با اندیشه‌های سنتی نمی‌توان مقابل فناوری‌ها قرار گرفت

مهندس حسین انصاف‌پور مدیرعامل شرکت کیمیا فن آوری‌ها نیز درباره تهدید فناوری‌های نوین اطلاعات و ارتباطات در ماشین‌آلات سنگین گفت: اگر مدرن‌ترین ماشین‌ها را در اختیار داشته باشیم ولی آنها را با سیستم‌های قدیمی مدیریت کنیم به نتیجه نخواهیم رسید. در واقع با اندیشه‌های سنتی نمی‌توان با فناوری‌های نوین روبرو شد. برای انتخاب یک ماشین باید سه پارامتر اصلی نوع ماشین، سایز ماشین و فن‌آوری سیستم‌های کنترلی مدنظر قرار گیرد. به طور کلی کاربرد فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات تفاوت‌های جدی در فناوری

نت، پدیدآوری و مدیریت آن به وجود آورده است، از جمله، فن‌آوری سیستم‌های کنترلی عموماً هوشمند و رایانه‌ای شده‌اند. وی در ادامه به نرم‌افزارها که ارتباط میان انسان و ماشین را امکان‌پذیر می‌کند، اشاره و عنوان کرد: امروزه با توجه به نرم‌افزارها می‌توان سیستم یکپارچه‌ای از

اطلاعات ماشین و شرکت به وجود آورد که راهبری و کنترل ماشین را آسوده‌تر کنند.

انصاف پور با تأکید بر اینکه در آستانه پساتحریم باید ببینیم آمادگی لازم برای رویارویی با سیستم‌های پیشرفته داریم یا نه و برای به دست آوردن آن چه باید بکنیم، گفت: در عصر جدید نمی‌توان به داشتن ماشین‌هایی با عمر ۳۰ ساله دلخوش بود چرا که پیشرفت تکنولوژی و لزوم انطباق با آن، عمر ماشین‌آلات را به حداقل رسانده است و اگر با همین منطق با ماشین‌آلات برخورد شود خسارات جبران‌ناپذیری بر ما وارد می‌شود.

حضور مفید آنها مدنظر قرار داده است. معاون ماشین‌آلات شرکت کیسون افزود: در این باره باید فعالیت‌ها طوری تنظیم شود که با تعداد کم ماشین یا اجاره زمان‌مدار آن، هزینه را پایین آورد. شرکت‌ها باید بیشتر دنبال پروژه‌هایی بروند که موتور روشن آنها بیشتر است. اگر در محلی پروژه‌ای داشته باشیم و در همان محل پروژه دیگری باشد می‌توان از موتور روشن بیشتری بهره برد. علاوه بر این اگر کارفرماها کار را متمرکز ببینند و ماشین‌آلات لازم را در اختیار شرکت‌ها

بگذارند، مشکل پرتی کمتر می‌شود. ایجاد شرکت‌های اقماری تک دیسیپلین و واگذاری ماشین‌آلات به آنها برای ارائه خدمات به کل پروژه‌های شرکت از راهکارهای دیگری است که می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. وی افزود: راه دیگر ایجاد بنگاه ماشین‌آلات در کنار هر پروژه است که علاوه بر تامین ماشین‌آلات پروژه با بازار در ارتباط باشد. در نهایت به نظر من باید به سمت ایجاد شرکت‌های تخصصی برویم و ماشین‌آلات را به آنها واگذار کنیم چرا که داشتن ماشین در شرایط بحرانی امروز هزینه‌بر است و می‌تواند به خود شرکتها صدمه بزند.

مهندس بطحائی:

نیروی متخصص برای ماشین‌آلات نسل سوم نداریم

در ادامه این همایش مهندس کمال بطحائی مدیر ماشین‌آلات شرکت پرلیت با اشاره به نحوه برخورد شرکتها با تکنولوژی جدید مربوط به ماشین‌آلات گفت: نیروی متخصص برای استفاده و نگهداری

از ماشین‌آلات دارای تکنولوژی‌های جدید و بالا نداریم که همین باعث بی‌صرف ماندن ماشین‌آلات جدید می‌شود. وی با بیان اینکه سه نسل ماشین‌آلات راهسازی در کشور ما وجود داشته است، گفت: ماشین‌آلات راهسازی اولیه مصرف بالای انرژی و راندمان

پایین داشتند در عین حال سیستم مکانیکی و تعمیرات ساده و سنتی داشتند که مشکل نیروی انسانی را پوشش می‌داد. ماشین‌های امروزی دارای مصرف بهینه انرژی و راندمان بالاتر هستند اما نسل سوم ماشین‌های راهسازی مدیون علم مکترونیک که ترکیبی از مهندسی کنترل، الکترونیک، و کامپیوتر است می‌باشد که باعث مانور بیشتر اپراتورهای ماشین می‌شود. مصرف بهینه، سرعت بالا، کاهش آلودگی، کنترل هو شمند و... از مزیت‌های ماشین‌آلات این نسل است.

مهندس بطحائی با نمایش فیلمی درباره عملکرد بیل مکانیکی نسل سوم، پیشنهاد داد شرکت‌های عضو سندیکا در تشکیل دارای دفاتر

مهندس محمدی:

اهمیت آنالیز روغن در نگهداری ماشین آلات

در ادامه مهندس عبدالصمد محمدی از شرکت توان کاو نت درباره نگهداری ماشین‌آلات از طریق آنالیز روغن (cm) گفت: نگهداری ماشین‌آلات کار دشواری نیست به شرطی که آمار و اطلاعات را جدی بگیریم. نزدیک به ۸۰ درصد خرابی‌ها مربوط به آلودگی در اجزای

ماشین است که آسان‌ترین تکنیک در این باره آنالیز روغن است، هر چند در جامعه مهندسی ما به درستی جانیاقتاده است. چه آن آنالیز روغن انجام می‌شود ولی به اطلاعات و داده‌های حاصل از آن توجه نمی‌شود.

وی درباره شرایط لازم جهت ایجاد موثر cm افزود: با توجه به اینکه خرید ماشین‌آلات محدود شده و باید به نگهداری ماشین اهمیت داد که در این باره آنالیز روغن به دلیل اینکه حداقل هزینه و انرژی را در بر دارد، دارای اهمیت است. آنالیز روغن دو دهه است که وارد کشور ما شده و مدیران ارشد با استفاده از آن می‌توانند اطلاعات دقیقی از کل مجموعه داشته باشند و با توجه به آن تصمیم‌گیری کنند.

مهندس رضایی خبرداد:

رویکرد جهانی به اجاره ماشین آلات

مهندس حسن رضایی مدیرعامل شرکت تورانتو نیز درباره اجاره ماشین‌آلات و اثر آن در قیمت تمام شده ماشین‌آلات عنوان کرد: دغدغه اصلی مدیران بهره‌وری است، که هزینه‌های ماشین‌آلات تاثیر مستقیمی در آن دارد. سازمان مدیریت سهم ماشین‌آلات را در

پروژه‌ها ۴۵-۵۰ درصد اعلام کرده است. وی با بیان اینکه آقای جی. داگلاس نموداری ارائه کرده که در آن عمر ماشین را به سه قسمت اقتصادی، سودده، و فیزیکی تقسیم کرده، گفت: قسمت اقتصادی کسب درآمد برای برگشت سرمایه است. در قسمت بعدی سوددهی حاصل می‌شود ولی به تدریج سود کاهش می‌یابد و عمر فیزیکی فرا می‌رسد که باید برای تعویض یا تعمیر ماشین اقدام کرد. در کشورهای دیگر قبل از اینکه ماشین به نقطه اوج برسد برای فروش آن اقدام می‌کنند تا با ورود آن به سرآشویی عمر فیزیکی، متضرر نشوند ولی متأسفانه در کشور ما این مسئله لحاظ نمی‌شود و با وارد کردن ماشین‌آلاتی با عمر بالای ۵ سال، هزینه زیادی بر دوش جامعه مهندسی گذاشته می‌شود.

وی با اشاره به وضعیت ماشین‌آلات در جهان افزود: ۵۰ کشور تولید کننده اول دنیا ۱۸۰ میلیارد دلار ماشین‌آلات در جهان تولید می‌کنند یعنی ۷۰ درصد تولید ماشین‌آلات دنیا را آمریکا، اروپا، ژاپن، چین و هند بر عهده دارند. سهم شرکت‌های چینی از ماشین‌آلات رو به افزایش است. در دنیا ۸/۵ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۳ برای پروژه‌های عمرانی هزینه شده است که چین پیش‌بینی کرده در سال ۲۰۱۷ میزان ۲۵ درصد هزینه‌های عمرانی در چین خواهد بود. با افزایش هزینه‌های عمرانی در چین، شرکت‌هایی که تجهیزات ماشین‌آلات را اجاره می‌دهند، افزایش می‌یابد.

وی افزود: ۸۰-۹۰ درصد ماشین‌آلات خریداری شده در انگلیس اجاره داده می‌شود و ۸۰ قانون و دستورالعمل در این کشور درباره اجاره ماشین‌آلات وجود دارد. رویکرد جهانی درباره ماشین‌آلات به سمت اجاره آن رفته است چرا که کاهش هزینه‌ها، کاهش نیروی انسانی، افزایش بهره‌وری، افزایش سرعت، امکان محاسبه دقیق هزینه‌ها، کاهش قیمت تمام شده ماشین‌آلات و... را به همراه دارد. شرکت‌های کرایه ماشین‌آلات چند نوع هستند از جمله شرکت‌های غیر حرفه‌ای، شرکت‌های وابسته به نمایندگی‌ها، شرکت‌های وابسته به تولیدکنندگان و در نهایت شرکت‌های حرفه‌ای کرایه ماشین‌آلات که در ایران بیشتر نوع اول دیده می‌شود. وی در پایان با اشاره به اینکه متأسفانه آمار تجهیزات و ماشین‌آلات ما بسیار مبهم است، پیشنهاد کرد: سندیکای شرکت‌های ساختمانی برای ایجاد آمار صحیح پیشقدم شود.

مهندس حافظی:

آموزش اپراتورها باید اجباری شود

در ادامه همایش مهندس بهروز حافظی، مدیر آموزش شرکت حفار ماشین درباره آموزش اپراتور دستگاه گفت: آموزش نقش عمده‌ای در حفظ و

نگهداری ماشین‌آلات دارد. عمر هر ماشین به روش استفاده از آن بستگی دارد. یک اپراتور بد می‌تواند در مدتی کم ماشین خوبی را از بین ببرد. اپراتور باید با ساختار و عملکرد ماشین، روش آب‌بندی دستگاه نو، بازدیدهای روزانه قبل از شروع به کار، و استفاده قبل از زيربار بردن آن آشنا باشد. وی افزود:

در زمان آب‌بندی، سرویس‌های روزانه باید بیشتر باشد و تعویض روغن مخصوصاً در قسمت‌هایی که پاششی است بیشتر انجام شود. در این دوران (۱۰۰ ساعت اول) باید با دستگاه مدارا کرد؛ و نهایتاً از ۷۰ درصد توان ماشین استفاده نمود. در مورد بازدیدهای روزانه نیز باید آن را مهمترین اصل در مورد نگهداری ماشین‌آلات دانست. متأسفانه مدیران پروژه از این امر غافل هستند. در بازدیدهای روزانه باید دستگاه سه دقیقه در جا کار کند تا اپراتور بتواند صداهای نامعمول دستگاه را بررسی کند و پی به عیوب آن ببرد. بعد از سه دقیقه باید دستگاه را گرم کرده و جک‌ها را با گاز بالا، پایین و بالا ببرند که کاپیتاسیون در سیستم ایجاد نشود. وی در پایان بر آموزش اپراتورها و لزوم اجباری بودن این آموزش تأکید کرد.

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

دکتر شمس اردکانی :

مبارزه با تورم و کاهش رکود در اولویت است

همایش مدیریت ماشین‌آلات شرکتهای مهندسی و عمرانی بعد از ظهر روز ۲۵ شهریور با سخنرانی دکتر شمس اردکانی رئیس هیأت‌مدیره انجمن ماشین‌آلات سنگین با عنوان «ماشین‌آلات، ثروت ملی» ادامه یافت. دکتر اردکانی در ابتدا با اشاره به اینکه درباره ماشین‌آلات سنگین که پیش‌نیاز توسعه است، چند مشکل وجود دارد، گفت: مشکل اول این است که عده‌ای به هر چیزی که چرخ دارد و راه می‌رود، ماشین می‌گویند؛ در حالی که ماشین‌آلات سنگین جزو کالاهای سنگین است و خودرو به حساب نمی‌آید. ماشین‌آلات سنگین جزو ماشینهای جاده‌ای است که قوانین خودرو شامل آن نمی‌شود بلکه قوانین کالاهای سرمایه‌ای شامل آن است. بنابراین لازم است انجمن‌ها گردهم آمده و خواهان آن شوند که ماشین‌آلات سنگین به عنوان کالای سرمایه‌ای تلقی شده و قوانین خاص برای آن وضع شود. از آنجایی که کالای سرمایه‌ای به نوعی کالای ملی است، می‌توان درباره بی‌مصرف ماندن ماشین‌آلات سنگین از دولت خواهان اقدام مؤثری شد.

وی خاطرنشان کرد: کنز معتقد است هرگونه گردش مالی و فعالیت اقتصادی باعث خروج از رکود می‌شود. بنابراین ما باید با دولت همدلی و هم‌زبانی کرده و کارهایی خلق کنیم که استفاده از ماشین‌آلات سنگین را بهینه کرده، به تولید ملی هم کمک کند و برای اینکه بتوانیم چنین کاری انجام دهیم باید تجمیع تشکیلی انجام شود. اردکانی با تاکید بر اینکه خوشبختانه سندیکا با ۷۰ سال سابقه و با وجود نیروهای میهن‌پرست محوری برای تجمیع گروه‌های مختلف شده، گفت: به عنوان مثال چند شرکت عضو سندیکا نیروگاهی در عراق ساختند که درآمد آن بیش از کل صادرات فرش آن سال بود. پروژه‌هایی مانند این پروژه می‌تواند توسعه و پیشرفت ما را جلو بیاورد. در حال حاضر در ایران توانایی داریم که ۹ درصد یک نیروگاه و ۷۵ درصد یک پالایشگاه را بسازیم. لذا اگر بخواهیم به فعال شدن سرمایه ملی و اشتغال‌زایی اهمیت بدهیم، باید کارهایی را در اولویت قرار دهیم که ماشین‌آلات سنگین ما را بکار گیرد. هیأت‌مدیره انجمن ماشین‌آلات سنگین تصریح کرد: از این رو توصیه می‌کنم با دولت

دکتر شمس اردکانی:
ماشین‌آلات سنگین
به عنوان کالای سرمایه‌ای
تلقی شده و قوانین خاص
برای آن وضع شود
از آنجایی که کالای سرمایه‌ای
به نوعی کالای ملی است،
می‌توان درباره بی‌مصرف
ماندن ماشین‌آلات سنگین
از دولت خواهان اقدام مؤثری
شد

ریل آهن چنان پروژه‌های محقق شده باشد. توجه کنید که پیشرفت جهان صنعتی از کجا شروع شد. پروژه سد هوور که بزرگترین سد هفتاد سال اخیر است، با وسایل اولیه‌ای ساخته شده است. امروزه اگر پروژه‌هایی نظیر کانال پاناما و سد هوور را به ایرانی‌ها واگذار کنند، ایرانی‌ها بدون وارد کردن هیچ ماشینی قادر به ساخت آن هستند؛ چنانچه در آن دو پروژه از ابتدایی‌ترین وسایل استفاده شد. ناصر معدلی گفت به عنوان مثال سد کهال که ۲۵۰۰ سال پیش در ایران ساخته شد تاکنون کار می‌کند و در اثر سیل آسیب‌پذیر نیست. در حدود ۱۷۰۰ سال پیش اجداد ما آب را به تونل کارون می‌گرفتند و با توربین، تولید نیرو می‌کردند با این حال از فرهنگ خود غافل بوده‌اند جوانان ما فکر می‌کردند باید ماشین را از کمپانی‌ها بخرند و قادر به ساخت ماشین‌آلات نیستند. در حالی که ما دارای پتانسیل کافی هستیم و از لحاظ اقتصادی هم این کار به صرفه است.

وی افزود: درباره ماشین‌آلات کار حرفه‌ای انجام ندادیم اما به عنوان یک مدیر اعتقاد دارم ما قادر به ساخت ماشین‌آلات هستیم، از این رو در شرکت خود به همت جوانان و با کمک دفتر فنی به ساخت ماشین‌هایی در پروژه‌های مختلف از جمله در پروژه سد سیمره اقدام کرده‌ایم.

سرعت و کیفیت بالای کار در اروپا به دلیل استفاده از ماشین‌آلات در کوچکترین کارهاست. من معتقدم مهندسان ایرانی قادر به طراحی و ساخت ماشین هستند. در این مورد حمایت مدیران لازم است و باید در روزهای اولیه ساخت نسبت به ایراد ماشین‌های ساخته شده سختگیری نکرد و در صدد اصلاح آن بود. در شرایط فعلی که پول برای خرید ماشین وجود ندارد، باید از این تهدید به عنوان فرصتی برای ساخت ماشین‌آلات استفاده کنیم.

وی در پایان گفت: جوانان ما باید اعتقاد پیدا کنند که دارای هوش و توانایی هستند، اگر از مصیبت دولتی شدن جلوگیری کنند و دور بزرگان صنف جمع شوند قادر به انجام کارهای خوبی هستند. درباره ماشین‌آلات نو باید گفت تا تکنولوژی ماشین‌آلات بومی نشده، خرید ماشین‌آلات دفن کردن پول است.

محترم تعامل داشته، راهکارهای آنها برای خروج از رکود را مطالعه کنیم. به گفته شمس اردکانی یکی از راههای خروج از تورم خروج از رکود است زیرا تورم مثل فشار خون است و برای کنترل آن باید دقت صرف کرد چون کاهش یکباره آن باعث مرگ مریض می‌شود. هیأت‌مدیره انجمن ماشین‌آلات سنگین افزود: معالجه رکود از معالجه تورم مهمتر است. از اینرو تشکل‌های مختلف باید با تحرک جدی مبارزه با رکود را خواستار شده و بر اولویت مبارزه با تورم و کاهش رکود تاکید کنند.

مهندس ناصر معدلی:

توانایی ساخت ماشین‌آلات را داریم

مهندس ناصر معدلی مدیرعامل شرکت پرلیت درباره رویکرد توسعه پایدار و ماشین‌آلات سخنرانی کرد و گفت: تا زمانی که ماشین‌آلات را در داخل کشور تولید نکنیم به توسعه نخواهیم رسید. وی تاکید کرد: آمریکا به عنوان یکی از کشورهای پیشرو در ساخت

ماشین‌آلات است. با نگاهی به کانال پاناما که شرق و غرب آمریکا را به هم متصل می‌کند، می‌بینیم ساخت کانال ابتدا توسط فرانسه در سال ۱۸۸۰ شروع شد ولی با بن‌بست ماشین‌آلاتی روبرو شدند، بنابراین آمریکا با تشویق روزولت شرکت فرانسوی را خریداری کرد و مسئولیت ساخت کانال را برعهده گرفت. حجم پروژه ۶۰ میلیون مترمکعب سنگ‌برداری بود و ۲۲ هزار کارگر در این پروژه از بین رفتند. برای اجرای پروژه ۴۵۰ مایل ریل درست شد و آقای روزولت چندین بار به پروژه سر زد.

وی افزود: امروزه نمی‌توان تصور کرد با حمل شاور و دیگ بخار با

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

مهندس محمد درویش:

ماشین آلات دشمن یا دوست طبیعت هستند؟

مهندس محمد درویش مدیرکل دفتر آموزش و مشارکت مردمی سازمان حفاظت محیط زیست نیز از سخنرانان این همایش بود که در سخنان خود به این سوال که ماشین آلات دشمن یا دوست طبیعت هستند؟ پرداخت. درویش در ادامه افزود: برای پاسخ دادن به این سوال باید به جلگه میناب نگاه کرد که به دلیل نشست زمین، حیوانات مختلف در سوراخهای متعدد آن افتاده‌اند. سد استقلال بر روی رودخانه میناب زده شد و آب از جلگه به بندرعباس منتقل شد و علاوه بر ایجاد مشکل در روابط اجتماعی مردم در آن منطقه، مشکلات محیط زیستی برای این جلگه ایجاد کرده است.

به گفته وی در منطقه حفاظت شده سفیدکوه به دلیل فعالیت های مخرب ماشین آلات راهسازی، به از بین رفتن گونه‌های کمیاب دامن زده شد. درویش تاکید کرد: در حالی که در بجنورد به دلیل جانمایی اشتباه فرودگاه اقدام به تراشیدن کوه شاه کرده‌اند؛ مردم یکی از شهرهای آلمان برای ساخت کوه از محل مالیاتهای خود اقدام کرده‌اند.

درویش گفت: در منطقه معدن قزل‌قشلاق، نخاله‌های معدن روی گونه‌های حفاظت شده ریخته شده است. در صورتی که طبق قانون ۸۴، عرصه باید مثل قبل از فعالیت بسترسازی شود. غار سردابه در اردبیل که زیستگاه خفاشی است که ۶ هزار پشه را در روز شکار می‌کنند به بهانه استحصال معدن در حال از بین رفتن است. در شیراز و تخت جمشید هم با نشست زمین مواجه شده‌ایم چرا که به جای استفاده از ظرفیت گردشگری به تولید گندم اقدام کرده‌اند. مدیرکل دفتر آموزش و مشارکت مردمی سازمان حفاظت محیط زیست عنوان کرد: نباید ماشین آلات و تکنولوژی را کنار گذاشت بلکه باید از تخریب هایی که توسط آنها صورت می‌گیرد، جلوگیری کرد. شرایط کنونی محیط زیست در کشور ما ناگوارتر از همیشه است. در سد سیوند جانمایی اشتباه بود، سد گتوند که

مهندس درویش:
نبايد ماشين آلات و
تكنولوژی را کنار گذاشت
بلکه باید از تخریب هایی
که توسط آنها صورت
می‌گیرد، جلوگیری کرد.
باید فارغ از شغل و حرفه،
مهمترین دغدغه ما حفظ
بومی‌شناسی مملکت باشد
تا کیفیت درخوری برای
زندگی خود فراهم کنیم.

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

در خورتر رتبه‌بندی می‌کند که رتبه ایران در آن ۸۱ است. به گفته وی مشکل از آنجا آغاز می‌شود که محیط زیست به جای این که بستر توسعه باشد، به عنوان یکی از محورهای توسعه لحاظ می‌شود. در اقتصاد طبیعت ارز رایج، پول نیست بلکه زندگی است. ما باید نسلی را تربیت کنیم که نیازهای معیشتی خود را بدون صدمه زدن به محیط زیست تأمین کند و فکر کند:

جهان چون زلف و خط و خال و ابروست
که هر چیزی به جای خویش نیکوست

در ادامه مهندس احسان همتی در مورد جایگاه ماشین‌آلات در بیمه تمام خطر مهندسی سخن گفت. وی با اشاره به اینکه در شرایط جدید و پساتحریم شرکت‌های بیمه اروپایی هم وارد مذاکره شده‌اند و عموماً نگران استانداردهای HSE هستند که در کشور مراعات نمی‌شود،

افزود: ما باید به سمت استانداردسازی برویم چرا که بیمه یک استاندارد است. طبق آمار موجود ۷۵ درصد خسارات ماشین‌آلات به دلیل خطای انسانی بوده است و باید آموزش نیروی انسانی را به عنوان سرمایه انسانی جدی گرفت.

بلندترین سد خاکی خاورمیانه است کنار یک گنبد نمکی جانمایی شده و تبدیل به چشمه تولید آب نمک شده است و تمام دشت خوزستان را متأثر کرده است. در وسط سد گُریت در نزدیکی طبس، سد باستانی کریت که ۷۰۰ سال قدمت دارد دیده می‌شود که به جای استفاده گردشگری، روی آن دوباره سدی ساخته‌ایم در حالی که سد قدیمی می‌توانست همین میزان آب را نگه دارد. قصه سدسازی در این کشور قصه تلخ شاه سلطان حسین است که به چاه‌کن‌ها گفته بود جایی که چاه می‌کنید آب ندارد، گفتند برای ما که نان دارد.

وی افزود: باید فارغ از شغل و حرفه، مهمترین دغدغه ما حفظ بومی‌شناسی مملکت باشد تا کیفیت در خوری برای زندگی خود فراهم کنیم. متأسفانه همه جاده‌ها و خطوط و لوله‌ها از همان ۷ درصد جنگل موجود در کشور می‌گذرد. در اتحادیه اروپا ۴ میلیمتر نشست زمین را مرحله بحرانی می‌دانند چون آخرین مرحله از بین رفتن محیط زیست است. در تهران این میزان ۹۰ برابر شرایط عادی است و کسی عکس‌العمل نشان نمی‌دهد. متأسفانه ما ملاحظات محیط زیستی را کاملاً به حاشیه برده‌ایم.

وی خاطر نشان شد: باید دانش و عشق و علاقه خود را به فهم اکولوژیک و سواد محیط زیست معطوف کنیم چنانچه در کشورهای مختلف پلها و جاده‌هایی با توجه به محیط زیست ساخته می‌شود. طبیعت مثل پدر و مادر انسان است و باید جزو ارزشهای اصلی افراد باشد. در اشتوتگارت می‌خواستند ۳۰۰ درخت را قطع کنند که مردم با حلقه انسانی جلوی آن را گرفتند. در دنیا شاخص جدیدی برای رتبه‌بندی کشورها (HPI) لحاظ شده که مواهب گیاهی و حیوانی

دارد که یکی از آنها مدل دوال آلمان است که سه سال و نیم آموزش حرفه‌ای به همراه دارد. در این سیستم آموزش حرفه‌ای، که ما لیم در مجتمع آموزشی صنعت ساختمان ادب از ویژگی‌های آن بهره‌برداری کنیم، آموزش در محل و پروسه کار با مشارکت شرکای اجتماعی و با تأکید بر شایستگی‌های مورد اشاره اعمال می‌شود. وی در پایان به این نکته اشاره کرد که حضور فرهنگ در عرصه آموزش حرفه‌ای و بالعکس، یعنی تأثیر آموزش حرفه‌ای شایسته محور بر ایجاد بسترهای فرهنگی در جامعه، تأثیر بسزایی بر توسعه نیروی انسانی دارد.

در پایان **مهندس خوانساری** با تشکر از همه مدیران شایسته و زحمتکش صنعت احداث که در این جلسه حاضر شدند، عنوان کرد: در زمینه‌های مختلف و مرتبط با ماشین‌آلات صحبت شد. چنانچه مهندس معدلی عنوان کرد ما باید در تولید ماشین‌آلات وارد شویم ضمن اینکه باید تفاوتی بین عملکرد بخش خصوصی و دولتی بگذاریم. با اینکه ۸۵ درصد مملکت ما در اختیار بخش دولتی است. نمی‌توان منکر توانایی شرکت‌های خصوصی شد، اسکله‌ای که شرکت پرلیت در عسلویه ساخته، شاهکار مهندسی است و ما به شرکت‌های بخش خصوصی خود می‌بالیم. اگر قرار بر حل مشکل این کشور باشد باید بخش دولتی که بی‌هوا و بدون دلسوزی پروژه‌ها را می‌سازند، کنار گذاشته شود. امیدواریم با حضور دولت تدبیر و امید و تلاش شما عزیزان، آینده مملکت تأمین شود. از حضور همه شما سپاسگذارم و امیدوارم کمیته ماشین‌آلات خدمات خود را ادامه دهد و همکاری نزدیکی بین تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ماشین‌آلات به وجود آید.

سخنران بعدی دکتر نیکویی، مدیرعامل مجتمع آموزشی صنعت ساختمان بهاءالدین ادب بود. وی درباره افزایش ظرفیت و توانمندسازی بنگاه‌های اقتصادی از طریق رویکرد سیستمی و یکپارچه به آموزش حرفه‌ای گفت: انسانها سرمایه اصلی برای

افزایش ظرفیت و توانمندسازی بنگاه‌های اقتصادی هستند. ولی متأسفانه برای تمام سطوح یادگیری و تحصیلی، اعم از دوره مهد، دبستان، دبیرستان و دانشگاه و آموزش‌های مهارتی سیستم و فناوری آموزشی اثربخش به صورت یکپارچه وجود ندارد. به طوری که در مهد کودک که نقطه آغازین آموزش و پرورش و تأمین سرمایه انسانی است، سیستمی برای انتخاب و تعلیم و تربیت درست مربی مهد حاکم نمی‌باشد. بدین ترتیب وضع سرمایه‌های انسانی در جامعه ما خیلی بدتر و نگران‌کننده‌تر از محیط زیست است. تشکلهای صنفی و این سندیکا نیز در قبال امور تعلیم و تربیت نیروی انسانی کشورمان به عنوان یک مسئولیت اجتماعی نمی‌توانند بی‌تفاوت باشند.

نیکویی افزود: برای هر شغل و حرفه‌ای، علاوه بر دانش و توانایی، شایستگی‌های اخلاقی فردی، اجتماعی و حرفه‌ای لازم است که این امر را باید از طریق سیستم کارا و مؤثر آموزش حرفه‌ای دنبال کرد. به طور کل در جهان چهارنوع ماکروسیستم آموزش حرفه‌ای وجود

برچسب انرژی ساختمان مطرح شد
در نخستین همایش

دولت در مورد تغییر قیمت انرژی شجاعت به خرج دهد

گفت: دولت باید در مورد تغییر قیمت انرژی شجاعت به خرج دهد.

بخش خصوصی در این مورد می تواند تاثیر جدی داشته باشد و از تنظیم مقررات هماهنگی تشکل های مهندسی ساخت طرف مشورت قرار گیرد. انصاری یادآور شد: «همه جا صحبت از «برد-برد» می شود، در صورتی که باید «برد-برد-برد» باشد به این معنا که در یک مشارکت علاوه بر توفیق دو طرف، به برد طرف سوم یعنی مردم، نسل آینده و محیط زیست هم توجه شود. وی اظهار امیدواری کرد که با اجرای بند «تی» بودجه و آیین نامه برچسب انرژی ساختمان، فضای اقتصادی و صنعت در کشور متحول شود.

لازم به یادآوری است که هفت کارگاه آموزشی نیز در جنب همایش برچسب انرژی ساختمان برگزار شد که مباحث تخصصی مربوط به انرژی و تاسیسات ساختمان را مورد بحث قرار دادند. تعدادی از شرکت های خصوصی این کارگاه ها را ارائه دادند. گروه تخصصی معماری سازمان نظام مهندسی استان تهران، آیین نامه رتبه بندی ساختمان های سبز را رونمایی کرد.

اولین همایش برچسب انرژی ۱۱ شهریور برگزار شد. یکی از اهداف برگزاری همایش برچسب انرژی آشنایی جامعه مهندسان و فعالان عرصه صنعت ساختمان اعم از انبوه سازان، تولیدکنندگان مصالح و تجهیزات ساختمانی، طراحان و مجریان طرح با برچسب انرژی ساختمان بود. در این همایش محمدرضا انصاری رئیس هیات مدیره شرکت کیسون به عنوان نماینده ای از سوی بخش خصوصی و کارآفرین بزرگ صنعت ساختمان کشور، سخنرانی کرد که مورد استقبال و تشویق حاضران قرار گرفت.

مهندس انصاری ضمن سخنانی گفت: «جالب است که ۱۰۰ شرکت برتر دنیا، کم و بیش در شمار یکصد شرکت برتر در فعالیت های محیط زیستی هم هستند. وی با اشاره به حرکت ۴۰ ساله کشورهای توسعه یافته و به ویژه جامعه اروپا، اظهار امیدواری کرد که در کشور ما نیز با آگاهی نسبت به ضرورت اقدامات محیط زیستی، روند نگران کننده محیط زیست کشور رو به بهبود رود و تهران دوباره صاحب هوای پاک شود. وی ضمن انتقاد از مصرف ۲/۵ برابر انرژی در ایران در مقایسه با متوسط مصرف انرژی در جهان،

هفت کارگاه آموزشی در جنب همایش برچسب انرژی ساختمان برگزار شد که مباحث تخصصی مربوط به انرژی و تاسیسات ساختمان را مورد بحث قرار دادند. شرکت های خصوصی این کارگاه ها را ارائه دادند. گروه تخصصی معماری سازمان نظام مهندسی استان تهران، آیین نامه رتبه بندی ساختمان های سبز را رونمایی کرد

پیام آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

دکتر محمود جامساز

سرمایه گذاری خارجی در گرو سلامت نظام بانکی

دکتر محمود جامساز
کارشناس اقتصادی
با بیان اینکه سلامت
نظام بانکی یکی از
مهمترین شاخص‌های
سرمایه‌گذاران
خارجی است، گفت:
متأسفانه کشورمان
از نظر سلامت نظام
بانکی در رده‌های
آخر دنیا قرار دارد.

محمود جامساز در گفت‌وگو با اکونومیست با اشاره به دوران پساتحریم و نیاز کشور به سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی افزود: سرمایه‌گذاران باید بیشتر به سمت مشارکت در بخش خصوصی معطوف باشند تا هم بتوانند دانش و تکنولوژی و سرمایه خود را به کشور بیاورند و هم بتوانند تولیدات صنعتی با کیفیت در داخل کشور داشته باشند که در نتیجه آن بتوانند تراز تجاری ما را مثبت کرده و رابطه مبادله را بهبود بخشند. وی در ادامه شرایط حاکم در دولت را یکی از مهمترین عوامل در پیش‌زمینه‌های سرمایه‌گذاری خارجی نام برد و اظهار داشت: دولت باید در بخش خصوصی زمینه‌هایی را در آزادی اقتصادی و رقابت‌پذیری فراهم آورد و همچنین باید ریسک‌های اقتصادی و مالی و سیاسی را کاهش داده، ثبات اقتصادی به خصوص در بخش ارزی را به وجود آورده و وضعیت گمرکی را نیز بهبود بخشد. این کارشناس اقتصادی با اشاره به وجود فساد در مجموعه اقتصادی حاکم در کشور بیان داشت: مادامی که توزیع منابع درآمدهای نفتی که در جهت اهداف دولت انجام می‌شود به صورتی نباشد که برطرف‌کننده نیازهای واقعی اقتصاد باشد، سبب تولید رانت ناشی از اتحاد بین قدرت و ثروت در اقتصاد دولتی

و فرادولتی و همینطور افرادی که در داخل یا خارج از این ساختار هستند اما وابسته به آنانند می‌شود در نتیجه فاصله بین غنی و فقیر افزایش می‌یابد و منابعی که باید صرف رشد اقتصادی شود متأسفانه به سمت فربه کردن عده‌ای از رانت‌خواران می‌رود. جامساز در ادامه با اشاره به مجموع ۲۰۰ هزار میلیارد تومانی رانت‌خواری که در دولت یازدهم افشا شده است، بیان داشت: در صورتی که بخواهیم جذب سرمایه‌گذاری خارجی در کشور داشته باشیم باید یک مبارزه بی‌امان با رشوه‌خواری و فساد اقتصادی داشته باشیم چون در غیر این صورت فساد اقتصادی و رشوه‌خواری می‌تواند توأمان، چرخهای توسعه را از حرکت بازدارند. وی در همین مورد تصریح کرد: سلامت نظام بانکی یکی از مهمترین شاخص‌هایی است که سرمایه‌گذاران خارجی به آن توجه دارند، متأسفانه کشور ما در دنیا در رده‌های آخر سلامت نظام بانکی قرار دارد به طوری که حدود ۸۰ هزار میلیارد تومان مطالبات معوقه بانکی، مضاف بر آن همین مقدار مطالبات استمهال شده داریم که امیدوی به بازگشت آنها نیست. جامساز در پایان خاطر نشان ساخت: بالا بودن شاخص سلامت اقتصادی و رعایت از صیانت حقوق فردی سبب ترغیب سرمایه‌گذاری خارجی در کشور می‌شود.

مهندس عطاردیان:
در حال حاضر ریسک
سرمایه‌گذاری در ایران
بالاست، باید ریسک
سرمایه‌گذاری در ایران
را کاهش دهیم تا بتوانیم
سرمایه‌گذاران خارجی را
در کنار بخش خصوصی
داخلی جذب کنیم.

مشکلات بخش خصوصی باید با مشارکت فعالان این عرصه حل شود

پانزدهمین نمایشگاه تخصصی صنعت ساختمان و دوازدهمین نمایشگاه تخصصی تاسیسات و سیستم‌های سرمایشی و گرمایشی از نهم تا سیزدهم شهریور در محل دائمی شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی استان هم‌دان برگزار شد که در آیین افتتاح آن مهندس محمد عطاردیان دبیر شورای عالی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران حضور داشت.

مهندس محمد عطاردیان

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

مهندس محمدعطاردیان در این مراسم گفت: در حال حاضر ریسک سرمایه‌گذاری در ایران بالاست که باید کاهش یابد تا بتوانیم سرمایه‌گذاران خارجی را در کنار بخش خصوصی داخلی جذب کنیم.

وی اظهار کرد: اگر بخش خصوصی ایران خواهان گسترش و توسعه است باید بتواند روی پای خود بایستد چراکه متأسفانه تاکنون کارگذار دولت بوده‌ایم.

عطاردیان با اشاره به اینکه تاکنون بخش خصوصی براساس پرداخت‌های اعتباری دولت کار کرده است، افزود: دولت نمی‌تواند اعتبارات لازم را پرداخت کند، از این رو باید از دولت جدا شده و روی پای خود بایستیم. نایب رئیس هیأت مدیره کانون عالی کارفرمایان ایران در ادامه بر لزوم به کار افتادن سرمایه‌های بخش خصوصی تأکید کرد و گفت: دولت نیز باید در این زمینه تسهیلات و بستر لازم را فراهم کند که این امر نیازمند همکاری و همراهی تمامی دستگاه‌های اجرایی است.

وی ادامه داد: باید به این مسأله نیز توجه داشت که ارگان‌ها و نهادهای دولتی از شهرداری تا امور مالیاتی نه تنها تسهیلی انجام نمی‌دهند بلکه در برابر فعالیت بخش خصوصی مانع ایجاد می‌کنند و آنقدر بخش خصوصی را گرفتار بوروکراسی و کاغذبازی می‌کنند که بخش خصوصی از سرمایه‌گذاری خود پشیمان می‌شود.

دبیر شورای عالی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران اضافه کرد: مشکلات بخش خصوصی باید با مشارکت فعالان این عرصه حل شود چرا که بخش دولتی نمی‌تواند به تنهایی اقدامی انجام دهد.

وی در بخش دیگری از سخنانش با اشاره به اینکه کارشناسان برجسته و خوبی در دولت حضور دارند که مشکلات بخش خصوصی را شنیده اما ندیده‌اند، بیان کرد: در بسیاری از استان‌ها با مشارکت بخش دولتی و خصوصی مسائل و مشکلات بخش خصوصی مورد بحث قرار گرفته و حل می‌شود. وی با بیان اینکه متأسفانه مشکلاتی که برای آنها راهکار پیدا شده، در عمل اقدامی برای رفع آنها اجرا نمی‌شود، تصریح کرد: از دولتمردان می‌خواهیم تا درد بخش خصوصی را از خود بخش خصوصی بپرسند تا بتوان مسأله را با مدیریت خود آنها حل کرد. عطاردیان با اشاره به اینکه در تمام دنیا مسائل و مشکلات براساس روال

رئیس انجمن پیمانکاران
استان همدان:
سطح علمی آموزش کشور
در بخش‌های مختلف از جمله
فنی و مهندسی با نزول کیفیت
مواجه شده و متأسفانه به سبب
عدم تعریف سرفصل‌های
تخصصی و استفاده دانشگاه
از فضای اجرا فارغ‌التحصیلان
این بخش با اجرای ساختمان
بیگانه هستند.

منطقی خود حل می‌شود، خاطر نشان کرد: باید از تجربه‌های بین‌المللی در ایران استفاده کرده و آنها را برای اجرا، بومی‌سازی کنیم.

وی با تأکید بر اینکه کشور از نظر صنعت ساخت و ساز خودکفا بوده و بیش از ۷۰ درصد اقدامات در این حوزه استاندارد است، گفت: کنار کشیدن از نفت ضروری بوده و باید به داشته‌های خود در زمینه‌های مختلف همچون صنعت ساخت و ساز تکیه کنیم. نایب رئیس هیأت‌مدیره کانون عالی کارفرمایان ایران با بیان اینکه در حال حاضر ریسک سرمایه‌گذاری در ایران بالاست، عنوان کرد: باید ریسک سرمایه‌گذاری در ایران را کاهش دهیم تا بتوانیم سرمایه‌گذاران خارجی را در کنار بخش خصوصی داخلی جذب کنیم.

پس از وی، محمودرضا عراقی معاون عمرانی استاندار همدان سخنرانی کرد و بر این مسأله تأکید کرد که باید سرمایه‌ها را به جایی که نیاز داریم هدایت کنیم تا برای سرمایه‌گذاران منفعت داشته باشد. وی گفت: در صنعت ساختمان ۲۴۰ شغل مرتبط وجود دارد که هنگام مواجهه با رکود این صنعت با کاروان عظیمی از بیکاران مواجه می‌شود.

معاون عمرانی استاندار همدان تصریح کرد:

انتظار داریم با برگزاری این نمایشگاه نتایجی چون افزایش طول عمر ساختمان، کاهش هزینه ساخت و کاهش مدت زمان ساخت حاصل شود. از برگزاری این نمایشگاه ایده صنعتی‌سازی، سریع‌سازی، ارزان‌سازی و سبک‌سازی انتظار را داریم.

رئیس انجمن پیمانکاران استان همدان تصریح کرد: امیدواریم که با پیشرفت روز افزون صنعت ساختمان همچون صنعت ارتباطات که همیشه به روز و صنعت پیشرفته‌ای در ایران بوده از مراحل سنتی‌سازی گذر کرده و به مرحله صنعتی‌سازی قدم بگذاریم.

وی با بیان اینکه برای ساخت و ساز بانک‌ها وام می‌دهند، عنوان کرد: اگر کارها با سرعت صورت گیرد، بهره برداری از پروژه سریع شده و مشکلات رفت و آمد مردم در زمان اجرای ساختمان کوتاه می‌شود. غفوریان اضافه کرد: اگر مونتاژ ساختمان را در ایران اجرا کنیم گامی در راستای سریع‌سازی و آرامش مردم برداشته‌ایم. وی در ادامه با اشاره به اینکه در صنعت ساختمان ۲۴۰ شغل مرتبط وجود دارد، عنوان کرد: هنگامی که صنعت ساخت و ساز با رکود مواجه می‌شود با کاروان عظیمی از بیکاران مواجه می‌شود. به ازای هر ۲۰۰ مترمربع چهار شغل مرتبط ایجاد می‌شود که ۳۰ درصد نقدینگی کشور در این بخش است. وی ادامه داد: پنج درصد از نقدینگی در بخش دولتی و ۲۵ درصد نیز بخش خصوصی انجام می‌شود.

رئیس انجمن پیمانکاران استان همدان تأکید کرد: باید در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با صنعت ساخت و ساز سهیم باشیم. وی در بخش دیگری از سخنانش به مجریان ذیصلاح اشاره کرد و یادآور شد: سطح علمی آموزش کشور در بخش‌های مختلف از جمله فنی و مهندسی با نزول کیفیت مواجه شده و متأسفانه به سبب عدم تعریف سرفصل‌های تخصصی و استفاده دانشگاه از فضای اجرا فارغ‌التحصیلان این بخش با اجرای ساختمان بیگانه هستند. فارغ‌التحصیلان پس از دانشگاه متأسفانه توان اجرایی لازم را ندارند. وی در پایان به گودبرداری‌ها در ساخت و سازها پرداخت و بیان کرد: در گودبرداری‌های غیر اصولی باید چاره‌اندیشی کرد چراکه جان مردم در خطر است.

۱۱۸ پروژه به ارزش ۹۸ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان آماده سرمایه‌گذاری است

معاون وزیر راه و شهرسازی مطرح کرد

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

نشانگر عملکرد ناموفق در این زمینه است. وی در ادامه بیان داشت: ۱۸ درصد از سرمایه‌گذاری‌های انجام شده بر روی پروژه‌های حمل و نقلی از طریق منابع داخلی و تابعه، ۱۷ درصد از سوی بخش خصوصی و ۱۴ درصد از طریق فروش اوراق مشارکت و قرضه تأمین شده است که باید سهم بخش خصوصی در این خصوص بیشتر شود. معاون برنامه ریزی وزیر راه یادآور شد: در حال حاضر ۲۵ هزار میلیارد تومان پروژه در حوزه زیرساخت، ۱۲ هزار میلیارد تومان پروژه در حوزه ریلی، ۱۰ هزار میلیارد تومان پروژه در حوزه هواپیمایی و ایران ایر و ۲۰ هزار میلیارد تومان پروژه در حوزه مسکن و ۱۵۰۰ میلیارد تومان پروژه در حوزه بندری و دریایی آماده سرمایه‌گذاری بخش خصوصی است.

امیر امینی معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی در نشست خبری با موضوع فرصت‌های سرمایه‌گذاری در حمل و نقل گفت: نتیجه عملکرد نظام جمهوری اسلامی در حوزه زیرساخت موجب قرار گرفتن ایران در رتبه‌های بالا در سطح بین‌المللی شده است اگرچه از لحاظ کارایی جایگاه مناسبی ندارد و ارتقا آن از اولویت‌های وزیر راه و شهرسازی است. امینی با اشاره به سهم بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری در پروژه‌های حمل و نقلی اذعان کرد: درحالی که سالانه نیاز به ۵۷ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری در بخش حمل و نقل است اما طی ۱۰ سال گذشته حدود ۴۵ هزار میلیارد تومان از سوی بخش خصوصی در حمل و نقل سرمایه‌گذاری شده است که

امینی از اعلام آمادگی پنج پیمانکار ترک برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های بزرگ حمل و نقلی ایران خبر داد

امینی با بیان اینکه "در مجموع ۱۱۸ پروژه به ارزش ۹۸ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان آماده سرمایه‌گذاری است" اضافه کرد: از ۲۷۲ طرح حمل و نقلی ۱۶۶ طرح شامل ۲۸ هزار کیلومتر انواع راه و ریل با ۵۰ درصد پیشرفت فیزیکی به ۱۰۴ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد.

به گفته وی همچنین پروژه‌هایی به طول ۱۰ هزار کیلومتر در قالب ۶۰ طرح با پیشرفت فیزیکی بین ۵۰ تا ۸۰ درصد نیازمند ۱۲ هزار میلیارد تومان اعتبار بوده و طرح‌هایی با بیش از ۸۰ درصد پیشرفت به طول ۹ هزار کیلومتر به سه هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای تکمیل نهایی نیاز دارند. اما علت عقب ماندگی پروژه‌هایی با پیشرفت کمتر از ۲۰ درصد عدم تخصیص بودجه مناسب در قانون بودجه بوده است.

وی خاطر نشان کرد: در حال برنامه ریزی برای رفع سه گره ترافیکی در راه های استان های قم، همدان و قزوین هستیم که تاثیر مستقیم بر ترافیک راه های سه استان تهران، البرز و سمنان دارد و از طرفی ۱۰ کریدور توسعه در نظر گرفته شده که هدف اصلی تجاری سازی این کریدورها است.

معاون برنامه ریزی و اقتصاد حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی در پاسخ به این سوال که "با توجه به بی میلی سرمایه‌گذاران بخش خصوصی به دلیل شرایط اقتصادی، در ساخت و توسعه آزادراه‌ها و نیاز مبرم به تکمیل کریدورهای ترانزیتی عبوری از داخل کشور، برنامه وزارت راه و شهرسازی برای جذب سرمایه‌های خارجی چیست و از نظر شما سرمایه‌گذاری از سوی کشورهای همسایه بهتر است یا مشارکت کشورهای دیگر؟" گفت: برای جذب سرمایه باید جذابیت ایجاد کرد و یکی از راهکارهای ایجاد جذابیت در

وی با بیان اینکه "مشارکت و جذب سرمایه بخش خارجی موجب افزایش سطح روابط میان دو کشور می‌شود" افزود: طی سفر به ترکیه و ملاقات با رئیس اتحادیه پیمانکاران از ابراز علاقه آنها برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی مطلع شدم و این در حالی است که کشور ترکیه در سال گذشته بالغ بر ۲۷۰ میلیارد دلار صدور خدمات فنی و مهندسی داشته است. معاون برنامه ریزی و اقتصاد حمل و نقل وزیر راه و شهرسازی از اعلام آمادگی پنج پیمانکار ترک برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های بزرگ حمل و نقلی ایران خبر داد و تاکید کرد: همانطور که باید به صدور خدمات فنی- مهندسی اندیشید، باید به استفاده از سرمایه خارجی در داخل کشور نیز فکر کرد. معاون وزیر راه و شهرسازی خاطر نشان کرد: مجوز اخذ ۱۰,۲ میلیارد دلار برای توسعه ناوگان حمل و نقل جاده‌ای از شورای اقتصاد دریافت شده که بخشی از آن به حوزه ریلی تعلق دارد و تامین سرمایه نیز از طریق بند "ق" تبصره دو قانون بودجه سال ۹۳ و اعلام آمادگی دو سرمایه‌گذار در حال پیگیری است.

پیام آبادگران: رفتار خوب دولت ترکیه و حمایت از پیمانکاران در داخل و خارج بعد از یک دهه ثمر داد و نتیجه‌اش توانمندی شرکت‌های ترک در سرمایه‌گذاری در داخل و خارج ترکیه است. شایسته است دولتمردان ما حداقل ترکیه را الگوی رفتار اقتصادی خویش قرار دهند.

برای جذب سرمایه باید جذابیت ایجاد کرد و یکی از راهکارهای ایجاد جذابیت در پروژه‌های عمرانی و حمل و نقلی شماره‌گذاری و کد گذاری پروژه است. در این صورت سرمایه‌گذاران نسبت به سرمایه خود پروژه مورد نظر را انتخاب می‌کنند که نمونه آن آزادراه مرنند - تبریز با مشارکت شرکت بلریز ترکیه است.

پیش شرط‌های دسترسی به حساب‌های بانکی مردم برای اخذ مالیات

رئیس اتاق بازرگانی
صنایع، معادن و
کشاورزی ایران

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

بیفتد، اما وقوع این شفافیت لازمه‌هایی دارد که در این زمینه پیشنهادهای خود را به صورت مکتوب به دولت ارائه کرده‌ایم. نیز بیانیه فعالان اقتصادی در این خصوص منتشر خواهد شد.

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران افزود: بخش خصوصی معتقد است که باید مجموعه الزامات لازم را برای اجرای قانون مالیات‌های مستقیم فراهم کرد.

در غیر این صورت، اجرای بخشی از قانون در کنار فراهم نبودن الزامات و همچنین

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران از مذاکره با وزیر اقتصاد درباره پیش‌شرط‌های دسترسی به حساب‌های بانکی مردم برای اخذ مالیات خبر داد.

محسن جلال‌پور درباره دسترسی سازمان امور مالیاتی به حساب‌های مردم براساس ابلاغیه اخیر رئیس‌جمهوری گفت: اتاق بازرگانی ایران با هر نوع شفاف‌سازی و حضور جدی و پررنگ فعالان اقتصادی در فضای شفاف موافق است و البته بر این باور است که باید در دولت نیز این شفافیت اتفاق

دسترسی به حساب‌های مردم برای وصول مالیات، چندان راه به توسعه نمی‌برد. وی تصریح کرد: باید تمامی بخش‌های قانون جامع مالیاتی به صورت همزمان اجرایی شود، چراکه اجرای بخشی از آن شامل دسترسی به حساب‌های بانکی اشخاص حقیقی و حقوقی، نواقصی دارد و در شرایط فعلی اگر تنها ورود به حساب‌های مردم اتفاق

افتد، مشکلات جدی بروز خواهد کرد؛ پس اجرای قانون جامع مالیاتی همزمان با دسترسی به حساب‌های مردم باید صورت گیرد و از سوی دیگر، عطف به ماسبق نشدن آن نیز باید در نظر گرفته شود. به گفته جلال پور، بخش خصوصی اجرای همزمان موارد مذکور را در کنار هم به عنوان یک بسته تایید می‌کند، ضمن اینکه به طور کلی معتقد است هر جریانی که در کشور به شفاف‌سازی و حضور متقابل شفافیت در دولت و بخش خصوصی کمک کند، به طور کامل در اتاق ایران مورد تایید است.

وی خاطرنشان کرد: بیم بروز اقتصاد زیرزمینی و غیرشفاف با دسترسی به حساب‌های مردم به منظور اخذ مالیات در حالی وجود دارد که دولت الزامات دیگر را رعایت نکند؛ بنابراین بخش خصوصی نیز با ابراز نگرانی جدی، اعلام می‌کند که باید ملزومات اجرای قانون مالیات‌های مستقیم دیده شود. در غیر

این صورت، مشکلات راه را بر اجرای صحیح این قانون خواهد بست. رئیس پارلمان بخش خصوصی خاطرنشان کرد: چنانچه همه ملزومات با هم دیده شود، افرادی نمی‌توانند قانون را دور بزنند، ضمن اینکه در شفاف‌سازی، اصل بر این است که همه به صورت عادلانه در این مجموعه با هم کار کنند و شفاف‌سازی صورت گیرد؛ نه اینکه آن

دسته از فعالان اقتصادی که در بخش روشن اقتصاد قرار گرفته‌اند، در وصول مالیات بیشتر دیده شوند و بخشی که در تاریکی قرار گرفته‌اند، اصلاً دیده نشوند. این موضوع، کمکی به توسعه اقتصاد و رقابت‌پذیری و حاکم شدن فضای شفافیت نخواهد کرد. وی اظهار کرد: همزمان با اینکه ورود به فضای شفاف را تایید می‌کنیم، باید الزامات را نیز در نظر بگیریم تا به شفاف‌سازی در همه زمینه‌ها منجر شود. جلال پور در ادامه خاطرنشان کرد: ابلاغیه اخیر رئیس‌جمهوری مرتبط با قانون اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم بود که بخشی از آن به اجازه ورود به حساب‌های بانکی متمرکز می‌شد. بر این اساس، مشکلات را در شورای عالی اقتصاد با وزیر امور اقتصادی و دارایی در میان گذاشته‌ایم که وی نیز قول مساعد داده تا ابتدای سال ۹۵ که قرار است این قانون اجرایی شود، مصوبات و الزامات لازم را فراهم کرده و به تایید رئیس‌جمهور برساند.

باید تمامی بخش‌های قانون جامع مالیاتی به صورت همزمان اجرایی شود، چراکه اجرای بخشی از آن شامل دسترسی به حساب‌های بانکی اشخاص حقیقی و حقوقی، نواقصی دارد و در شرایط فعلی اگر تنها ورود به حساب‌های مردم اتفاق افتد، مشکلات جدی بروز خواهد کرد بخش خصوصی اجرای همزمان موارد مذکور را در کنار هم به عنوان یک بسته تایید می‌کند

با فاینانس‌های چینی چه کنیم؟

ایران در جهت ایجاد روابط دیرپا، رفع ابهامات و رسیدن به شرایط برد-برد در مناسبات تجاری با چین باید تجدید نظر کند.

طرح صورت می‌گیرد شامل اصل مبلغ، سود متعلقه، هزینه بیمه و هزینه‌های فاینانس (از قبیل کارمزد تعهد فاینانس) خواهد بود. نرخ سود تسهیلات فاینانس معمولاً از تاریخ گشایش اعتبار اسنادی و براساس نرخ لایبور باضافه حاشیه سود توافق شده اعمال می‌گردد^(۱).

در ایران به تأمین منابع مالی مورد نیاز برای اجرای پروژه‌ها و خرید تجهیزات طرح‌های تولیدی (سرمایه‌ای) با استفاده از تسهیلات اعتباری خارجی میان مدت فاینانس گفته می‌شود. فعالیت‌های قابل قبول دولت برای تخصیص سهمیه ارزی پروژه‌های جدید

کشورهای در حال توسعه با توجه به وضعیت درآمدهای دولتی و خصوصاً به هنگام بحران‌های مالی امکان تأمین سرمایه مورد نیاز برای اجرای طرح‌های بزرگ خود را ندارند، لکن امیدوارند با اجرای طرح‌های توسعه‌ای درآمد ملی را افزایش دهند و لذا سرمایه مورد نیاز برای انجام پروژه‌های زیربنایی خود را از طریق جذب منابع مالی خارجی بصورت وام یا فاینانس تأمین می‌کنند تا در زمان مناسبی در آینده آن را بازپرداخت نمایند. بازپرداخت وام صرفاً با افزودن بهره و هزینه بیمه و بازپرداخت فاینانس که پس از یک دوره تنفس محدود پس از تکمیل

زیربنایی، تولیدی، طرح‌های توسعه‌ای، خرید تکنولوژی، و تجهیزات سرمایه‌ای و خدمات فنی مهندسی هستند و اشخاص حقوقی (دولتی، خصوصی) می‌توانند متقاضی آن باشند^(۲). منابع تامین مالی طرح‌ها معمولاً نهادهای مالی اعم از بانک‌ها، موسسات اعتباری، بنگاه‌های پولی، موسسات بیمه و هلدینگ‌های سرمایه‌گذاری هستند. این موسسات در برابر سرمایه‌گذاری خود مطالبه تضمین‌های معتبر می‌کنند و معمولاً بانک مرکزی یا وزارت اقتصاد کشور مقصد این

به ثمر نشستن طرح نداشته و در سررسیدهای تعیین‌شده‌ای اصل و فرع آن را از طرف قرارداد و یا بانک تضمین‌کننده قرارداد دریافت می‌کند. لکن در مورد وام، بانک وام‌دهنده همواره روی نحوه هزینه‌کرد در طرح کنترل دارد، بدین صورت که از هنگام تعریف پروژه تا مرحله تحویل و راه‌اندازی پروژه حضور فعال دارد. عدم دخالت فاینانس‌ر که عرف فاینانس می‌باشد در فاینانس طرح‌های ایران توسط چین نقض شده و شرکت ایرانی بدون حضور فاینانس‌ر چینی امکان مذاکره با تولیدکنندگان را ندارد به این عنوان که بایستی روش پرداخت بین فاینانس‌ر و فروشنده توافق گردد.

سابقه اخذ وام خارجی در کشور از دو قرن پیش وجود داشته است. پس از جنگ جهانی دوم که اولین برنامه هفت ساله توسط "هیئت عالی برنامه" در سال ۱۳۲۵ تدوین و در سال ۱۳۲۷ تصویب گردید، اولین درخواست وام ایران از بانک ترمیم و توسعه (بانک جهانی) به علت ناکافی بودن توان مالی دولت برای اجرای برنامه به این بانک تسلیم گردید که تحقق نیافت. در دهه ۱۳۳۰ دولت ناچار به اخذ وام از بانک‌های داخلی شد و کمک‌های اقتصادی محدودی توسط آمریکا به ایران در قالب اصل چهار ترومن صورت گرفت^(۱۳).

در سال ۱۳۴۳ یک وام خرید تسلیحات از آمریکا دریافت شد ولی با تبدیل "سازمان برنامه" به "سازمان برنامه و بودجه" و متعاقباً افزایش درآمدهای نفتی دولت در دهه ۱۳۵۰، برنامه‌های متوازن تر و بودجه‌های بدون کسری (و حتی در زمان تجدیدنظر برنامه پنجم با اضافه بودجه) ارائه و نیاز به دریافت وام منتفی گردید.^(۱۴) یک دهه پس از پیروزی انقلاب اسلامی و به دلیل هزینه‌های ناشی از تحولات داخلی و جنگ تحمیلی، دریافت وام خارجی مورد بحث قرار گرفت بطوریکه در اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ این موضوع به عنوان یک راهبرد امنیت ملی مطرح شد. در دهه ۸۰ و خصوصاً ۹۰ استفاده از فاینانس برای تامین مالی طرح‌ها عملاً بصورت یک استراتژی در پاسخ به شرایط درونی و بیرونی انتخاب شد که در ادامه به آن پرداخته می‌شود.

در این نوشتار بیشتر به تامین مالی به شیوه فاینانس پرداخته شده زیرا وام خارجی دارای سابقه طولانی است و ساختار وام بطور کلی ساده می‌باشد در حالیکه روش فاینانس مقوله‌ای نسبتاً جدید به شمار می‌رود و شرایط سال‌های اخیر ایران به پیچیدگی آن افزوده است^(۱۵). جهت مزید اطلاع سابقه قانونی و مسیر تامین مالی طرح‌ها بیان شده و در ادامه شرایط خاص

تضمین را فراهم می‌نماید.

یک دسته از منابع بین‌المللی رسمی تامین مالی طرح‌ها بصورت وام بانک‌های توسعه‌ای هستند از قبیل بانک جهانی^(۳)، بانک توسعه اسلامی^(۴)، بانک تجارت و توسعه آکو^(۵)، بانک توسعه آسیایی^(۶)، بانک افریقائی توسعه^(۷)، بانک توسعه جدید^(۸)، بانک توسعه اوراسیا^(۹)، بانک توسعه شورای اروپا^(۱۰)، بانک بازسازی و توسعه اروپائی^(۱۱)، بانک توسعه اینترامریکن^(۱۲). ایران عضو سه بانک ذکر شده اول است و می‌تواند درخواست تامین مالی طرح‌های خود را از این بانک‌ها بنماید. هدف از ذکر نام سایر بانک‌ها و ارائه توضیحات مختصری درباره هر یک در پاورقی، توجه به تنوع آنها و اشاره به این نکته است که می‌توان با تحلیل شرایط این بانک‌ها، عضویت در برخی را مورد بررسی قرارداد.

اصولاً قراردادهای فاینانس بدین مفهوم هستند که یک بانک یا موسسه تجاری خارجی وامی را به منظور عملیات معینی به کشور و یا شرکت مشخصی پرداخت کرده و در واقع کنترلی روی هزینه کردن آن ندارد و لذا تعهدی نیز برای

در قراردادهای فاینانس
بانک یا موسسه تجاری
ارجی کنترلی روی
هزینه کرد مبلغ
پرداختی ندارد و
تعهدی برای به ثمر
رسیدن طرح ندارد در
حالی که در مورد وام،
بانک وام‌دهنده همواره
روی نحوه هزینه کرد در
طرح کنترل دارد

به ابزارهای تضمینی دولتی و یا بانکی خواهد بود). تسهیلات ارزی مذکور صرفاً به شکل خرید خدمات، تجهیزات، ماشین آلات و دانش فنی از خارج از کشور و به میزان ۸۵٪ ارزش آن قابل دریافت می‌باشد. لذا تامین مالی ۱۵٪ از خرید خارجی و همچنین هزینه بخش داخلی طرح بر عهده مجری و از محل منابع داخلی قابل تامین می‌باشد. در این روش وجه نقد به متقاضی تسهیلات پرداخت نمی‌گردد، بلکه تسهیلات اعطایی بصورت خرید ماشین آلات و تجهیزات مورد نیاز هر پروژه می‌باشد که پس از طی مراحل تامین مالی و صدور ضمانت نامه توسط این سازمان، پس از تایید و اعلام متقاضی تسهیلات، از سوی بانک تسهیلات دهنده خارجی در وجه پیمانکار یا فروشنده خارجی پرداخت می‌شود.

فرایند عملیاتی شدن فاینانس در کشور ما به شرح زیر است: دستگاه اجرایی مربوطه یا شخص حقوقی متقاضی، درخواست خود را با مدارک لازم به "دبیرخانه هیات راهبری" مستقر در "سازمان سرمایه گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران" تسلیم می‌کند (۲۳) و درخواست متقاضی (در صورتی که متقاضی دولتی باشد پس از اخذ تصویب شورای اقتصاد) از طریق "هیات راهبری" به "بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران" (جهت انسداد سهمیه ارزی) و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (در صورتی که متقاضی دولتی باشد برای تایید تامین اصل و فرع اقساط بازپرداخت تسهیلات) ارسال و نتیجه به متقاضی اعلام می‌گردد. پس از اعلام نتیجه به بانک عامل و پذیرش قرارداد تجاری بسته شده میان متقاضی و فروشنده توسط بانک عامل (از لحاظ انطباق با مقررات ارزی جاری) و صدور مجوز گشایش اعتبار اسنادی فاینانس و اعلام مراتب به "بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران" و "هیات راهبری"، عامل تامین مالی طرح (Financer) از سوی "بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران" تایید و مجوز بستن قرارداد فرعی طرح (Individual Facility Agreement) به بانک عامل داده می‌شود. سپس انجام مراحل ثبت سفارش در "اداره کل دفتر ثبت سفارش و نظارت بر مبادلات بازرگانی وزارت بازرگانی" توسط مجری طرح

فاینانس پروژه‌های ایران توسط کشور چین مورد بحث قرار گرفته و نهایتاً نتیجه گیری شده است.

استفاده از روش قرضی (فاینانس) برای تامین مالی طرح‌ها (۱۶)

سازمان سرمایه گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در تیرماه سال ۱۳۵۴ و به منظور هدایت و انجام مجموعه‌ای از وظایفی که پیشتر توسط دستگاه‌های مختلف اجرایی به انجام می‌رسید، تاسیس گردید. سازمان وظایف خود را مطابق اساسنامه و سایر قوانین و مقررات، از جمله قوانین و مقررات ناظر بر سرمایه گذاری خارجی در ایران، تامین مالی خارجی و یا استقراض از منابع بین المللی به انجام می‌رساند. فعالیت‌های سازمان به چهارحوزه اصلی قابل تقسیم می‌باشند: سرمایه گذاری خارجی در ایران، تامین مالی خارجی، سرمایه گذاری در خارج، روابط اقتصادی خارجی.

یکی از حوزه‌های مهم فعالیت سازمان، هدایت کلیه امور مربوط به موسسات مالی و اعتباری بین المللی و نیز آژانس‌های تضمین اعتبارات صادراتی، گروه بانک جهانی، بانک توسعه اسلامی، صندوق اوپک برای توسعه، و سایر سازمان‌های بین المللی می‌باشد. این فعالیت‌ها در اداره کل وام‌ها، مجامع و موسسات بین المللی سازمان صورت می‌پذیرد. این اداره همچنین مسئول هدایت مذاکرات با دولت‌ها و موسسات دولتی به منظور انعقاد موافقتنامه‌های وام و اعتبارات و از همه مهمتر، مدیریت صدور ضمانتنامه‌های بازپرداخت وامها و اعتبارات خارجی، به نمایندگی از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی است.

چنانچه طرف خارجی بخواهد منابع مالی خارجی را در چارچوب تسهیلات وامی (اعتباری) در اختیار طرف ایرانی قرار دهد، صدور تضمین‌های لازم جهت بازگشت اصل و فرع منابع وامی اعطایی مستلزم طی مراحل است (بدیهی است در این روش امکان برخورداری موسسه اعتبار دهنده خارجی از حمایت‌های قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی فراهم نبوده و بازپرداخت منابع اعطایی صرفاً متکی

انجام و عقد قرارداد مالی و گشایش اعتبار اسنادی صورت گرفته و مدارک آنها همراه با گواهی‌های اخذ وثیقه‌های کافی به "وزارت امور اقتصادی و دارایی" برای صدور ضمانت نامه L.O.I. (Letter of Inclusion) تحت ضمانت نامه اصلی صادره از وزارت مذکور (Sovereign Guarantee) توسط بانک عامل ارسال می‌گردد و مراتب به "بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران" برای صدور جدول پیش بینی بازپرداخت و گواهی‌های ثبت آماری اعلام می‌شود. در این مرحله ضمانت نامه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی صادر و با ارسال نسخه اصل ضمانت نامه به اعتبار دهنده خارجی، حمل کالا یا اجرای طرح صورت می‌پذیرد.

نحوه بازپرداخت اقساط اعتبار دریافتی به این صورت است که اعتبار گیرنده به استناد و بر اساس توافق بعمل آمده در خصوص شرایط کلی اعتبار (نرخ‌ها، هزینه‌ها) مندرج در قرارداد تامین مالی

که مابین سیستم بانکی کشورمان (بانک عامل) و اعتبار دهنده خارجی منعقد می‌گردد، در دوره بازپرداخت نسبت به پرداخت اقساط اعتبار دریافتی اقدام می‌نماید. این دوره که معمولاً ۵-۸ سال می‌باشد پس از پایان دوره تنفس آغاز می‌گردد و اقساط پرداختی بصورت شش ماهه تقسیم بندی میشود. به عبارت دیگر دوره بازپرداخت شامل ۱۷-۱۰ قسط مساوی شش ماهه میباشد. کلیه عملیات بانکی مربوط به اخذ اعتبار خارجی از جمله گشایش اعتبار اسنادی مربوط به وجوه پیش پرداخت و میان پرداخت و یا بازپرداخت اقساط مربوطه در زمان سررسید از طریق بانک عامل انجام می‌شود. جدول بازپرداخت که در حقیقت جدول پیش بینی بازپرداخت وجوه دریافتی و نشان دهنده نحوه و زمان دریافت و بازپرداخت وام و هزینه‌های مترتب بر وام دریافتی از جمله سود، هزینه مدیریت، هزینه تعهد و بیمه می‌باشد توسط بانک مرکزی تنظیم میگردد.

تامین مالی در برنامه‌های پنج ساله توسعه

از اوایل دهه ۱۳۷۰ دولت موضوع تامین مالی پروژه‌ها توسط منابع خارجی را بطور جدی مطرح و پیگیری نمود و در نتیجه تعاملات مثبت با بانک جهانی و بانک توسعه اسلامی، امکان تامین مالی چند پروژه تعریف شده از این دو بانک فراهم گردید. ادامه سیاست تامین مالی از منابع خارجی منجر به لحاظ نمودن موضوع در برنامه پنجساله سوم توسعه گردید بطوریکه در بند ب ماده ۸۵ برنامه سوم توسعه به دولت اجازه داده می‌شود با رعایت شرایطی نسبت به اخذ و یا تضمین تسهیلات مالی خارجی در قالب لوایح بودجه سنواتی اقدام نماید. در بند ج همین ماده دستگاه‌های اجرایی موظف به رعایت قانون "حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب

از اوایل دهه ۰۷۳۱ دولت موضوع تامین مالی پروژه‌ها توسط منابع خارجی را بطور جدی مطرح و پیگیری نمود در سال‌های پایانی برنامه چهارم توسعه دولت با تشدید تحریم‌ها و کاهش درآمدهای نفتی روبرو شد و لذا موضوع تامین مالی پروژه‌ها توسط موسسات غیر دولتی به عنوان راه حلی برای تکمیل طرح‌های توسعه‌ای عنوان گردید.

۱۳۷۵/۱۲/۱۲ می‌شوند تا سیاست تامین منابع مالی خارجی منجر به لطمه به شرکت‌های داخلی نشود.

در برنامه چهارم توسعه به منظور ایجاد ثبات در میزان استفاده از عواید ارزی حاصل از نفت و سرمایه‌گذاری و فراهم کردن امکان تحقق فعالیت‌های پیش‌بینی شده در برنامه، دولت مکلف به ایجاد "حساب ذخیره ارزی حاصل از عواید نفت" گردید. به دولت اجازه داده شد حداکثر معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مانده موجودی حساب ذخیره ارزی را برای سرمایه‌گذاری و تأمین بخشی از اعتبار مورد نیاز طرح‌ها صرفاً در قالب بودجه‌های سنواتی به صورت تسهیلات با تضمین کافی استفاده کند. همچنین در ماده ۲۴ برنامه به دولت اجازه داده شده در اجرای "قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۹" (۱۸)، زمینه‌های لازم را فراهم نماید.

در ماده ۶ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۴/۸/۱۵ مجلس شورای اسلامی موضوع ماده ۲۲۴ قانون برنامه پنجم توسعه، به دولت اجازه داده شده به منظور جلب سرمایه‌گذاری خارجی، در اجرای طرح‌های زیربنایی و تولیدی از قبیل طرح‌های نیروگاهی، انتقال نیرو، پالایشگاه، تامین و انتقال آب، فاضلاب، راه آهن، راه و آزادراه، فرودگاه، بندر، ناوگان ریلی و طرح‌های مخابراتی، با اولویت سرمایه‌گذار ایرانی، علاوه بر تضمین‌های قابل ارائه در چارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰/۲/۱۹، نسبت به تضمین پرداخت تعهدات شرکت‌های دولتی ایرانی طرف قرارداد اقدام نماید.

تامین مالی توسط موسسات غیر دولتی

در سال‌های پایانی برنامه چهارم توسعه دولت با تشدید تحریم‌ها و کاهش درآمدهای نفتی روبرو شد و لذا موضوع تامین مالی پروژه‌ها توسط موسسات غیر دولتی به عنوان راه حلی برای تکمیل طرح‌های توسعه‌ای عنوان گردید. این موضوع در برنامه پنجساله پنجم توسعه منعکس گردیده، به عنوان مثال طبق بند ب ماده ۲۱۴ قانون برنامه پنجم توسعه دولت موظف است روش‌های اجرایی مناسب از قبیل "تامین منابع مالی، ساخت، بهره برداری و واگذاری"، "تامین منابع مالی، ساخت و بهره برداری"، "طرح و ساخت کلید در دست"، "مشارکت بخش عمومی- خصوصی" و یا "ساخت، بهره برداری و مالکیت" را با پیش بینی تضمین‌های کافی به کار گیرد. یا طبق بند د ماده ۲۱۴ قانون برنامه پنجم توسعه، دولت بایستی سازو کار تامین مالی طرح‌های تملک دارایی سرمایه‌ای بزرگ و متوسط از طریق گشایش اعتبارات اسنادی ریالی و ارزی نزد بانک‌های داخلی و خارجی همراه با پیش بینی ابزارهای مالی تضمینی را به تدریج به گونه‌ای پیاده

خاص صندوق موفقیت آمیز نبوده است. این در حالی است که اصولاً شرکت‌های پیمانکاری ماهیتاً برای امر تأمین مالی و سرمایه‌گذاری که خود رشته‌ای تخصصی از فعالیت‌های اقتصادی است تاسیس نشده‌اند و در طی فعالیت خود نیز با دیدگاه فنی و مهندسی عمل کرده‌اند. لذا بایستی ابتدا با موسسه دیگری که کاملاً مستقل از ایشان است به عنوان فاینانسور مذاکره و به توافق دوجانبه اولیه برسند و پس از معرفی فاینانسور به صاحب کار و توافق بین آنها، توافقنامه فاینانس بین فاینانسور و صاحب کار منعقد شود.

تأمین مالی از منابع خارجی نیز به مرور به علت تشدید تحریم‌ها دچار مضایق فراوان گردید. اگر طرح موضوع فاینانس با موسسات مالی غربی در ابتدا امکان پذیر بود، در سال‌های اخیر این امر بطور کلی ناممکن شد و تنها یک مسیر برای طرح موضوع باقی ماند و آنهم تماس با شرکت‌های دولتی چین بدلیل رابطه سیاسی بین دو کشور و انباشت دارایی‌های ارزی ناشی از فروش نفت ایران در بانک‌های این کشور بود.

فاینانس چین

در سال ۱۳۸۹ ایران و چین توافق کردند که حدود ۶۵٪ طلب نفتی ایران از چین به صورت کالا و مابقی به صورت نقد در اختیار کشورمان قرار گیرد اما از آنجایی که تحریم‌ها مانع انتقال پول به کشور شد، دو طرف به این نتیجه رسیدند که این مبلغ بصورت پشتوانه فاینانس به پروژه‌های ایران اختصاص یابد. دولت چین که عملکرد اقتصادی اش در شرکت‌های دولتی صادر تخصصی و نوعی از تقسیم کار تبلور می‌یابد (۲۱)، از اواخر سال ۱۳۹۲ از فاینانس طرح‌های ایران به این عنوان که سقف اعتباری فاینانس پر شده است خودداری نمود، بدین معنی که دولت چین معادل ارز متعلق به دولت جمهوری اسلامی ایران در بانک‌های کشور چین در پروژه‌های ایران به شیوه فاینانس سرمایه‌گذاری نموده و بیش از این امکان فاینانس ندارد.

ملاحظه می‌شود که در واقع فاینانس انجام شده سرمایه‌گذاری موسسات چینی با اموال خود در طرح‌های کشور ایران نبوده و این

کند که در پایان برنامه رابطه تأمین منابع مالی و اجرای طرح‌های فوق با نوسانات بودجه سالانه کاهش یابد.

موضوع تأمین مالی پروژه‌ها توسط موسسات غیر دولتی در قوانین بودجه سنواتی نیز منعکس گردیده مثلاً بنده تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۹۴ اعلام می‌دارد، در اجرای بند (ب) ماده (۲۱۴) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران و به منظور استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی، کلیه دستگاه‌های اجرایی مجازند برای شروع عملیات اجرائی پروژه‌ها و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای خود و طرح‌های مصوب مجامع عمومی شرکت‌های دولتی، از طریق روش‌های مشارکت با بخش خصوصی اقدام نمایند. (۱۹)

تأمین مالی توسط موسسات غیر دولتی به دو صورت فاینانس شرکتی (Corporate Finance) و فاینانس پروژه‌ای (Project Finance) انجام می‌شود که هر یک مزایا و معایب خود را دارند و از منابع داخلی یا خارجی قابل تأمین هستند. ماده ۵۶ الحاقی به "قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت" که تعبیر به فاینانس داخلی می‌شود، ظرفیتی برای تأمین مالی پروژه‌های اجرائی است که می‌توان در قوانین بودجه سنواتی برای بازپرداخت سود و اصل سرمایه پیمانکار، بانک یا مؤسسه مالی، پیش‌بینی اعتبار کرد. در حال حاضر وزارت راه و شهرسازی در استفاده از این ماده قانونی پیشقدم شده لکن شرط پیشرفت فیزیکی بیش از ۵۰٪ را برای پروژه قائل شده است. (۲۰)

در طول دهه گذشته غالب فراخوان‌های منتشره از سوی دستگاه‌های اجرایی برای احداث پروژه‌ها بصورت طرح و اجرا و تأمین مالی (EPCF) بوده بطوریکه شرکت‌های پیمانکاری بخش خصوصی (و بخش غیر دولتی) ناچار بایستی در جستجوی تأمین‌کننده‌های مالی داخلی یا خارجی برآیند. توفیق شرکت‌ها در تأمین مالی از منابع داخلی که عمدتاً سیستم بانکی کشور است ناچیز بوده، زیرا اولویت‌های سرمایه‌گذاری بانک‌ها کاملاً متفاوت با درخواست‌های این شرکت‌ها بوده‌اند. تأمین مالی از محل صندوق ذخیره ارزی که بعدها به "صندوق توسعه ملی" تغییر نام یافت نیز علیرغم تأکید بر اختصاص سهم قابل توجهی از موجودی صندوق به فعالیت‌های بخش خصوصی، به دلیل سازوکار

معادل ارز متعلق به کشور ایران است که توسط موسسات چینی در اختیار دولت ایران با شرایط بسیار غیرعادلانه قرار می‌گیرد (این شرایط در ادامه مقاله مورد بحث قرار خواهند گرفت). برای رفع توقف فاینانس توسط دولت چین، رئیس جمهوری ایران در سفر سال ۱۳۹۳ خود به کشور چین و نیز بصورت جداگانه در اجلاس شانگهای مذاکراتی با طرف چینی انجام داد و درخواست نمود سقف فاینانس چین به سه برابر موجودی ایران نزد بانک‌های چین افزایش یابد که این درخواست علیرغم ملاقات‌های بعدی هنوز به مرحله عمل در نیامده است و شاید به سفر آتی رئیس جمهوری چین به ایران موکول شده باشد. در حال حاضر و پس از سفر رئیس مجلس شورای اسلامی به چین، توافق شده که چین ۴۴ میلیارد دلار یعنی دو برابر ۲۲ میلیارد دلار پول نفت ایران فاینانس دهد.

حال بررسی می‌کنیم چگونه پولی که متعلق به ملت ایران و نزد بانک‌های چین است در چرخه فاینانس چین بیشترین عواید را برای طرف چینی و کمترین بهره وری را برای طرف ایرانی دارد. بنا برضوابط بطور معمول از ۱۰۰٪ بودجه مورد نیاز برای یک پروژه، ۱۵٪ توسط دولت ایران در ابتدای طرح و ۸۵٪ توسط فاینانس در طول چند سال تامین می‌شود و کلیه هزینه‌های فاینانس توسط دولت ایران پرداخت می‌گردد. در فراخوان برای برگزاری مناقصاتی که تامین مالی آنها توسط دولت انجام نمی‌شود نیاز به معرفی فاینانس توسط مناقصه گر (پیمانکار) است که در شرایط فعلی فقط امکان معرفی فاینانس چینی وجود دارد. در یک پروژه نمونه، شرکت چینی طرف مذاکره ۹/۵٪ بابت بهره و هزینه‌های فاینانس و شرکت واسطه نیز ۱/۵٪ مطالبه می‌نماید که جمعاً ۱۱٪ می‌شود و لذا باقیمانده مبلغ فاینانس معادل ۸۹٪ کل مبلغ فاینانس می‌گردد که بایستی سهم

فاینانس پروژه یعنی ۸۵٪ مبلغ پروژه را پوشش دهد. از شرایط فاینانس چین خرید ۶۰٪ بهای اقلام پروژه از تولیدات چین است (۲۲) و فقط ۴۰٪ باقیمانده در درون کشور گردش می‌نماید که حاصل ضرب ۴۰٪ در ۸۹٪ مساوی ۳۵/۶٪ است یعنی حدود یک سوم مبلغ کل فاینانس، که چون این بخش هم به یوان پرداخت می‌شود دستخوش نوسانات ارز است. بنابراین فقط یک سوم مبلغ فاینانس صرف کارآفرینی در داخل کشور شده و دوسوم آن موجب رونق تولید و رشد اشتغال در کشور چین می‌گردد. حتی به علت نوسانات برابری ریال در مقابل یوان، برای طرف ایرانی مقرون به صرفه نیست که این ۴۰٪ باقیمانده را بصورت نقد دریافت نماید و لذا ترجیح می‌دهد همین بخش را هم تبدیل به غیر نقدی کند. برخی شرایط توافق شده نیز یکطرفه است بعنوان مثال بر

اساس توافقی که بین ایران و چین انجام شده، تمام هزینه‌های گمرکی و ترخیص کالا از گمرک باید توسط کارفرمایان ایرانی پرداخت شود. در حال حاضر طرف چینی اعلام می‌نماید که سقف فاینانس ایران پرشده و امکان فاینانس جدید وجود ندارد. این در حالی است که رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفته علیرغم تمام تسهیلاتی که چین برای گشایش فاینانس به ایران داده است، مسائل داخلی مانع هستند زیرا این پروژه‌ها باید مورد تأیید وزارت صنعت، معدن و تجارت قرار گیرد و بانک مرکزی ایران که باید ریال مورد نیاز پروژه‌ها را در گشایش این فاینانس‌ها تامین نماید، سخت‌گیری و از تامین آن خودداری می‌کند و از طرف چین هیچ مشکلی وجود ندارد. (۱۲) این موضوع گویای این نکته است که در داخل نیز با مشکل روان نبودن سازوکار تامین ریال فاینانس مواجه هستیم. واقعیت این است که چین از عمل به تعهد خود برای فاینانس تعدادی از پروژه‌های سد که قبلاً فاینانس آنها با پیمانکاران و کارفرمایان ایرانی توافق شده بوده به دلیل پر شدن سقف فاینانس خودداری نموده است.

موضوعی که اخیراً حادث شده تعیین کارمزدهای سنگین گشایش اعتبارات اسنادی توسط موسسات چینی است. در حالی که رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین معتقد است شرایط این فاینانس‌ها برای فعالان اقتصادی مناسب است، یک مقام مسئول در اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفته چین آمادگی دارد که سطح فاینانس را برای ایران بالاتر ببرد، اما به دلیل کارمزدها و شرایطی که به تازگی وضع کرده است، استفاده از این فاینانس سخت شده و به خصوص اینکه اگر فردی بخواهد در گشایش فاینانس، پول را از حالت یوان به هات کارنسی ببرد، این کارمزد بسیار بالا می‌رود، به این ترتیب استفاده از ۴۴ میلیارد دلار فاینانس برای ایرانی‌ها میسر نمی‌شود و این پول‌ها بلوکه شده در چین باقی می‌ماند (۲۴). لذا می‌توان نتیجه گرفت که مشکلات دیگری برای عملیاتی شدن فاینانس غیر از پر شدن سقف اعتباری فاینانس وجود دارد.

در حال حاضر حدود ۸۰ پروژه دولتی در استفاده از فاینانس چین پیشقدم بوده اند که از آن میان می‌توان به هفت طرح فولادی، هشت طرح ریلی، چند طرح مترو منجمله متروی مشهد و شیراز، ده طرح وزارت نیرو منجمله سد‌های رودبار، لرستان و شفارود و چم شیر، قطار برقی تهران مشهد، چند طرح وزارت نفت، دوازده طرح پتروشیمی من جمله پتروشیمی مسجد سلیمان و بوشهر و سیلان و لردگان، فاز دوم بندر شهید رجایی چابهار اشاره کرد.

اخیراً رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرده ۲۲ میلیارد دلار در چین به عنوان وثیقه برای دریافت تسهیلات سپرده شده است (۲۵). از اظهارات رئیس کل بانک مرکزی می‌توان فهمید که ما ارز بلوکه شده‌ای در چین نداریم. رئیس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین هم

فاینانس انجام شده
سرمایه گذاری موسسات
چینی با اموال خود در
طرح‌های کشور ایران نبوده
و این معادل ارز متعلق به
کشور ایران است که توسط
موسسات چینی در اختیار
دولت ایران با شرایط بسیار
غیرعادلانه قرار می‌گیرد
پولی که متعلق به ملت
ایران و نزد بانک‌های چین
است در چرخه فاینانس
چین بیشترین عواید را برای
طرف چینی و کمترین
بهره وری را برای
طرف ایرانی دارد

قرار گرفته و برای اجرای پروژه‌های آن، از ایران هم دعوت شده، ضمن اینکه کشورهای حاشیه جاده ابریشم یک صندوق مالی با ظرفیت ۵۰۰ میلیارد دلار دارند که چین مقدمات آن را فراهم کرده است و می‌تواند در قالب وام‌های کم بهره حتی بلاعوض در اختیار کشورهای حاشیه جاده ابریشم از جمله ایران قرار گیرد. این وام‌ها برای احداث و تکمیل راه‌های زمینی، دریایی، ریلی و هوایی در نظر گرفته شده اند.

در عین حال به نظر می‌رسد که از اولین اقدامات دولت در شرایط پساتحریم بایستی تجدیدنظر در مناسبات فاینانس با دولت چین باشد. چنانچه فسخ قرارداد فوق‌الذکر با چین مقدر یا مصلحت نباشد، همان گونه که چین نظام متمرکز برای حضور در ایران و منجمله فاینانس پروژه‌های ایران دارد، ما نیز می‌توانیم یک سیستم متمرکز برای بهره برداری از فاینانس داشته باشیم. بدین ترتیب متقاضیان فاینانس بطور موردی در مقابل فاینانس‌های چینی قرار نگیرند بلکه کمیته‌ای مجموعه طرح‌ها و متقاضیان راهبری و مذاکرات با طرف‌های چینی را مدیریت کند. این کمیته می‌تواند متشکل از نمایندگان بخش خصوصی (تشکل‌ها) و دولتی (مانند بانک مرکزی، وزارت‌های نیرو و نفت و صنایع) باشد.

در مصاحبه‌ای رقم ذخایر در چین را ۱۸ میلیارد یورو عنوان کرده و گفته که اصلا این مقدار بلوکه نیست و براساس قراردادی که با چین امضا شده می‌توان با این ۱۸ میلیارد یورو کالا از این کشور خریداری کرد. (۲۶) سوال این است که آیا مشروط‌شدن استفاده از این دلارها به معنای بلوکه‌شدن نیست؟ (۲۷)

رئیس کل پیشین بانک مرکزی این سوال را مطرح کرده که "آیا هم‌اکنون می‌توان این قرارداد را با چین فسخ کرد؟ بالاخره ۱۸ میلیارد یورو قطعا پول زیادی است و می‌توان به جای خرید کالاهایی که بسیاری از مسئولان و تجار به بنجل بودن آنها بارها اشاره کرده‌اند، با آن کمبودهای کشور را پوشش داد؟ اساسا چطور امکان فسخ چنین قراردادی وجود دارد" (۲۸). رئیس سندیکای صنعت برق می‌گوید "فاینانس چین تهدید بزرگی برای صنعت برق است. استفاده گسترده از کالاها و تجهیزات چینی در طرح‌های فاینانس شده توسط این کشور سازندگان و صنعتگران ایرانی در صنعت برق را از بین می‌برد و از آنجا که فعالان صنعت برق کشور، مخالف بازگشایی فاینانس چینی در طرح‌های صنعتی ایران نیستند، معتقد هستند که باید فرمولی به منظور استفاده از کالاهای چینی تعریف شود که ساخت داخل و تجهیزات با مشکل مواجه نشود. این اقدام بر خلاف قانون حداکثر استفاده از توان داخلی است، بنابراین ما پیشنهاد می‌کنیم که شورایی برای نظارت بر صحت قانون مزبور تشکیل شود. دولت باید برای استفاده از فاینانس چینی از ظرفیت‌های بخش خصوصی هم استفاده کند، چرا که قطعا بخش خصوصی می‌داند چه کالاهایی را از کشور چین در قالب طرح‌های فاینانس وارد کند که کمترین آسیب به سازندگان و تولیدکنندگان داخلی برسد." (۲۹)

نتیجه گیری و پیشنهاد

به دلیل اینکه دو اقتصاد ایران و چین مکمل یکدیگر هستند، کشور چین یکی از شرکای اول تجاری ایران به شمار می‌رود و پیش بینی می‌شود حتی پس از تحریم این روابط سیر صعودی داشته باشد. روابط تجاری ایران با غرب به سرعت شکل نخواهند گرفت، با این وجود در شرایط پس از تحریم قدرت چانه زنی با چینی‌ها بالا خواهد رفت. حتی رقابت بین خود شرکت‌های چینی که در گذشته وجود نداشت و فقط تعدادی از شرکت‌های چینی مجاز به کار کردن با ایران بودند، ایجاد خواهد شد.

چین بانکی به نام بانک توسعه زیرساخت آسیایی تاسیس کرده که ایران ۱.۶ میلیارد دلار سهام از این بانک را خریده و اکنون پانزدهمین سهامدار این بانک است و خرید این سهام می‌تواند موجب بهره مندی ایران شود. از سوی دیگر، عضویت در سازمان کنفرانس شانگهای که در حال حاضر عضو ناظر آن هستیم برای ما یک فرصت توسعه رابطه با چین است و با سرمایه گذاری در بانک در حال تاسیس این کنفرانس تحت نام بانک توسعه جدید (New Development Bank) می‌توان در مدیریت بانک و استفاده از منابع مالی آن نقش آفرینی نمود. احیای جاده ابریشم که در گذشته توسط اتاق بازرگانی ایران و چین مطرح شده بود، اکنون از سوی چینی‌ها در دستور کار

در هر صورت کشور چین یکی از شرکای تجاری مهم و خریدار عمده نفت ایران است و این تجدیدنظر بایستی در جهت ایجاد روابط دیرپا، رفع ابهامات و رسیدن به شرایط برد-برد در مناسبات تجاری دو کشور صورت پذیرد.

اصولا با تحولات مثبتی که در ارتباط با تقلیل تحریم‌ها در حال شکل‌گیری است، بجاست که بازنگری جامعی در ترتیبات مالی و اقتصادی با همه کشورهای، خصوصا آنها که در شرایط نامناسب گذشته از منافع نامتوازی بهره مند بوده اند، در راستای تامین منافع ملی صورت گیرد. همچنین همکاری با موسسات مالی دیگری که عملکرد روشنی داشته اند بررسی و شرایط فاینانس برای آنها که طبق عرف بین المللی و با رعایت منافع طرفین عمل می‌نمایند تسهیل گردد. در این بازنگری بایستی توافقات منحصر به تامین مالی و خرید صرف باشد بلکه باید به دو مقوله مشارکت در دارائی‌ها و انتقال فناوری نیز توجه شود.

امر دیگری که بایستی بطور جدی به آن پرداخته شود، هدایت نقدینگی بانک‌های داخلی به سمت تامین سرمایه مورد نیاز برای رونق تولید و طرح‌های توسعه ای ملی است که در سال‌های اخیر به علت

وضعیت اقتصادی خاص کشور به سمت بخش‌های غیر مولد هدایت شده اند. بدین منظور لازم است طرح‌ها با مطالعات جامع تعریف شوند تا بانکها قادر به تحلیل بهتر شرایط در جهت اتخاذ تصمیم به تخصیص اعتبار گردند و نیز مدل‌های تامین مالی که برای همه طرف‌های طرح جذابیت کافی داشته باشند پیشنهاد شوند. این جذابیت با کاهش همزمان نرخ تورم و نرخ سود بانکی بوجود می‌آید. در اینصورت است که دولت می‌تواند در راستای نقش هدایتگری، اجرای سیاست‌های توسعه کلان خود را در حوزه تامین مالی مدیریت نماید.

در شرایط جدید بررسی عضویت در برخی بانک‌های بین المللی توسعه نیز بایستی در دستور کار دولت ایران قرار گیرد تا ضمن حضور بیشتر در بازارهای مالی، برنامه‌های توسعه کشور از امکانات پولی این موسسات بهره مند گردند. در هم تنیدگی اقتصاد ایران با اقتصاد جهانی بطور اعم و تعاملات مالی فعالان بخش دولتی و بخش خصوصی کشور با موسسات منطقه‌ای و جهانی بطور اخص می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در تامین امنیت پایدار کشور ایفا نماید.

۱. سود تسهیلات بر اساس نرخ شانوار (LIBOR/EURIBOR) یا نرخ ثابت (CIRR) شش ماهه به اضافه حاشیه سود (MARGIN) معمولاً ۰.۵ درصد نسبت به مبلغ استفاده شده از (تسهیلات)، محاسبه می‌شود. دریافت کننده خدمت می‌باید سایر هزینه‌ها (از جمله: هزینه مدیریت، در حدود ۰.۲ درصد نسبت به مبلغ تسهیلات؛ و هزینه تعهد، نیز در حدود ۰.۲ درصد نسبت به مبلغ استفاده شده از تسهیلات) را نیز بپردازد. دوره استفاده از تسهیلات قراردادهای مالی، براساس دوره حمل و اجرای پروژه (مندرچ در قراردادهای تجاری) و با توجه به شیوه‌های "سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی" (OECD) تعیین می‌شود.
۲. نظر به ماده ۶۲ قانون محاسبات عمومی کشور، گشایش اعتبار اسنادی فاینانس برای وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، و شرکت‌های وابسته دولتی که از بودجه عمومی استفاده می‌کنند منوط است به تأیید "معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور" مبنی بر پیش بینی معادل ریالی اصل و فرع اقساط تسهیلات در بودجه سنواتی کشور (به منظور بازپرداخت در سررسیدهای مقرر).
۳. بانک بین المللی تویم و توسعه در سال ۱۹۴۴ در کنفرانس برتن وودز همزمان با تاسیس صندوق بین المللی پول پایه گذاری شد و عملاً فعالیت‌های خود را در سال ۱۹۴۶ در واشنگتن دی.سی آغاز کرد و بعدها به بانک جهانی تغییر نام یافت. هیات رئیسه، بالاترین ارگان بانک جهانی و همچنین دو شعبه آن یعنی سازمان بین المللی توسعه و توسعه مالی بین المللی است که هر کشور در آن مرتباً نماینده علی‌البدل دارد. هدف اصلی بانک جهانی در زمان تاسیس بازسازی خرابی‌های ناشی از جنگ دوم جهانی در اروپا بود. هم اکنون هدف اصلی اعلام شده بانک کمک به گسترش زیربنای اقتصادی کشورهای در حال توسعه می‌باشد.
۴. بانک توسعه اسلامی که تشکیل آن در سال ۱۹۷۳ در جلسه وزرای مالیه کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی تصمیم‌گیری شد و در سال ۱۹۷۵ رسماً آغاز به کار کرد، با هدف توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورهای اسلامی و جوامع مسلمان کشورهای دیگر بر اساس قوانین اسلامی تاسیس گردید. اعضای فعلی این بانک ۵۶ کشور عضو سازمان کنفرانس اسلامی هستند و سرمایه آن مرتباً افزایش پیدا کرده است. ایران از نظر رتبه چهارمین سرمایه بانک است می‌باشد و تا کنون تعدادی از وام‌های بانک را به خود اختصاص داده است.
۵. این بانک به عنوان محور همکاری‌های اقتصادی بین اعضای اکو در سال ۲۰۰۶ توسط اعضای مؤسس اکو یعنی کشورهای ایران، پاکستان و ترکیه ایجاد شد و به مرور سایر اعضای اکو به آن می‌پیوندند. هدف اصلی بانک دادن وام به کشورهای عضو برای طرح‌هایی است که برای وام‌گیرنده حداکثر فایده و برای بانک سودآوری کافی داشته باشند و موجب آتاری بازگرمی بین اعضا و افزایش رفاه اجتماعی اعضا گردد.
۶. بانک توسعه آسیایی در سال ۱۹۶۶ تاسیس شده و دارای ۴۸ عضو آسیایی و ۱۹ عضو غیر آسیایی است و تاکنون تعدادی پروژه‌های آموزشی، راهسازی، تامین آب و برق در کشورهای عضو انجام داده لکن با وجودیکه همه همسایگان ایران عضو بانک هستند، ایران عضو نیست. این بانک در برنامه ۲۰۲۰ خود زمینه‌سازی تغییر را توسعه بخش خصوصی، تحقق حکمیت خوب، حمایت از تساهل‌های اقتصادی، کمک به گردآوری دانش و توسعه مناسبات با موسسات مشابه دیده و پنج عملکرد اصلی برای بانک پیش‌بینی نموده: زیرساخت، محیط زیست، همکاری منطقه‌ای، فاینانس و آموزش.
۷. این بانک در سال ۱۹۶۳ برای کمک به توسعه افریقا توسط ۲۳ کشور افریقایی تاسیس شد و اکنون ۵۳ کشور افریقایی و ۲۴ کشور غیر افریقایی عضو آن هستند. این بانک تعدادی صندوق با اهداف خاص تاسیس نموده و از طریق صندوق افریقایی توسعه وام‌های ۵۰ ساله و خطوط اعتباری ۲۰ ساله با درخواست اتحادیه افریقایی پرداخت می‌نماید.
۸. بانک توسعه جدید (New Development Bank) توسط کشورهای عضو BRICS یعنی برزیل، روسیه، هندوستان، چین و افریقای جنوبی به عنوان جایگزینی برای صندوق بین المللی پول و بانک جهانی که هر دو تحت نفوذ آمریکا هستند. در سال ۲۰۱۵ در شانگهای چین تاسیس گردید. این بانک از سال ۲۰۱۶ فعالیت بانکی خود را آغاز خواهد نمود.
۹. اعضای بانک اوراسیایی کشورهای روسیه، قزاقستان، ازمنستان، تاجیکستان، بلاروس و قرقیزستان هستند که در سال ۲۰۰۶ برای سرمایه‌گذاری در کشورهای عضو تاسیس گردید.
۱۰. بانک توسعه شورای اروپا در سال ۱۹۵۶ با چهار عضو تاسیس شد و در حال حاضر غالب اعضای اتحادیه اروپا عضو آن هستند. هدف تاسیس بانک کمک به رونق اقتصادی کشورهای ضعیف تر اروپا و ارتقای همبستگی اجتماعی بین کشورهای اروپایی بود.
۱۱. بانک بازسازی و توسعه اروپایی ابتدا در سال ۱۹۸۹ توسط رئیس جمهور فرانسه پیشنهاد شد و سپس در سال ۱۹۹۱ منظور کمک به توسعه کشورهای کمتر توسعه یافته اروپا در دوره سی از جنگ سرد تاسیس شد. این بانک دارای ۶۴ عضو کشورهای و غیر کشورهای است و سرمایه‌گذاری آن در طرح‌ها شامل افریقا و آسیای مرکزی نیز شده است.
۱۲. تاسیس این بانک به سال ۱۹۵۹ برمی‌گردد و با هدف تامین وام و کمک‌های فنی به منظور کاهش فقر و توسعه کشورهای آسیب پذیر امریکای لاتین و نیز ارتقای همبستگی و همکاری بین این کشورها ایجاد شده و همه ۲۶ کشور عضو آن در امریکای لاتین و منطقه کارائیب هستند.
۱۳. تاریخچه برنامه‌ریزی توسعه در ایران، احمد آل باسن، مرکز نشر سمر، ۱۳۹۲. ترومن رئیس جمهور وقت امریکا در سال ۱۳۴۹ برنامه‌ای چهار ماده‌ای را اعلام کرد که ماده چهارم آن مربوط به کمک‌های فنی برای ارتقای سطح زندگی مردم برخی کشورهای در معرض کم‌توسعه بود.
۱۴. همان.
۱۵. یکی از پیچیدگی‌های ایجاد شده در فاینانس منجمده توسط کشور چین ناشی از مشخص شدن برخی مسئولیت‌ها و هزینه‌ها از قبیل بیمه و ترخیص می‌باشد. پیچیدگی دیگر ناشی از این است که بدلیل تضمین دولت ایران در قبال فاینانس، اقلام خریداری شده برای طرح به نام کارفرمای دولتی به ایران ارسال می‌گردد و انتقال سند ماشین آلات متعلق به پیمانکار دچار مشکل می‌گردد.

۱۶. در روش‌های غیر قرضی (سرمایه‌گذاری) برگشت اصل و سود از سوی سیستم بانکی و یا دولت تضمین می‌شود و ریسک برگشت سرمایه و منابع به عهده سرمایه‌گذار است. در روش سرمایه‌گذاری، تامین کننده منابع مالی (سرمایه‌گذار) با قبول ریسک ناشی از به کارگیری منابع مالی در فعالیت با طرح مورد نظر، برگشت اصل و سود منابع سرمایه‌گذاری شده را از عملکرد اقتصادی طرح انتظار دارد. در کشور ما صندوق‌های حمایتی و سرمایه‌گذاری ریسک پذیر با اعطای سرمایه‌های زمانبندی شده به فرد کارآفرین از او حمایت می‌کنند و در صورت شکست طرح تقاضای ضرر و زیان یا هزینه‌های انجام گرفته تا آن مقطع را نمی‌کنند.
۱۷. این مدارک عبارتند از: تأییدیه وزیر یا بالاترین مقام اجرایی دستگاه ذریع در خصوص دارا بودن توجیه فنی، اقتصادی و مالی و امکان اجرای کامل طرح در قالب هزینه‌های تعیین شده بعنوان سقف هزینه به انضمام گزارش توجیه اقتصادی، فنی و مالی طرح، قرارداد تجاری/پروفرما، ثبت سفارش و پذیرش دستگاه مربوطه مبنی بر اعلام سهمیه ارزی، به همراه معرفی بانک عامل ایرانی.
۱۸. در قانون حمایت و تسهیل سرمایه‌گذاری خارجی، سرمایه‌ خارجی به "انواع سرمایه‌های اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه‌گذار خارجی به کشور وارد می‌شود" اطلاق گردیده و در ماده ۲ آن آمده "پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می‌بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد. در متن ماده ۳ این سرمایه‌گذاری‌ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند: الف) سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، ب) سرمایه‌گذاری خارجی در چارچوب روش‌های مشارکت مدنی، بیع متقابل و ساخت، بهره برداری و گذارگی که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه‌گذاری ناشی شود و منگنی به تضمین دولت یا بانک‌ها و یا شرکت‌های دولتی نباشد. در ماده ۴ سرمایه‌گذاری دولتی یا دولت‌های خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی شده و سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی خارجی خصوصی تلقی گردیده است. ماده ۶ رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواست‌های پذیرش، ورود، بکارگیری و خروج را به هیئتی به نام هیئت سرمایه‌گذاری خارجی موکل می‌نماید - موضوع مشارکت بخش دولتی یا بخش خصوصی به دلیل با مقدار بودن جایگاه حقوقی این دو در نظام فعلی اجرایی کشور و ماهیت‌های عملکردی متفاوت و در بعضی موارد منافع بظاهر متضاد این دو بخش جز در موارد خاصی به نتیجه نهایی مورد قبول دو طرف نرسیده است.
۱۹. - پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی، ۴ خرداد ۱۳۹۴، "استفاده از فاینانس داخلی برای تکمیل ۱۰ طرح مهم و حیاتی حوزه راه / سه شرط برای تعریف پروژه‌ها در قالب فاینانس داخلی"
۲۰. به موجب ماده ۴ قانون حمایت و تسهیل سرمایه‌گذاری خارجی، شرکت‌های دولتی خارجی خصوصی تلقی می‌گردند و شرکت‌های فاینانسری چینی از این نوع اند، لکن چون طبق ماده ۱۶ قانون، عملیات فاینانس از نوع عملیات سرمایه‌گذاری تلقی نمی‌شوند، مورد حمایت این قانون قرار نمی‌گیرند.
۲۱. به دلیل انحصاری بودن خرید محصولات چینی که توسط دولت چین از طریق فاینانسری به تولیدکنندگان خاصی هدایت می‌شود، احتمال خرید اقلام پروژه به کیفیتی پایین‌تر و قیمتی بیش از ارزش واقعی آنها نیز وجود دارد. مثلاً بنا به اظهار یکی از مدیران شرکت‌های عضو در مورد خرید تجهیزات یک پروژه، امکان خرید ۶ الی ۱۰۰ ارزترت وجود داشت، به علاوه فاینانسری حتی مخالف خرید محصولات چینی تحت لیسانس غربی بود و فقط محصول چینی با برند چینی را می‌پذیرفت.
۲۲. خبرگزاری مهر، ۴ اسفند ۱۳۹۳، شناسه خبر ۷۵ و ۲۵، فروردین ۱۳۹۴، شناسه خبر ۲۵۲۶۷۹۱
۲۳. تابناک اقتصادی، ۱۸ اسفند ۱۳۹۳، کد خبر ۴۸۲۱۰۸
۲۴. سایت تابناک، ۲۹ تیر ۱۳۹۴، کد خبر ۵۱۸۲۴۳
۲۵. البته نائب رئیس اتاق ایران و چین نیز در واکنش به این خبر اعلام کرده است: این که گفته می‌شود ما نمی‌توانیم مبلغ ضمانت موجود در چین را مسترد کنیم، بی‌پایه است. مجید رضا حریری با اشاره به اینکه کل دارایی بلوکه‌شده ایران در چین خیلی بیشتر از ۱۸ میلیارد یوروست، گفت: این رقم به عنوان تضمین فاینانس پروژه‌هایی که بین دولت ایران و چین بسته شده، پرداخت شده است. وی افزود: این روال بین همه کشورها هست و برای انجام پروژه‌هایی استفاده می‌شود که باید تضمینی در آنها باشد. ایران هم به دلیل تحریم بودن قادر به تامین ضمانتنامه بانکی نبود و مجبور شد پول نقد را به عنوان تضمین در چین قرار دهد." این سخنان نائب رئیس اتاق ایران و چین عجیب به نظر می‌رسد، زیرا اگر بخواهیم پول ایران نزد چین را فاینانس محسوب کنیم، باید برای این واژه اقتصادی مفهوم جدیدی پیدا کنیم؛ فاینانس وام بلند مدتی است که وام‌گیرنده در قبال ضمانت بازپرداخت بانک مرکزی کشور متبوعش از کشور وام‌دهنده دریافت می‌دارد. اگر قرار باشد کشوری معادل وامی که می‌گیرد سپرده‌گذاری کند، چرا اصلاً این وام را بگیرد؟ سایت تابناک، ۴ مرداد ۱۳۹۴، کد خبر ۵۱۹۶۴۷
۲۶. روزنامه شرق، ۳ مرداد ۱۳۹۴ در گفت و گو با طهماسب مظاهری رئیس کل اسبق بانک مرکزی در رابطه با قرارداد اقتصادی میان ایران و چین با تیر "قرارداد شوم چینی‌ها را من افسانه نکرده" به نقل از وی نوشتند: "دارایی‌های ما در چین به‌عنوان دارایی‌های بلوکه‌شده منظور نمی‌شود و براساس قرارداد دولت قبل با چینی‌ها بخشی از دارایی‌های ما در اختیار دولت چین است. اگرچه این دارایی‌ها، بلوکه نیست، اما بدتر از بلوکه است ... در واقع این مقدار پول بلوکه نیست و در دست چین به‌صورت امانت مانده که آنها هم امانت‌دار خوبی نیستند." این سخن به این معناست که در دولت گذشته به احتمال قوی برای مقابله با تحریم‌ها توافق با چینی‌ها بر سر پول‌های ایران در چین شده که با برداشته شدن تحریم‌ها شرایط خود را از دست داده است.
۲۷. همان.
۲۸. خبرگزاری فارس، ۹ تیر ۱۳۹۴، شماره خبر ۸۲۷-۸۰۰-۱۳۹۴۰۴
۲۹. همان.

بحرانی بدتر از حمله صدام به ایران

بعث چاه‌های غیرمجاز و آینده
بحران آب در گفگو
با عیسی کلانتری

دبیر کل خانه کشاورز این بار هم برآوردهای قابل توجهی از وضعیت مصرف آب و البته چاه‌های غیرمجاز کشور مطرح می‌کند. به گفته عیسی کلانتری سالانه از چاه‌های غیرمجاز کشور حدود ۱۷ میلیارد مترمکعب آب برداشت می‌شود که اگر همه این چاه‌ها هم مسدود شوند و میزان برداشت از چاه‌های مجاز هم هفت میلیارد مترمکعب کم شود، باز هم برای تعادل بخشی ظرف ۲۰ سال آینده باید شش میلیارد مترمکعب دیگر برداشت آب کاهش یابد تا ایران به حد مرز تعادل بخشی برداشت آب برسد. وزیر اسبق کشاورزی در ادامه به وضعیت حاد آب‌های استاتیک اشاره می‌کند که تاکنون به دلیل اضافه برداشت‌ها از منابع آبی تنها ۶۵ میلیارد مترمکعب از آب‌های استاتیک شیرین و لب‌شور باقی مانده است و با توجه به اضافه برداشت سالانه ۲۵ میلیارد مترمکعب در بهترین حالت تنها تا سه سال آینده ذخایر استاتیک در ایران وجود خواهد داشت.

طبق آخرین آمار اعلامی وزارت نیرو تعداد کل چاه‌های کشور بیش از ۷۰۰ هزار حلقه چاه است که از این میزان ۴۰۰ هزار دارای مجوز و ۳۰۰ هزار بدون مجوز هستند. به نظر شما با توجه به منابع آبی موجود، نیاز کشور چند حلقه چاه است؟

بینید میزان آب‌های تجدیدپذیر زیرزمینی کشور ۳۳ میلیارد مترمکعب در سال است که ما سالانه ۵۸ میلیارد مترمکعب برداشت می‌کنیم. یعنی سالانه ۲۵ میلیارد مترمکعب اضافه برداشت داریم.

در واقع طبق برآورد شما حدود نیمی از این چاه‌ها اضافه هستند؟

یعنی علاوه بر اینکه همه چاه‌های غیرمجاز اضافه هستند بخشی از چاه‌های مجاز هم باید محدود شوند. تا آنجا که من اطلاع دارم سالانه از چاه‌های غیرمجاز حدود ۱۶، ۱۷ میلیارد مترمکعب آب برداشت می‌کنند که اگر این چاه‌ها مسدود شوند و این میزان را از کل میزان برداشت آب کم کنیم، آن وقت ۴۰ میلیارد مترمکعب میزان برداشت از چاه‌های مجاز می‌شود. اگر از این میزان آب‌های چاه‌های مجاز هم هفت میلیارد مترمکعب کم کنیم باز هم برای تعادل بخشی ظرف ۲۰ سال آینده باید شش میلیارد مترمکعب دیگر کم شود تا به رقم ۲۷ میلیارد مترمکعب حد مرز تعادل بخشی برسیم. یعنی علاوه بر چاه‌های غیرمجاز چیزی در حدود ۱۳ میلیارد مترمکعب از چاه‌های مجاز هم باید بخریم تا تعادل بخشی در ۲۰ سال آینده صورت بگیرد. تعادل بخشی یعنی جبران منفی سال‌های گذشته‌ای که اضافه برداشت کردیم. با این حال اگر حتی سیاست‌های تعادل بخشی هم نداشته باشیم، اگر همه چاه‌های غیرمجاز را ببندیم باز باید هشت میلیارد مترمکعب از آب‌های مجاز خریداری کنیم و حبابه بدهیم تا به اندازه تجدیدپذیر برداشت کنیم. حال شما ذخایر استاتیک را فعلاً کنار بگذارید، در مقطع فعلی ما ۲۵ میلیارد مترمکعب از چاه‌ها داریم اضافه برداشت می‌کنیم.

این میزان، رقم بیلان منفی می‌شود؟

این بیلان منفی می‌شود که از آب‌های استاتیک برمی‌داریم. در مورد حجم کلی برآوردی آب‌های استاتیک هم برآورد وزارت نیرو این است که به حدود ۵۰۰ میلیارد مترمکعب می‌رسد. از این میزان نزدیک به ۲۰۰ میلیارد مترمکعب آب‌های شیرین تا لب‌شور بوده

سالانه هزاران کشاورز هندی به علت اینکه نمی‌توانند زندگی کنند، خودکشی می‌کنند. یا اوگالالا در آمریکا شامل ایالت‌هایی مانند کلرادو، نبراسکا، کانزاس، داکوتای شمالی و جنوبی و تگزاس، اینها هم آب‌های زیرزمینی خود را مصرف کرده‌اند و اکنون دیگر تقریباً کشاورزی آنها محدود شده است.

پیام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

زیرزمینی به نظر می‌رسد رسیدن به این دوران چندان هم دور نیست. بله، اگر همین‌طوری برداشت کنیم این دوران نزدیک است.

آیا در مقطع فعلی برای احیای این منابع زیرزمینی راهکاری وجود دارد؟

راهکار این است که باید سیاست‌های تعادل‌بخشی را سریعاً انجام دهیم. اول باید این ۲۵ میلیارد مترمکعب برداشت اضافی در سال را اصلاح کنیم. در واقع نباید این میزان آب برداشت شود که برای تحقق این هدف اگر همه چاه‌های غیرمجاز هم به فرض محال تعطیل شوند، باید هشت میلیارد مترمکعب از آب چاه‌های مجاز خریداری شود تا به مرز ۳۳ میلیارد مترمکعب برسیم. سیاست تعادل‌بخشی را هم که بخواهیم لحاظ کنیم با توجه به اینکه ۱۰ یا ۲۰ ساله می‌خواهیم به این تعادل برسیم باید به ترتیب ۱۳ یا ۵/۶ میلیارد مترمکعب از برداشت آب چاه‌های مجاز را در سال کم کنیم.

درباره خرید حقاچه از صاحبان چاه‌های مجاز توضیح می‌دهید که دولت چطور می‌تواند جلوی برداشت از آب‌های چاه‌های مجاز را بگیرد؟

ببینید زمین حقاچه مثل حق شماسست. مالکیت آن با کشاورز است. آن کسی که چاه مجاز دارد مالکیت آن را عهده‌دار است. مانند اینکه شما خودرو دارید یا ساختمانی در اختیار شماسست یا اینکه صاحب مغازه‌ای هستید یا یخچالی دارید که آن وقت برای خرید آن باید پول آب آن را هم بدهید.

آیا در موضوع چاه‌های آب مجاز مساله مالکیت این آب‌ها که سرمایه کشور هستند، متفاوت نیست؟

چون مالکیت این چاه‌ها با افراد است اختیار آب آنها هم با آنهاست. اگر هم شما بخواهید پس بگیرید، برای پس گرفتن‌اش باید معادل قیمت روز را پرداخت کنید. حال فرض کنید مثلاً قرار است شما هشت میلیارد مترمکعب آب در سال از این چاه‌های مجاز بخرید آن وقت چقدر باید هزینه کنید؟ هشت میلیارد مترمکعب آب معادل حدود ۲۵۰ هزار مترمکعب در ثانیه می‌شود که اگر ۲۵۰

که از آن ۲۰۰ میلیارد مترمکعب تاکنون ۱۳۵ میلیارد مترمکعب در سال‌های بیلان منفی برداشت کردیم و در مجموع ۶۵ میلیارد مترمکعب از آب‌های استاتیک شیرین و لب‌شور مانده است.

آن وقت با توجه به اضافه برداشت سالانه ۲۵ میلیارد مترمکعب در بهترین حالت تنها تا سه سال آینده ذخایر استاتیک خواهیم داشت؟ بله، بحث ما هم بر سر این است.

حال اگر این ذخایر استاتیک مانده نیز از بین برود، چه اتفاق‌هایی در زیر زمین رخ می‌دهد؟

در زیر زمین در بخش‌هایی آن مناطق خشک می‌شوند و در بخش‌های دیگر آب‌های کاملاً شور را خواهیم داشت. از آن ۵۰۰ میلیارد مترمکعب آب‌های استاتیک معادل ۳۰۰ میلیارد مترمکعب آب‌های شور هستند. اگر این روند سه، چهار سال طول بکشد و حتی آب‌های سطحی هم به آن اضافه شوند اصلاً تا ۱۰ سال دیگر در این مملکت چیزی به نام آب‌های استاتیک باقی نمی‌ماند.

آن وقت اگر منابع آب‌های زیرزمینی ایران تمام و خشک شوند، چه اتفاقی برای مناطق مختلف رخ می‌دهد؟ می‌توانید فضایی از روزهای ایران بدون ذخایر استاتیک آبی ترسیم کنید؟

در آن شرایط اتمام منابع آبی در زیر زمین‌ها، دشت‌ها نشست پیدا می‌کنند. دشت‌ها که نشست پیدا کنند دیگر جایی برای ذخیره آب نخواهد ماند و حتی بعداً که بارندگی در کشور به جای ۲۰۰ میلی‌متر به دو هزار میلی‌متر هم که برسد چیزی در زیر زمین باقی نمی‌ماند. چرا که محلی برای ذخیره آب وجود ندارد و همه این آب‌های ناشی از بارندگی در سطح زمین باقی می‌مانند و همه این آب‌های مانده بر سطح زمین مثل آب‌های موجود در کویر تبخیر می‌شود. پس از آن، نمک‌ها روی زمین می‌مانند و زمین‌ها شور می‌شوند.

با این گفته‌های شما و بر آورد سه، چهار ساله یا حداکثر ۱۰ ساله اتمام منابع

پيام‌آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

زیرزمینی است. بعد از نشست سطح زمین، شل شدن خاک و انباشته شدن نمک در سطح حوزه ریشه، عاقبت باید شاهد از بین رفتن حاصل خیزی باشیم. از بین رفتن خیلی از محصولات در آن شوری چشم‌انداز ماست. در این شرایط شما به محصولات پایین‌تری می‌رسید که نمی‌توانند مقاومت کنند. همه اینها یعنی بدبختی، همه اینها یعنی برهم زدن اکولوژی، همه اینها یعنی از بین بردن مواد ژنتیکی، گیاهی و حتی میکروبی در خاک‌هایی که خیلی شور می‌شوند. اینها مانند زنجیر به هم پیوسته‌اند.

آیا کشوری وجود دارد که پیش‌بینی کنید ایران هم مانند آن کشور شود؟
بله، کشورهایی هستند که ایران ممکن است مثل آنها شود. مثلاً در بخشی از پاکستان یا در بخش‌هایی از عربستان که دیگر در آن بخش‌ها گندمی کشت نمی‌کنند. مثلاً عربستان زمانی ۴/۵ میلیون تن گندم تولید می‌کرد. اما آب‌های فسیلی خود را برداشت و شور کرد و این آب‌ها تمام شدند و به نوعی همه سرمایه‌گذاری‌هایش از بین رفت. به همین دلیل اکنون آن میزان ۴/۵ میلیون تن تولید گندم به ۷۰۰، ۸۰۰ هزار تن گندم رسیده است. یعنی میلیاردها دلار در بخش کشاورزی از بین رفت. بخشی از سواحل مدیترانه مانند لیبی و مصر هم وضعیت مشابهی دارند. حالا مصر یک رودخانه نیل دارد اما لیبی که هیچ آبی ندارد، در آفریقا هم وضعیت همین‌طور است. یا در هندوستان اکنون بخش‌هایی از آب‌های زیرزمینی از بین رفته است. سالانه هزاران کشاورز هندی به علت اینکه نمی‌توانند زندگی کنند، خودکشی می‌کنند. یا اوگالالا در آمریکا شامل ایالت‌هایی مانند کلرادو، نبراسکا، کانزاس، داکوتای شمالی و جنوبی و تگزاس، اینها هم آب‌های زیرزمینی خود را مصرف کرده‌اند و اکنون دیگر تقریباً کشاورزی آنها محدود شده است.

با این پیش‌بینی شما ما در سال‌های آینده کشاورزی مانند گذشته و حتی وضعیت فعلی نخواهیم داشت؟
بله، اصلاً شکی در آن نیست.

یعنی سطح تولید ما پایین می‌آید و میزان وابستگی ما افزایش پیدا می‌کند؟
شک نکنید. از سوی دیگر جنگ آب بین مناطق به وجود خواهد آمد؛ بین استان‌ها، بین همسایه‌ها، بین شهرستان‌ها، بین رودخانه‌هایی که از چند استان عبور می‌کند و علاوه بر آن، مشکلات فرهنگی، اجتماعی، امنیتی و اقتصادی به وجود می‌آید.

سال‌هاست شما را به عنوان یکی از متولیان بخش کشاورزی می‌شناسند. فکر می‌کنید در این شرایط بحران کم‌آبی، با کشاورزی چه باید کرد؟
برای حوزه کشاورزی باید حوزه آب تصمیم بگیرد. کشاورزی بعد از حوزه آب است. اول باید برای مساله آب تعیین تکلیف کنند که چقدر باید آب بدهند. بیشتر از آن هم نباید بدهند. یعنی آن هم تصمیم محافظه‌کارانه نیست، تصمیم قطعی باید بگیرند. الان کشور به این مفهوم رسیده است. ما باید به جای مصرف ۹۵ یا ۹۶ میلیارد مترمکعب آب در سال با ۵۰ تا ۵۵ میلیارد مترمکعب آب، نیازهای خود را تامین کنیم. کشور باید برنامه‌ریزی کند. در حال حاضر ۵۸ میلیارد مترمکعب از آب‌های زیرزمینی و حدود ۳۵ تا ۴۰ میلیارد مترمکعب از آب‌های سطحی برداشت می‌کنیم که باید ۲۰ میلیارد مترمکعب آب‌های سطحی را به محیط زیست بدهند و در محل آب‌های استحصالی علاوه بر سهم محیط زیست هشت میلیارد مترمکعب به شرب و بهداشت و برای توسعه

هزار لیتر فرسماً ۴۰ میلیون تومان هم هزینه داشته باشد مجموع اعتبار این اقدام چیزی حدود ۱۰ هزار میلیارد تومان در سال می‌شود. یعنی شما باید ۱۰ هزار میلیارد تومان بابت حقاچه پرداخت کنید که دیگر آن فرد مالک چاه مجاز حق برداشت نداشته باشد و اگر اضافه برداشت کرد آن وقت به صورت غیرمجاز دست به چنین اقدامی زده است.

درباره آن چاه‌های غیرمجاز چطور؛ با این چاه‌ها چه می‌توان کرد؟
باید مدیریت‌های کارآمد بیابند و به این وضعیت سامان دهند. مدیریت‌های کارآمد نبودند که این اتفاق‌ها افتاده است. چاه غیرمجاز غیرقانونی است.

فکر می‌کنید اشتباهات سیاستگذار چقدر در وقوع این بحران چاه‌های آب غیرمجاز تاثیر داشته است؟
تمام این مسائل به دلیل مدیریت آب در کشور در ۳۵ تا ۴۰ سال گذشته بوده است. اصلاً از سال ۱۳۶۱ بیلان منفی ما تقریباً صفر بود.

یعنی آن موقع مشکلی در بخش آب و بحران منابع آب‌های زیرزمینی نداشتیم؟ نه، مشکلی نداشتیم. در هشت سال دولت مهندس موسوی کل آب‌های برداشت‌شده غیرمجاز ما دو میلیارد مترمکعب بود. یعنی سالانه ۲۵۰ میلیون مترمکعب آب‌هایی به صورت غیرمجاز برداشت می‌شد. در کل دوران دولت آقای هاشمی‌رفسنجانی این میزان به ۱۱ میلیارد مترمکعب رسید. در دوران اصلاحات هم این اضافه برداشت‌ها به ۳۲ میلیارد مترمکعب رسید. در دوران دولت آقای احمدی‌نژاد این رقم ۷۵ میلیارد مترمکعب شد. پس ما حتی تا سال ۶۸ تقریباً به میزان ناچیزی غیرمجاز برداشت می‌کردیم. اما این اتفاق‌های مساله‌ساز از سال ۱۳۶۸ به بعد شروع شد. برداشت‌های غیرمجاز هم کم‌کم خیلی شدید شد. در زمان دولت آقای احمدی‌نژاد این میزان برداشت‌های غیرمجاز به اوج خودش رسید و ۷۵ میلیارد مترمکعب شد. ۷۵ میلیارد مترمکعب بیلان منفی یعنی تقریباً در هشت سال دوران فعالیت دولت نهم و دهم سالانه متوسط ۹/۵ میلیارد مترمکعب برداشت شد که سال آخرش نزدیک به ۱۸ میلیارد مترمکعب بود. با این حال الان سیاست وزارت نیرو، تعادل بخشی است. ولی تعادل بخشی آنقدر کند است که پاسخ خشک شدن را نخواهد داد.

دولت چه میزان سرمایه می‌تواند صرف کند تا این زمین‌ها و منابع آبی احیا شوند؟

دیگر در خیلی مناطق زمین احیا نمی‌شود. یعنی مناطقی که نشست کرده دیگر زمین احیا نخواهد شد.

به جز نشست زمین، دیگر ممکن است چه اتفاقی رخ دهد؟
ببینید اولش این است که زمین نشست می‌کند. دوم، آب‌های شور وارد سرزمین می‌شود. در واقع از زیر زمین به روی زمین می‌آید و خاک‌ها را شور می‌کند. پس از آن به مرحله آب شور که برسد آن وقت دیگر خاک شور هم روی زمین می‌آید. در آن شرایط تولید گیاه به سرعت و به شدت پایین می‌آید. خیلی از گیاهان می‌خشکند. خیلی از گیاهان در آن خاک‌ها دیگر قدرت رشد نخواهند داشت. الان مثلاً چاه‌های منطقه کرمان وضعیتی پیدا کرده‌اند که در برخی از آنها باغات خشک شده‌اند. بیش از ۹۰ هزار هکتار باغات را از بین می‌برند و الان دیگر آب نمی‌دهند. این اتفاقات همه با هم دارد می‌افتد. یعنی مصیبت و بزرگ‌ترین آن هم از بین بردن ذخایر محل نگهداری آب‌های

صنعت در ۱۰ سال آتی حدود پنج تا هفت میلیارد مترمکعب به صنعت و حدود ۳۵ تا ۳۷ میلیارد مترمکعب به کشاورزی می‌رسد.

در حال حاضر میزان مصرف بخش کشاورزی چقدر است؟

طبق آمار وزارت نیرو ۸۸ میلیارد مترمکعب که در واقع باید حدود ۵۰ میلیارد مترمکعب کم شود. به هر حال باید کشاورزی را با این مساله تطبیق داد. هر اتفاقی می‌خواهد بیفتد، بیفتد. آنها فرع قضایاست. اصل قضیه این است که نگذاریم کشور بمیرد. آن مسائل دیگر حاکمیت را دولت‌ها باید تصمیم بگیرند. مساله اصلی این است که کشور را نخشکانیم. ببینید کشور باید یک تصمیم بزرگ بگیرد. تصمیم مصلحتی بگیرند، کشور می‌میرد.

البته مثلاً در مورد چاه‌های غیرمجاز خود شما هم اشاره کردید که محال است.

نه، محال نیست. حاکمیت تصمیم بگیرد می‌تواند. وقتی آقای احمدی‌نژاد در فیروزکوه می‌گوید اصلاً منطقه ممنوعه یعنی چی؟ هر کسی در هر جا که دلش خواست چاه بزند معلوم است که یکباره بیلان منفی حدود چهار میلیارد مترمکعب به ۱۰ میلیارد مترمکعب می‌رسد.

بله، اما حتی قبل از دوران فعالیت دولت سابق این وضعیت وجود داشت.

بله، اما میزان آن چهار میلیارد مترمکعب بود که در دولت احمدی‌نژاد این میزان از چهار میلیارد مترمکعب به ۱۰ میلیارد مترمکعب رسیده است. که باید در نظر بگیریم که بیلان تجدیدپذیری آب‌های زیرزمینی در آن زمان یعنی اوایل دهه ۸۰ معادل ۴۰ میلیارد متر مکعب بوده و الان حدود ۳۳ میلیارد متر مکعب شده است. اگر آن وضعیت ادامه پیدا می‌کرد، ممکن بود با چهار میلیارد مترمکعب بیلان منفی در آن دوران گذشته ۲۰ سال دیگر به وضعیت فعلی می‌رسیدیم. ولی اکنون دیگر به مردن نزدیک شده‌ایم.

به نظر شما علت برخورد نکردن با این چاه‌ها چیست؟ آیا سیاستگذار ملاحظه کرده یا اینکه امتیازهای خاصی مطرح بوده است؟

وقتی که سیاستگذاران مسائل توسعه پایدار را درک نمی‌کنند، یا اینکه تشخیص نمی‌دهند برداشت اضافی یعنی چه، معلوم است که چنین اتفاق‌هایی رخ می‌دهد. شاید اثراتش اول کم باشد، اما بعدها خود را نشان می‌دهد. مثلاً در زمان دوران فعالیت دولت آقای هاشمی‌رفسنجانی خیلی اثرات این اتفاق ملموس نبود اما بعدها خود را نشان داد. آن زمان سالی مثلاً دو میلیارد مترمکعب در مقابل مثلاً ۴۷ میلیارد مترمکعب آب تجدیدپذیر زیرزمینی چیزی نبود. وقتی سیاست‌های توسعه پایدار را لحاظ نمی‌کنند و سیاست‌های توسعه پایدار را تحفه غرب بدانند این اتفاقات می‌افتد.

اخیراً شما نسبت به مهاجرت ایرانی‌ها به دلیل بحران آب هشدار داده بودید. فکر می‌کنید این روند آغاز شده یا اینکه تا چند سال دیگر شروع می‌شود؟

این پدیده همین الان اتفاق افتاده و آغاز شده است. شما جنگ اصفهان را ببینید؛ همین دعوی اصفهان با یزد یا اصفهان با خوزستان بر سر آب. شرق اصفهان الان خشکیده است. کشاورزی آن تعطیل شده است. مردم مجبور به مهاجرت شده‌اند. جنوب تهران هم همین‌طور. ورامین را ببینید، نشست‌های دوامتری اتفاق افتاده است. آب‌ها دارند تمام می‌شوند. همدان را در نظر بگیرید یا کرمان، خراسان رضوی، یزد، آذربایجان شرقی یا خود حوزه دریاچه ارومیه، شیراز و بندرعباس را ببینید، این موارد در همه جا اتفاق افتاده است. یعنی وارد مصیبت شده‌ایم. باید یک دولت و حاکمیت قدرتمند، قدرت خودش را مثل زمان جنگ نشان بدهد. یک مساله عادی نیست که تصمیم عادی بگیرند. یک مساله فوق بحران است. مانند حمله صدام به ایران است. یک چنین تصمیمی باید بگیرند. هیچ فرقی نمی‌کند. بدتر از حمله صدام به ایران است.

آیا در وقوع بحران آب در کشور ما به دلیل منابع زیرزمینی مشترک کشور دیگری دخیل نبوده است؟

نه، ما خودمان مقصر هستیم. هر چند ما آب‌های سطحی مشترک در بعضی مناطق مشترک مانند عراق، آذربایجان و افغانستان داریم اما منابع آب‌های زیرزمینی مشترک نداریم یا اینکه خیلی کم هستند.

پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....

کمیسیون انتشارات

نیاز داشت که آنها را از اداره قبلی خودش آورد تا به او در تهیه و کنترل بودجه و بهینه‌سازی برنامه‌ها کمک کند.

محیطی که مورچه در آن کار می‌کرد، حال به مکانی فاقد شور و نشاط تبدیل شده بود. دیگر هیچ کس نمی‌خندید و همه غمگین و نگران بودند.

در این زمان بود که ملخ شیر را قانع کرد که نیاز زیادی به مطالعات هواشناسی دارند.

با مطالعه گزارش‌های رسیده شیر متوجه شد که تولیدات مورچه کمتر از قبل شده است.

بنابراین شیر یک جغد با پرستیز را به عنوان مشاور عالی استخدام کرد و به او ماموریت داد تا امور را بررسی کرده، مشکلات را مشخص و راه حل ارائه نماید. جغد سه ماه وقت صرف کرد و گزارشی در چند جلد تهیه نمود و در آخر نتیجه گرفت که مشکلات پیش آمده ناشی از وجود تعداد زیاد کارمند است.

حدس می‌زنید شیر اولین کسی را که اخراج کرد که بود؟

“البته مورچه“

زیرا مورچه دیگر انگیزه‌ای برای کار کردن نداشت.....

و چه غم‌انگیز است که این بوروکراسی برای ما خیلی آشناست.....

سوسک همچنین به همکاری نیاز داشت که گزارش‌های او را بنویسد و تایپ کند... سوسک بدین منظور و همچنین برای بایگانی و پاسخگویی به تلفن‌ها یک عنکبوت استخدام کرد.

شیر از گزارش‌های سوسک راضی بود و از او خواست که از نمودار برای تجزیه و تحلیل نرخ و روند رشد تولیدی که توسط مورچه صورت می‌گیرد، استفاده کند. تا شیر بتواند این نمودارها را در گزارش به مجمع مدیران جنگل به کار برد.

سوسک برای انجام امور یک کامپیوتر و پرینتر لیزری خریداری کرد..... سوسک برای اداره واحد تکنولوژی اطلاعات یک زنبور نیز استخدام کرد.

مورچه که زمانی بسیار فعال بود و در محیط کارش احساس آرامش می‌کرد، کاغذ بازیهای اداری و جلسات متعددی که وقت او را می‌گرفت، دوست نداشت.

شیر به این نتیجه رسید که فردی را به عنوان مدیر داخلی واحدی که مورچه در آن کار می‌کرد، بکار گمارد.

این پست به ملخ داده شد.

اولین کار ملخ خریداری یک فرش و صندلی برای کارش بود.

ملخ همچنین به کامپیوتر و کارمند

داستان مورچه.....

مورچه کوچکی بود که هر روز صبح زود سرکار حاضر می‌شد و بلافاصله کار خود را شروع می‌کرد.

مورچه خیلی کار می‌کرد و تولید زیادی داشت و از کارش راضی بود.

سلطان جنگل (شیر) از فعالیت مورچه که بدون رئیس کار می‌کرد، متعجب بود.

شیر فکر می‌کرد اگر مورچه می‌تواند بدون نظارت این همه تولید داشته باشد، به طور مسلم اگر رئیسی داشته باشد، تولید بیشتری خواهد داشت.

بنابراین شیر یک سوسک را که تجربه ریاست داشت و به نوشتن گزارش‌های خوب مشهور بود، به عنوان رئیس مورچه استخدام کرد.

سوسک در اولین اقدام خود برای کنترل مورچه ساعت ورود و خروج نصب کرد.

سخن‌ناب

بیش از آنچه دیگران امن می‌دانند ریسک کن و بیش از آنچه دیگران دست یافتنی می‌دانند آرزو کن.

هاوارد شولتز - مدیرعامل استارباکس

داشتن ایده‌های ناب مهم نیست! مهم پیاده کردن آنها است.

اسکات بلکسی - از بنیانگذاران بیهنس

من آموخته‌ام که همواره در پی انجام کارهایی باشم که هیچگاه تجربه نکرده‌ام. پیشرفت و آسودگی با هم جمع نمی‌شوند.

ویرجینیا رومتی - مدیرعامل و رئیس هیات مدیره آی بی ام

بر سایه بان حسن عمل اعتماد نیست
عدمی مگر بسایه لطف خدارو
خلع ۹۴

در نیویورک، در ضیافت شامی که مربوط به جمع‌آوری کمک مالی برای مدرسه مربوط به بچه‌های دارای ناتوانی ذهنی بود، پدر یکی از این بچه‌ها نطقی کرد که هرگز برای شنوندگان آن فراموش نمی‌شود.... او با گریه گفت: کمال در بچه من "شایا" کجاست؟ هر چیزی که خدا می‌آفریند کامل است. اما بچه من نمی‌تونه چیزهایی رو بفهمه که بقیه بچه‌ها می‌توانند. بچه من نمی‌تونه چهره‌ها و چیزهایی رو که دیده مثل بقیه بچه‌ها بیاد بیاورد. کمال خدا در مورد شایا کجاست؟! افرادی که در جمع بودند شوکه و اندوهگین شدند.... پدر شایا ادامه داد: به اعتقاد من هنگامی که خدا بچه‌ای شبیه شایا را به دنیا می‌آورد، کمال اون بچه رو در روشی می‌گذارد که دیگران با اون رفتار می‌کنند.

و سپس داستان زیر را درباره شایا گفت:

یک روز که شایا و من در پارکی قدم می‌زدیم. تعدادی بچه را دیدیم که بیسبال بازی می‌کردند. شایا پرسید: بابا به نظرت اونا منو بازی می‌دن...؟! من می‌دونستم که پسر بازی بلد نیست و احتمالاً بچه‌ها اونو تو تیمشون نمی‌خوان، اما فکر کردم که اگه شایا برای بازی پذیرفته بشه، حس یکی بودن با اون بچه‌ها می‌کنه. پس به یکی از بچه‌ها نزدیک شدم و پرسیدم: آیا شایا می‌تونه بازی کنه؟! اون بچه به هم تیمی‌هاش نگاه کرد که نظر آنها رو بخواهد ولی جوابی نگرفت و خودش گفت: ما ۶ امتیاز عقب هستیم و بازی در راند ۹ است. فکر می‌کنم اون بتونه در تیم ما باشه و ما تلاش می‌کنیم اونو در راند ۹ بازی بدیم....

در نهایت تعجب، چوب بیسبال رو به شایا دادند! همه می‌دونستند که این غیر ممکنه؛ زیرا شایا حتی بلد نیست که چطور چوب رو بگیره! اما همین که شایا برای زدن ضربه رفت، توپ‌گیر چند قدمی نزدیک شد تا توپ رو خیلی آروم بیاندازه که شایا حداقل بتونه ضربه آرومی بزنه... اولین توپ که پرتاب شد، شایا ناشیانه زد و از دست داد! یکی از هم تیمی‌های شایا نزدیک شد و دوتایی چوب رو گرفتند و روبروی پرتاب کن ایستادند. توپ‌گیر دوباره چند قدمی جلو آمد و آروم توپ رو انداخت. شایا و هم تیمیش ضربه آرومی زدند و توپ نزدیک توپ‌گیر افتاد، توپ‌گیر توپ رو برداشت و می‌تونست به اولین نفر تیمش بده و شایا باید بیرون می‌رفت و بازی تمام می‌شد... اما بجای اینکار، اون توپ رو جایی دور از نفر اول تیمش انداخت و همه داد زدند: شایا، برو به خط اول، برو به خط اول!!! تا به حال شایا به خط اول ندیده بود! شایا هیجان زده و با شوق خط عرضی رو با شتاب دوید. وقتی که شایا به خط اول رسید، بازیکنی که اونجا بود می‌تونست توپ رو جایی پرتاب کنه که امتیاز بگیره و شایا از زمین بره بیرون، ولی فهمید که چرا توپ‌گیر توپ رو اونجا انداخته! توپ رو بلند اونور خط سوم پرت کرد و همه داد زدند: بدو به خط ۲، بدو به خط ۲!!!

شایا بسمت خط دوم دوید. در این هنگام بقیه بچه‌ها در خط خانه هیجان زده و مشتاق حلقه زده بودند. همین که شایا به خط دوم رسید، همه داد زدند: برو به ۳!!! وقتی به ۳ رسید، افراد هر دو تیم دنبالش دویدند و فریاد زدند: شایا، برو به خط خانه!!!

شایا به خط خانه دوید و همه ۱۸ بازیکن شایا رو مثل یک قهرمان رو دوششان گرفتند مانند اینکه اون یک ضربه خیلی عالی زده و کل تیم برنده شده باشه....

پدر شایا در حالیکه اشک در چشمهایش بود گفت: اون ۱۸ پسر به کمال رسیدند....

مدیر شرکتی روی نیمکتی در پارک نشسته بود و سرش را بین دستانش گرفته بود و به این فکر می‌کرد که آیا می‌تواند شرکتش را از ورشکستگی نجات دهد یا نه. بدهی شرکت خیلی زیاد شده بود و راهی برای بیرون آمدن از این وضعیت نداشت. طلبکارها دائماً پیگیر طلب خود بودند. فروشندگان مواد اولیه هم تقاضای پرداخت بر اساس قراردادهای بسته شده را داشتند.

ناگهان پیرمردی کنار او روی نیمکت نشست و گفت: "به نظر میاد خیلی ناراحتی؟!"

بعد از شنیدن حرف‌های مدیر، پیرمرد گفت: "من می‌تونم کمکت کنم."

نام مدیر را پرسید و یک چک برای او نوشت و داد به دستش و گفت: "این پول رو بگیر. یک سال بعد همین موقع بیا اینجا و اون موقع می‌تونی پولی که بهت قرض دادم رو برگردونی." بعد هم از آنجا دور شد.

مدیر شرکت در حال ورشکستگی، یک چک ۵۰۰۰۰ دلاری در دستش دید که امضاء جان دی. راکفلر داشت، یکی از ثروتمندترین مردان روی زمین.

با خود فکر کرد: "حالا می‌تونم تمام مشکلات مالی شرکت رو در عرض چند ثانیه برطرف کنم."

اما تصمیم گرفت فعلاً چک را نقد نکند و آن را در جای امنی نگه دارد. همین که می‌دانست این چک را دارد، اشتیاق و توان تازه‌ای برای نجات شرکت پیدا کرد.

توانست از طلبکاران برای پرداخت‌های عقب‌افتاده فرصت بگیرد. چند قرارداد جدید بست و چند سفارش فروش بزرگ دریافت کرد. در عرض چند ماه توانست تمام بدهی‌ها را تسویه کند و شرکت به سودآوری دوباره رسید. دقیقاً یک سال بعد از اتفاقی که در پارک برایش پیش آمده بود، با چک نقد نشده به پارک رفت و روی همان نیمکت نشست. راکفلر آمد اما قبل از اینکه بخواهد چک را به او بازگرداند و داستان موفقیتش را برای او تعریف کند، پرستاری آمد و راکفلر را گرفت و فریاد زد: "گرفتمش!" بعد به مدیر نگاه کرد و گفت: "امیدوارم شما را اذیت نکرده باشه. این پیرمرد همیشه از آسایشگاه فرار می‌کند و به مردم می‌گوید که راکفلر است."

مدیر تازه فهمید این پول نبود که شرایط او را تغییر داد بلکه اعتماد به نفس به وجود آمده در او بود که قدرت لازم برای نجات شرکت را به او داده بود.

بدهی ۳۰۰ هزار میلیارد تومانی دولت

داد: اگر قرار باشد کارفرما و پیمانکار یکی باشد، آغاز یک لغزش است. ممکن است کسی آدم پاکی باشد ولی در هر لحظه در خطر لغزش قرار می‌گیرد. نمونه این مسئله را در معاملات ملکی می‌بینیم که مشاوران املاک از هر دو طرف معامله پول می‌گیرند. بنابراین معلوم نیست کارگزار کدام یک هستند.

وی همچنین به اشکالات سیستم نظام مهندسی اشاره کرد و گفت: در حال حاضر ناظر را سازمان نظام مهندسی تعیین می‌کند، پولش را مالک می‌دهد و به شهردار گزارش می‌دهد. در واقع من پول ناظری را می‌دهم که یک شخص دیگر آن را تعیین می‌کند و به یک نفر دیگر گزارش می‌دهد. تضاد منافع در این فرآیند داد می‌زند، بعد ما انتظار داریم یک معامله سالم انجام شود. معلوم است که این آیین‌نامه از بیخ و بن ایراد دارد و نیازی به کنکاش نیست. آخوندی با بیان اینکه

وزیر راه و شهرسازی با اشاره به اینکه میزان بدهی دولت ۳۰۰ هزار میلیارد تومان است، گفت: اگر در ساخت و ساز کارفرما و پیمانکار یکی باشد، تخلف آغاز می‌شود.

عباس آخوندی در گردهمایی مدیران کل راه و شهرسازی، مدیران املاک و حقوقی، مسکن و عاملان ذی‌حساب استان‌های سراسر کشور با بیان اینکه در اخلاق حرفه‌ای، اصلی‌ترین مطلب این است که همزمان در دو طرف میز ننشینیم، چرا که نمی‌توان هم ناظر باشیم و هم پیمانکار، افزود: اگر هم ناظر باشیم و هم پیمانکار، حتی اگر مو را از ماست بکشیم، اخلاق حرفه‌ای را رعایت نکرده‌ایم، چرا که زمینه فساد از این جا آغاز می‌شود که متاسفانه در ایران این مسئله رایج است.

وزیر راه و شهرسازی با بیان این که وقتی شما در یک زمان در دو موضع قرار بگیرید، مجبور به ریا و رفتار متضاد هستید، ادامه

در حال حاضر ناظر را سازمان نظام مهندسی تعیین می‌کند، پولش را مالک می‌دهد و به شهردار گزارش می‌دهد. در واقع من پول ناظری را می‌دهم که یک شخص دیگر آن را تعیین می‌کند و به یک نفر دیگر گزارش می‌دهد. تضاد منافع در این فرآیند داد می‌زند، بعد ما انتظار داریم یک معامله سالم انجام شود

معاون راه و شهرسازی:

جدی‌ترین کار در وزارت راه و شهرسازی اصلاح آئین نامه‌ها است

البته با انجام این کار مسئولیت ما تمام نمی‌شود و سیستم ارجاع و پاسخگویی باید تنظیم شود، گفت: باید زمینه‌های غیراخلاقی از بین برود تا کسی در مظان اتهام قرار نگیرد.

وی به سیستم مهندسی در ایران اشاره کرد و افزود: ما یک نظام فنی اجرایی کشوری داریم و یک نظام مهندسی. نظام فنی اجرایی صلاحیت را به بنگاه می‌دهد؛ نظام مهندسی به فرد صلاحیت می‌دهد. این دو سیستم کاملاً نظامات‌شان متفاوت است، بنابراین نظام حرفه‌ای، پا در هواست. کاری که ما دنبال هستیم، این است که این دو نظام را در طول هم قرار دهیم، نه در عرض هم که این کار نیاز به یک جراحی سخت دارد اما اگر اجرایی شود نظام ملی ساخت و ساز شکل می‌گیرد. وزیر راه و شهرسازی، میزان بدهی دولت را ۳۰۰ هزار میلیارد تومان عنوان کرد و گفت: این رقم تقریباً یک سوم GDP کشور است؛ مشکلی که وجود دارد، این است که در برابر این رقم، بازاری که این ارقام در آن خرید و فروش شود، وجود ندارد. وی افزود: آنچه می‌تواند فساد را در کشور ریشه کن کند، رقابت است. باید همزمان با اصلاحات اقتصادی و اصلاح سیستم اداری از فساد جلوگیری کنیم. چند اقدام در این خصوص انجام شده که یکی از آنها بخشنامه راجع به شفافیت قراردادهای مناقصات است. / خبرگزاری مهر

می‌دهیم، متأسفانه اصلاح قانون در مجلس از دستور کار خارج شد اما به دنبال این هستیم تا با اصلاحیه‌های جدید، تغییراتی را در قانون نظام مهندسی ساختمان به وجود بیاوریم. وی با بیان اینکه مرحله بعد اصلاح آئین نامه است، گفت: جدی‌ترین کار در وزارت راه و شهرسازی اصلاح آئین نامه‌ها است. یکی از تغییرات اساسی این است که دو پروانه ساختمانی صادر شود؛ اول برای مالک و دوم برای پیمانکار. در این روش ماده ۳۳ هم که به متولی صاحب صلاحیت در ساخت و ساز می‌پردازد، اجرایی می‌شود. معاون وزیر راه و شهرسازی با اشاره به اینکه به زودی این اصلاحات از سوی دولت اعلام می‌شود، افزود: سطح سوم تغییرات مربوط به اصلاح رفتارها است، زیرا در خیلی موارد ما مقهور شهرداری‌ها و سازمان‌ها شدیم. در دولت گذشته هم تصور این بود که باید ساخت و ساز شهرها را رها کند و آن را به سازمان‌های دیگر بسپارد و خودش مسکن مهر بسازد اما ما این سیاست را نداریم. مظاهریان با تأکید بر اینکه سیاست ما نظارت مستمر بر همه این فرآیندها است، گفت: پرونده‌هایی از تخلف ساخت و ساز از سال ۱۳۸۹ در شورای انتظامی نظام مهندسی بلاتکلیف مانده است، بنابراین این پیام را می‌دهد که دستگاه ناظر اهمیتی نمی‌دهد.

معاون وزیر راه و شهرسازی گفت: فساد در بخش نظارت ساخت و ساز به اندازه‌ای رسیده است که برخی نمایندگان مجلس، موضوع انحلال سازمان‌های نظام مهندسی را هم مطرح کرده‌اند. حامد مظاهریان در گردهمایی مدیران کل راه و شهرسازی استان‌های سراسر کشور، گفت: نظام کنترل ساختمان به شدت معیوب است و تضاد منافع آشکار در این بخش وجود دارد، همچنین نظام کنترل ساختمان در بخش شهرسازی و ساختمان و معماری هم نامشخص است و همه نهادها مشکلات را به گردن دیگر می‌اندازند. وی با اشاره به اینکه شهرداری سیستم کنترل را با نظامات مهندسی برون سپاری کرده است، افزود: شهرداری‌ها به راحتی از این سیستم کنار کشیده‌اند، به همین دلیل شاهد وضع آشفته در شهرسازی و ساختمان سازی هستیم. معاون وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه سازمان‌ها هم با فساد ناشی از این ساختار غلط روبرو هستند، اظهار داشت: فساد در بخش نظارت ساخت و ساز به اندازه‌ای رسیده است که برخی نمایندگان مجلس، موضوع انحلال سازمان‌های نظام مهندسی را هم مطرح کرده‌اند. مظاهریان با اشاره به اینکه برای حل این مشکلات در سه سطح اقدام می‌کنیم، افزود: در سطح اول تغییر قانون را در دستور کار قرار

احتمال تغییر گسترده قراردادهای کار

مطرح شد
قراردادهای کاری
در راستای اصلاح

پیام آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

نوعی نیز رد شد، وزارت کار ابلاغیه جنجالی ممنوعیت امضای قراردادهای زیر یکسال را در مشاغل با ماهیت دائم و مستمر صادر و به تمامی واحدهای مشمول قانون کار کشور ابلاغ کرد اما این ابلاغیه جسورانه نیز تنها یک هفته دوام آورد و گفته می شود با فشار سنگین کارفرمایان و دولت، وزارت کار مجبور به لغو ابلاغیه ساماندهی قراردادها شد.

دستورالعمل شماره ۴۱ چیست؟

کارشناسان بازار کار مطرح کرده بودند که اگر اجازه می دادند تا دستورالعمل شماره ۴۰ وزارت کار اجرایی می شد، قطعاً این امیدواری وجود داشت که پس از سال ها یکی از مشکلات تاریخی و اختلافات قدیمی کارگران و کارفرمایان دستکم در مسیر حل و فصل قرار گیرد. حالاً نمایندگان کارگری کشور می گویند وزارت کار دستورالعمل دیگری با شماره ۴۱ به ادارات کار استانها ابلاغ کرده که دوباره به مسئله جنجالی و پُر سر و صدای قراردادهای

پس از لغو بخشنامه جنجالی وزارت کار درباره ممنوعیت امضای قراردادهای کاری زیر یکسال در مشاغل دائم، حالا دستورالعمل جدیدی رونمایی شده که براساس آن، روش پرداخت حقوق مشمولان قانون کار توافقی شده است. مدتی پیش وزارت کار در گزارشی رسمی اعلام کرد بیش از ۹۳ درصد کل قراردادهای شغلی در بازار کار، موقت و به صورت غیردائم منعقد می شود. از این رو، پیشنهاد شده بود قراردادها در تمامی مشاغل با ماهیت دائم رسمی شوند و از سوی دیگر، کارفرما نیز حق اخراج داشته باشد.

در واقع وزارت کار در مدل پیشنهادی خود که اندکی بعد نیز متوقف شد، عنوان کرده بود که برای ساماندهی قراردادها و خروج قراردادهای کاری از آشفتگی فعلی، تمامی قراردادهای موقت دائمی شوند ولی کارفرما نیز اختیار داشته باشد تا با نیرویی که امکان ادامه همکاری وجود ندارد، قطع ارتباط شود. پس از آنکه این پیشنهاد پذیرفته نشد و به

وی، لازمه امضای قراردادهای کتبی را تنظیم در ۴ نسخه دانست و بیان داشت: نمایندگان کارگران به دنبال این موضوع هستند که دریافتی‌ها باید به حساب‌های بانکی واریز شود و با توجه به پیشرفت‌هایی که حاصل شده، این کار به آسانی قابل انجام است اما برخی کارفرمایان از پذیرش این موضوع خودداری کرده و طفره می‌روند. ابوی با بیان اینکه وزارت کار باید به تکلیف قانونی خود عمل کند اظهار داشت: در تیپ جدید قراردادهای کاری، اشتغال دائم، موقت و کار معین مشخص شده و در ابلاغیه تاکید شده که ادارات کار بر تعیین تکلیف نوع قراردادها، نظارت داشته باشند.

واریز حقوق به حساب بانکی

عضو هیات مدیره عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران اظهار داشت: در یک بند دیگر از بخشنامه شماره ۴۱، وزارت کار اعلام کرده که کارگر و کارفرما می‌توانند توافق کنند تا شماره حساب افراد در قرارداد ذکر و تمامی پرداختی‌ها به آن حساب انجام شود. این مقام مسئول کاری کشور تصریح کرد: بحث بعدی این است که برخی کارفرمایان نگرانند و ممکن است با دائمی شدن قراردادها، مشکلاتی در روند کار به وجود بیاید و حتی اگر کارگاه تعطیل شد، تکلیف چیست؟ که وزارت کار گفته شرطی می‌تواند در قرارداد بیاید مشروط به اینکه عقلانی و بر اساس قانون باشد و شرط غیرمنطقی نیز پذیرفته نیست. به گفته ابوی، این دستورالعمل در حال حاضر از سوی وزارت کار به ادارات کار استان‌ها ابلاغ شده تا عملیاتی شود. البته اگر قرار باشد دستورالعمل‌ها مورد توجه ادارات کار نباشند و اجرا نشوند، نمی‌توان انتظار داشت ساماندهی قراردادها اتفاق بیفتد.

کاری می‌پردازد. اما این بار وزارت کار پیشنهادهای دیگری را به منظور اصلاح قراردادهای کاری مطرح کرده و راسا نیز برای اجرا به واحدهای تابعه خود در استان‌ها ابلاغ کرده است.

هادی ابوی در گفتگو با مهر با اعلام اینکه وزارت کار دستورالعمل شماره ۴۱ درباره ساماندهی قراردادهای کاری مشمولان قانون کار را تهیه و ابلاغ کرده است، گفت: این دستورالعمل جدید توضیحاتی درباره نحوه تنظیم قراردادهای کاری می‌دهد که نمونه آن نیز تهیه و به ادارات کار استان‌ها برای اجرا، ابلاغ شده است. عضو هیات مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران اظهار داشت: هر چند تاکیدات خوبی در این مدل جدید از قراردادها شده ولی ما به دنبال این هستیم که وزارت کار به عنوان مجری ساماندهی قراردادها کار را جدی بگیرد، در غیر این صورت نمی‌توان انتظار داشت با صدور دستور و بخشنامه مشکل بازار کار حل شود.

۳ مدل قرارداد جدید کار

ابوی خاطر نشان کرد: تمهیدات جدید اندیشیده شده خوب است اگر وزارت کار در این امر نظارت داشته باشد. اینکه در قانون کار آمده که قراردادها باید در ۴ نسخه تنظیم شوند و علاوه بر آن، قرارداد دائم و موقت نیز مشخص باشد؛ باید از سوی وزارت کار پیگیری و به اجرا گذاشته شود. این مقام مسئول کاری کشور ادامه داد: در تبصره‌های مختلف قانون کار از جمله ماده ۱۰، شرایط قرارداد موقت کار توضیح داده شده و وزارت کار باید به عنوان ناظر، اصلاح قراردادهای کاری را دنبال و اجرای آن از سوی کارفرمایان و واحدهای مشمول قانون کار را بخواهد.

دولت احمدی نژاد نسبت به سرنوشت مردم بی‌اعتنا بود

دکتر طهماسب مظاهری عضو کابینه دولت سابق

دولت است را باید پرداخت کند. مثلاً شرکتی که مدیرعامل آن عوض می‌شود بدهی آن شرکت مربوط به شخصیت حقوقی اش است و باید بازپرداخت شود. بنابراین، این موضوعی که عنوان شد، ضرورت قانونی پرداخت بدهی‌های دولت است. از طرف دیگر پرداخت این بدهی‌ها یک ضرورت اقتصادی هم دارد. وقتی بدهی‌های دولت پرداخت نمی‌شود، طلبکارانی که از دولت طلبکار هستند و خودشان به جاهای دیگر بدهکار هستند نمی‌توانند بدهی‌هایشان را پرداخت کنند و یک توقف و رکودی به وجود می‌آید. «طلبکاران طلبکاران دولت» یعنی کسانی که از طلبکاران دولت مطالباتی دارند (مثل بانک‌ها) برای گرفتن مطالباتشان همه

جنابعالی اخیراً در اظهاراتی از لزوم پرداخت بدهی‌های دولت که تقریباً تمام آن مربوط به دولت گذشته است سخن گفته‌اید. واقعاً چه شد که دولت قبل این حجم از بدهی‌ها و تعهدات گسترده را ایجاد کرد و اکنون دولت فعلی برای پرداخت این بدهی‌ها باید چگونه عمل کند؟

لزوم پرداخت بدهی‌های دولت یک موضوع بدیهی است. طبیعتاً هر شخص حقیقی یا حقوقی که بدهی دارد باید آن را پرداخت کند. بدهی دولت قبل هم که بدهی رئیس‌جمهور قبلی نیست بلکه بدهی شخصیت حقوقی دولت است و دولت بعدی هم که مسئولیت قبول می‌کند این بدهی‌ها که بدهی‌های

مردم طهماسب مظاهری را با مسئولیت‌هایش در وزارت اقتصاد و بانک مرکزی می‌شناسند. او در سال‌های ۸۰ تا ۸۳ وزیر اقتصاد دولت اصلاحات و از سال ۸۶ تا ۸۷ یعنی فقط به مدت یک سال رئیس کل بانک مرکزی در دولت نهم بود. علت این ریاست کوتاه‌مدت او اختلاف نظر شدید با احمدی‌نژاد در مورد سیاست‌های پولی و بانکی بود و شاید تأکید مظاهری بر دیدگاه‌های کارشناسی بود که موجب شد عطاء ادامه کار در دولت احمدی‌نژاد را به لقایش ببخشد. هر چند که مظاهری در دولت یازدهم مسئولیتی ندارد اما به صراحت عنوان می‌کند که از علاقه‌مندان و دلسوزان حسن روحانی و دولت اوست و اگر نقدی هم مطرح می‌کند از سر دلسوزی و به خاطر اصلاح امور است. مشروح گفتگوی تفصیلی آفتاب یزد با دکتر طهماسب مظاهری را در ادامه می‌خوانید:

جور اقدامی را انجام می دهند. سود و جریمه می گیرند، اموال بدهکاران را به اجرا می گذارند و تقریباً فعالیت اقتصادی آنها را مختل می کنند. اگر دولت بدهی خود را ندهد طلبکاران زورشان به دولت نمی رسد اما طلبکارانی که از این طلبکاران، طلب دارند زورشان به آنها می رسد و همه اقدامات لازم را برای وصول طلبشان انجام می دهند و این مسئله منجر به رکود اقتصادی و گرفتاری های مختلفی می شود که الان هم با آن مواجه هستیم. بسیاری از طلبکاران دولت، فعالیت خود را تعطیل می کنند. بسیاری از آنها ورشکست می شوند و برخی از آنها حتی زندانی می شوند. اگر آمار زندانیان را بگیرید متوجه می شوید که تعدادی از آنها کسانی هستند که از دولت طلبکار و به جاهای دیگر بدهکار هستند. به نظر من یک انتقاد جدی به دولت آقای روحانی این است که در مورد پرداخت بدهی هایش جدی فکر نکرده است و از قدرت حاکمیتی خود بهره گرفته و فکر نکرده که پرداخت بدهی هایش را به عنوان یک ضرورتی که باید حتماً انجام دهد و جزء اولویت های اولش است باید در نظر بگیرد. دولت تاکنون این کار را نکرده است. اشکالی که هم در این خصوص است این است که کسانی که بدهکارند و برای پرداخت بدهی شان فکر نکرده اند پس از مدتی عادت می کنند به اینکه بدهکار و بی خیال باشند. در بخش غیردولتی هم به همین شکل است. افراد حقیقی و شرکت ها عادت می کنند و برای آنها طبیعی می شود که بدهکار باشند. در صورتی که اشخاص خوش حساب و سالم و تجار درستکار وقتی بدهکار باشند شب خوابشان نمی برد و فکر می کنند که بدهی های خود را چگونه بپردازند. برخی از اشخاص حقیقی هم هستند که عادت می کنند بدهکار باشند و اصلاً نگران وضعیت طلبکاران خود نیستند. متأسفانه دولت فعلی هم در این دو سال نشان داده که در مورد پرداخت بدهی هایش دغدغه ندارد. آقای نوبخت در سازمان مدیریت و برنامه ریزی در خصوص پرداخت این بدهی ها به عنوان اولویت اول فکر نکرده که باید چه کار کند. این نوع آرامش دولت در خصوص بدهی هایش هم با تدبیر هم با امید هم با اصول اقتصادی و هم با قانون در تضاد است. البته این موضوعی که من بیان کردم به این دلیل است که من هم به آقای روحانی و هم به تیم اقتصادی ایشان علاقه مند هستم و امیدوارم که بتوانند در این خصوص، کاری بکنند. در مورد بخش دیگری از سوال شما که «چرا دولت قبل این بدهی ها را ایجاد کرد؟» باید گفت که اگر بخواهم در یک کلام، علت آن را بگویم می گویم علت آن، ندانم کاری بود. با خوش بینانه ترین فرضی که می توان گفت، ندانم کاری است، بی دقتی، عدم اعتقاد به اصول اقتصادی. باز هم می گویم این خوش بینانه ترین پاسخی است که می توان به این سوال داد.

بدبینانه ترین پاسخ به این سوال چیست؟

خب، خیلی بدبینانه می شود و شاید در قالب این مصاحبه نتوان آن را بیان کرد. یعنی تبدیل به یک بحث دیگری می شود. موارد بدبینانه را باید در بحث های کارشناسی گفت یا گوشه کناره هایی از آن را در پرونده های که مربوط به مفاسد اقتصادی که مطرح می شود بتوانید پیدا کنید. ندانم کاری دولت قبل و عدم توجه آن به اصول اقتصادی و بی اعتنائی به سرنوشت مردم در قالب یک مدیریت غیرمنطقی خوش بینانه ترین فرضی است که می توان در این خصوص مطرح

کرد. اینکه چه باید کرد اصلا در قالب یک جواب چند جمله‌ای بنده نمی‌گنجد. آنچه که مسلم است حجم این بدهی‌ها خیلی بزرگ است. البته من آمار آن را ندارم اما شنیده‌ام ۱۸۰ هزار میلیارد تومان است و این بر اساس گزارشهایی است که نوشته می‌شود و گفته می‌شود. حال ممکن است که این موضوع مستند هم نباشد.

تقریبا سهم دولت گذشته در این بدهی‌ها سهم غالب بوده است؟
بله بخش بزرگی از این بدهی‌ها مربوط به دولت گذشته است و سهم دولت فعلی در حد کسری بودجه است. به هر حال، در بزرگ بودن عدد بدهی‌های دولت، تردیدی نیست و برای پرداخت این بدهی‌ها باید توجه کرد که تنوع شکلی این بدهی‌ها زیاد است یعنی یک نوع بدهی نیست. مثلا بدهی به بانک مرکزی، بدهی به بانک‌های تجاری، بدهی به پیمانکاران به اوراق مشارکت، به شرکت‌های دولتی، به شرکت‌های خصوصی، تعهداتی که دولت یازدهم بابت تسهیلات تکلیفی و اجباری جزء بدهی‌های دولت کرده است. برای پرداخت هر نوع از این بدهی‌ها باید یک طراحی خاص در نظر گرفت. در وهله نخست باید نشست و فکر کرد و ترکیبی از ابزارها و روش‌های مختلف پرداخت بدهی را طراحی کرد. دولت در این خصوص می‌تواند با نظرخواهی از کارشناسان روشی را انتخاب کند که حداقل اثر تورمی را داشته باشد. مسلما پرداخت بدهی‌های دولت - با هر روشی هم که انجام شود - اثر تورمی خواهد داشت و در این تردیدی نیست. یکی از دلایلی هم که دولت در پرداخت بدهی‌ها کم توجهی کرده و آن را پشت گوش می‌اندازد همین مسئله است. ولی اثرات افزایش تورم ناشی از پرداخت بدهی دولت نسبت به اثرات رکود و ورشکستگی که در اقتصاد به وجود می‌آید خیلی کمتر است. دولت برای پرداخت بدهی‌های خود باید از ابزارهایی استفاده کند که حداقل اثر تورمی را داشته باشد و دنبال اینکه پرداخت بدهی‌هایش اثر تورمی نداشته باشد، نباشد.

جنابعالی به تازگی گفته اید که عدم پرداخت بدهی‌های دولت هر چند می‌تواند منجر به کاهش تورم شود اما رکود را تشدید

خواهد کرد. شما به عنوان یک کارشناس خبره اقتصادی فکر می‌کنید که حد مناسب تورم و رونق اقتصادی باید چگونه باشد؟

دولت باید قبول کند که پرداخت بدهی‌هایش یک واقعیتی است که پیش روی او قرار دارد و اصلا کاری نیست که بنشینند یک عددی را تعیین کنند و بگویند رابطه تورم و رونق همین است. تنظیم رابطه رونق و تورم و رصد کردن و مدیریت کردن آن یک کار دائمی، همیشگی و روزانه و حتی ساعتی است که دولت باید به طور دائم و پیوسته در دستور کارش داشته باشد و باید تیمی برای این کار بگذارد که مسئول این تیم قاعدتا باید وزیر اقتصاد باشد. البته این تیم باید از بانک مرکزی و جاهای دیگر هم کمک بگیرد اما مرکز آن، وزارت اقتصاد است. من زمانی که وزارت اقتصاد بودم این کار را می‌کردم و حتی در دولت آقای هاشمی رفسنجانی هم این کار انجام می‌شد. البته آقای احمدی نژاد اعتقادی به این کار نداشت. رصد کردن تورم و رونق باید همیشگی و حتی ساعتی باشد شبیه همین کاری است که درباره ماهواره‌هایی که به فضا پرتاب می‌شود، وجود دارد و حرکت این ماهواره‌ها هر ۱۵ دقیقه کنترل می‌شود و اگر نیاز به اصلاح و تغییر مسیر داشت این کار انجام می‌شود. البته در خصوص دیگر شاخص‌های کلان اقتصادی مثل نرخ ارز، بورس و غیره نیز وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و سازمان مدیریت یک نظارت دائمی، مستمر و لحظه‌ای داشته باشند و اگر هر تحول یا واقعه جدیدی اتفاق افتاد این تیم آن را در محاسبات خود بیاورد و براساس آن محاسبات، راه خود را تعیین کند. مثلا الان که با گروه ۵+۱ توافق شده به یک تعادلی می‌رسیم که قبل از این توافق، وضعیت به شکل دیگری بود. حالا اگر برجام، تصویب شود داستان شکل دیگری به خود می‌گیرد و اگر تصویب نشود باز شکل دیگری خواهد داشت. حتی بعد از تصویب برجام هم باید دید که منابعی که آزاد می‌شود چقدر خواهد بود. برآورد از ۲۳ میلیارد تا ۱۵۰ میلیارد دلار است. متناسب با منابعی که آزاد می‌شود و شرایط اقتصادی مردم و نوع اعتبارات و فعالیت‌های اقتصادی که شکل می‌گیرد باید این مانیتور کردن و رصد کردن صورت بگیرد. همانطور که گفتم مسئول این تیم هم وزیر اقتصاد و معاونت اقتصادی وزارت اقتصاد است.

به توافق هسته‌ای اشاره کردید. در حال حاضر اصطلاح «پساتحریم» میان کارشناسان اقتصادی و مسئولان خیلی باب شده است. به نظر شما آمادگی اقتصاد ما برای ورود به این دوران به چه میزان است و با توجه به اینکه ما در آستانه برنامه ششم هستیم و اجرای برنامه ششم همزمان با نمایان شدن آثار لغو تحریم‌هاست فکر می‌کنید رسالتی که دولت در این خصوص دارد چیست؟

رسالت دولت در تعریف منطقی این است که بتواند شرایط فعالیت اقتصادی و محیط کسب و کار را مناسب و معقول بکند و وارد فعالیت‌های اقتصادی که در حیطه کارش نیست، نشود. این حیطه‌ها اکنون معلوم شده است و با تفسیر اصل ۴۴ که چندی پیش از سوی مقام معظم رهبری صورت گرفت و با توجه به سیاست‌های کلی، تکلیف معلوم است که دولت در کدام عرصه‌های اقتصادی نباید حضور داشته باشد. دولت باید به بخش خصوصی اعتماد کرده و در عین حال، وظیفه نظارتی خود را تقویت کند و البته دولت باید حتی در دوران تحریم‌ها و در همین مقطع کنونی که در مرحله عبور از تحریم‌ها هستیم هم این کار را می‌کند. دولت باید وظایف حاکمیتی خود را انجام داده و فضا را برای بخش خصوصی فراهم کرده و به مردم امید دهد. دولت در عین حال که باید تصدی‌گری نکند اما یک شریک بزرگ و عمومی برای همه کسانی است که کار اقتصادی می‌کنند. در واقع، مالیاتی که دولت می‌گیرد سهم و سود دولت از فعالیت‌های اقتصادی است. در مملکت ما این سهم ۲۵ درصد است. یعنی هر فعالیت اقتصادی سودآوری که انجام دهیم باید آن را به دولت بپردازیم. البته باید توجه داشت که دولت باید این ۲۵ درصد را از کسی بگیرد که فعالیت اقتصادی سودآور داشته باشد. اگر کسی سودی نکرد دولت نباید از او این درصد را بگیرد. متأسفانه دولت‌ها و حتی دولت آقای روحانی در این خصوص، خوب عمل نکرده است. دولت باید از کسانی که فعالیت اقتصادی‌شان سودآور نبوده مالیات نگیرد. این خویش‌نماری دولت در نگرفتن مالیات از این دسته افراد، خیلی سنگین است و لازمه آن این است که وزارت اقتصاد و سازمان مالیاتی به این نقطه بلوغ برسند و بتوانند تشخیص درست

دهند. ابزارهای این کار هم فراهم است. اصلاح قانون مالیاتی هم این ابزار را تقویت کرده است. یک سازمان مالیاتی سالم و سیستماتیک و برخوردار از روش‌های قابل اتکا همچنین افراد و ممیزان و مدیران دست و دلیاک می‌تواند هم سهم دولت را به عنوان مالیات بگیرد و به کسانی هم که سود نکرده‌اند، فشار نیاورد که مالیات سهمیه‌ای بدهد. متأسفانه الان دولت، مالیات سهمیه‌ای می‌گیرد و به فعالان اقتصادی می‌گوید سهمیه مالیات شما این عدد است و من کاری ندارم که شما ضرر کرده‌اید یا سود کرده‌اید.

ارزیابی شما از کارنامه اقتصاد کشور از پیروزی انقلاب تاکنون چگونه است؟

دوران اول انقلاب و بعد دوران جنگ ویژگی خودش را داشت اما نسبت به شرایط جنگی خوب عمل کردیم و سیاست‌های اقتصادی دولت در آن زمان - با توجه به اینکه در یک جنگ نابرابری بودیم و تمام دنیا در آن زمان از صدام حمایت می‌کرد از بمب افکن‌های روسی و فرانسوی تا آواکس‌های آمریکایی - سیاست‌های خوبی بود. من در زمان جنگ در سازمان برنامه، و بنیاد مستضعفان بودم و از عملکرد دولت در آن زمان دفاع می‌کنم. در دولت‌های سازندگی و اصلاحات هم دولت یک قوامی گرفت و رابطه خوبی بین دولت و بخش خصوصی شکل گرفت. در انتهای دولت اصلاحات، امور اقتصادی قوام خوبی یافته بود و بخش خصوصی تکلیف خودش را می‌دانست. دولت در آن دوران نرخ مالیاتی را اصلاح و سرمایه‌گذاری خارجی را ضابطه‌مند کرد. بودجه دولت هم به سمت اولویت‌هایی بود که باید انجام می‌داد. کوچک شدن دولت به عنوان یک ارزش تلقی می‌شد. پرداخت بدهی‌های دولت در این دوران بود که شروع شد. بدهی‌های خارجی هم که بازپرداخت شد. بدهی دولت به افراد هم به سرعت پرداخت می‌شد. تمامی این کارها از زمان دولت آقای هاشمی شروع و در دولت اصلاحات ادامه و به نتیجه رسید. اما در دولت گذشته تمام این ساختارها دچار دگرگونی شد. آقای روحانی هم در این دو سال اصلاحاتی را در اقتصاد شروع کرده است.

محسن سلیمی*

اهمیت تحول گرایي در انتخابات هفتم نظام مهندسی

مواجهه است. اکنون صاحب‌نظران و خصوصاً مهندسان نسل نو، خواهان پاسخه‌های مستدل مدیران و برنامه‌ریزان سازمان و تبیین عملکرد از سوی آنان هستند. لیکن این رویه تاکنون نه در سازمان مرسوم بوده و نه اساساً سازوکاری برای انجام آن تعریف شده است و لذا باید امید داشت، مهندسان منتخب آینده راهکار تحقق این خواسته را به نحو شایسته طراحی و اجرا نمایند.

اما آنچه که بیشتر در نقد و نگاه منتقدان جای دارد، کم‌تحرکی و ناپویایی سازمان در گرایش به اهداف عالی مهندسی و چرخش و گردش در مسیر انتفاع مادی است که قامت سازمان را از اوج یک تشکّل مُعظم سیاست‌گذاری در حرفه مهندسی به جایگاه یک بنگاه اقتصادی در حوزه صنفی تنزل داده که نتیجه آن تبدیل شدن انتخاباتهای دهه اخیر به عرصه رقابت‌های منافع فردی و گروهی بوده است. این بدعت، که جز نفع مادی هدف دیگری را از سازمان تفسیر و تأویل نمی‌کند اکنون به آفت بزرگ نظام مهندسی تبدیل شده است و در هر دوره از انتخابات هیأت‌مدیره پررنگ‌تر می‌شود. لذا بیم آن می‌رود در انتخابات آینده نیز گروهی اندک همچنان از این خلاء فکری که البته در ظاهر با شعارهایی همچون ارتقاء و اشتغال مهندسان همخوانی دارد، در جهت کسب آراء و استیلاء بر ساختار مدیریت این نهاد ارزشمند مهندسی بهره‌جویند.

۲- نظام مهندسی اساساً خاستگاه مهندسین و نماد استقلال حرفه‌ای آنان است. تجلی این اراده و حفظ شأن این جایگاه زمانی محقق می‌شود که سازمان از مزیت و امتیازخواهی نامتعارف برخی افراد که در حوزه مدیریت و مسئولیت سازمان قرار دارند، ممانعت کرده و از تبعیضهای ناروا که اکنون به مدد برخورداری سازمان از امکانات مادی که به وفور در آن یافت می‌شود، اجتناب ورزد. این ویژگی و خواسته که می‌تواند هم موجب رضایت‌مندی مهندسان و هم موجب افزایش اعتماد نسبت به سازمان و خدمات آن در میان بدنه سازمان گردد، غایت اهداف قانون نظام مهندسی است که در ادوار گذشته

اعضای جامعه مهندسی کمتر از یک ماه آینده برای انتخاب هیأت‌مدیره‌های سازمان‌های نظام مهندسی ساختمان به پای صندوق‌های رأی خواهند رفت. انتخابات این دوره را از آن جهت که عقاید و سلايق گوناگون در حوزه‌های "ساختار و مدیریت" به شکل جدی‌تری با یکدیگر رقابت خواهند کرد، باید متفاوت از دوره‌های پیشین دانست، که البته از دو جهت میزان مشارکت اعضا نیز حایز اهمیت است اول اینکه بیانگر میزان تأثیر آراء و اندیشه‌های اصلاح‌گرایانه وزیر محترم راه و شهرسازی، به عنوان مجری قانون، بر میزان مشارکت آحاد جامعه مهندسی در تعیین سرنوشت حرفه‌ای بوده و دوم اینکه به مثابه یک نظرسنجی در باب ضرورت اصلاح کلیات قانون نظام مهندسی ساختمان است. به عبارت دیگر، اهمیت انتخابات دوره هفتم سازمان در تأثیر آن بر ارتقاء نقش و جایگاه حرفه‌ای درونی و و برونی جامعه مهندسی نهفته است. تدبیر دولت در استفاده از فرصتهای برآمده از قانون برای ایجاد تفکر تحول‌خواهی در نظام مهندسی ساختمان و تبدیل آن به یک همگرایی و گفت‌وگو خردمندانه در میان اکثریت آحاد مهندسین - که اکنون به وسعت رسانه‌های تخصصی و شبکه‌های اجتماعی در فضای حقیقی و مجازی در حال انجام است - اگر به تبلور همفکری و تعامل هوشمندانه در انتخابات آتی سازمان بیانجامد، فرصتی مغتنم برای تحول و نجات آن از وضعیت کنونی خواهد بود. لذا در این مقطع تحلیل دقیق شرایط و شناخت جریانهای گوناگون حرفه‌ای در عرصه نظام مهندسی می‌تواند در هدایت این آزمون بزرگ به یک انتخاب شایسته تأثیرگذار باشد. بر این اساس باید توجه داشت که:

۱- سازمان اکنون دو دهه پر فراز و فرود را پشت سر نهاده و همچون بسیاری سازمانها و نهادهای دیگر واقعیات گوناگون بسیاری را در عرصه مدیریت و اجرای وظایف در شش دوره گذشته، از ساماندهی حرفه‌ای تا ورود به ساختارهای اجرائی صنفی در بخشهای گوناگون صنعت ساختمان را تجربه کرده و اکنون با نقدها و نظرهای متفاوتی

خصوصاً سه دوره اخیر - به انحاء گوناگون مورد بی‌مهری و بلکه کم‌توجهی مجموعه مدیریت سازمان، به ویژه در مدیریت‌های استانی، واقع گردیده و اکنون با موج نارضایتی در میان قاطبه مهندسان مواجه شده است و لذا انتخابات آینده که متأثر از اقدامات اصلاحی وزارت راه و شهرسازی در جهت احیاء "حقوق شهروندی" و توسعه "اخلاق مهندسی" است باید بتواند آغازگر "رنسانس ساختار و مدیریت" در سازمان نظام مهندسی ساختمان باشد.

به اعتقاد نگارنده توصیه‌ها و تکمله‌های وزیر محترم راه و شهرسازی که با شهامت و قاطعیت ابلاغ گردیده و ملهم از قانون اساسی و فرهنگ اسلامی ایران و به یقین حاصل مطالعات و مشورت‌های حقوقی فراوان در حوزه‌های ذیربط است، که می‌تواند در پویایی قوانین نظام مهندسی ساختمان، تحول در تنسیق امور حرفه‌ای مهندسان، ساماندهی نهادهای متولی نظارت و اجرای ساختمان و مهمتر از همه اعاده هیمنه و آهت سازمان در دیده و نگاه دیگران مؤثر واقع گردد؛ و لذا کسانی که برای دوره آتی مدیریت و مسئولیت این نهاد عالی مهندسی اعلام آمادگی کرده‌اند باید اعتقاد راسخ به دوری از تبعیض و سهم‌خواهی داشته باشند و اگر تاکنون در مسند مدیریت‌های گوناگون اجرایی و نظارتی سازمان حضور داشته‌اند باید به مناعت طبع و عزت نفس و اجتناب از قانون‌گریزی نه در کلام که در عمل شهره باشند.

۳- متأسفانه دولت در سه دوره گذشته سازمان به شدت در مسیر تحقق اراده خویش برای دولتی شدن سرشت نظام مهندسی ساختمان تلاش نموده است. این عزم و علاقه از آنجا نشأت گرفته که سازمان اساساً باید مؤید تصمیمات و برنامه‌های دولت در حوزه ساخت و ساز، نظیر مسکن مهر، باشد و انصافاً سازمان نیز در مسیر انجام این خواسته دولت از هیچ تلاشی فروگذار نکرد. از سوی دیگر با انحلال سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و به حاشیه رانده شدن نظام فنی و اجرایی و از طرفی کمبود یا تعطیلی طرح‌های عمرانی که به دلیل واگذاری پروژه‌ها به شرکت‌های دولتی یا شبه‌دولتی و یا فقدان اعتبارات و بودجه‌های عمرانی به وقوع پیوست، سازمان نظام مهندسی با قدرت تمام در جهت اضمحلال نظام پیمانکاری که از دیگر علائق و اهداف دولت به شمار می‌رفت، تلاش نمود و با ابداع شیوه‌ها و نگارش شیوه‌نامه‌های درون سازمانی پیکره عظیم پیمانکاری را با سابقه ۶۰ ساله تا حد امکان تضعیف و نحیف ساخت.

این بدعت نامیمون علیرغم آنکه همچنان مورد اصرار و ابرام برخی مدیران استانی سازمان قرار دارد، باید با نگاه تازه دولت در بازسازی و نوسازی ساختارهای برنامه‌ریزی و احیاء بنیانهای استوار صنعت احداث هر چه زودتر منسوخ گردد تا تکلیف تعاریف خودساخته در عرصه اجرا، نظارت و مدیریت فنی و اجرایی ساختمان روشن و آثار خطاها و کژیهای گذشته هر چه بیشتر از چهره سازمان زدوده شود. لذا چنانکه دولت در بیان واضح و صریح عقیده خویش برای ایجاد و تقویت استعدادهای بالفعل صنعت ساختمان از جمله "نظام پیمانکاری کشور" ابایی ندارد، مهندسان منتخب این دوره مدیریت سازمان نیز باید عزم‌شان بر پیروی از دولت برای تحقق ایده‌های مترقی حوزه ساخت و ساز جزم باشد. بی‌تردید مسئولیت و بلکه رسالت اصلی و اساسی در این راه بر دوش آحاد مهندسان عضو سازمان است تا با هوشمندی و مذاقه در نوع نگاه و دیدگاه نامزدهای حاضر در عرصه

انتخابات با رأی به "تحول‌گرایی" آینده‌ای روشن را برای سازمان نظام مهندسی ساختمان رقم زنند.

۴- تشکلهای مهندسی، خصوصاً تشکلهائی که هم ارتباط با نظام مهندسی دارند و هم مرتبط با نظام فنی و اجرائی هستند، باید نقشی فعال در انتخابات پیش رو ایفا نمایند. این اراده شاید در تشکلهای استانی کمتر اما در معدود تشکلهائی که در مرکز کشور فعالیت دارند بیشتر به چشم می‌خورد، و آنگونه که در یک سال اخیر و خصوصاً انتخابات اتاق مشاهده گردید، می‌توانند با برنامه‌ریزی شایسته برای نقش‌آفرینی در انتخابات هفتم نظام مهندسی مؤثرتر باشند. این ضرورت آنجا اهمیت فزون‌تری می‌یابد که بدانیم و بپذیریم اصلاحات قانون نظام مهندسی، که هم‌اکنون در مرحله تصویب و ابلاغ است، با سرنوشت جامعه پیمانکاری ارتباطی تنگاتنگ و اثرگذار دارد و لذا نمایندگان این حرفه باید در ساختار و مدیریت آینده سازمان حضور موفق و مؤثر داشته باشند.

تشکلهای و سندیکاهاى ساختمانی همواره نماد خدمت و همراهی با دولت بوده‌اند و اکنون نیز بیشترین خدمت‌رسانی به مردم و همکاری را با نهادها و دستگاه‌های اجرائی در مسیر تحقق برنامه‌های دولت دارند و همواره با همه سرمایه و توان خویش در شکل‌گیری آبادانی و عمران کشور تلاش بی‌ادعا داشته و به خوبی با فرهنگ کار متعهدانه و مسئولانه که نیاز امروز نظام مهندسی است آشنا و همسازند. استعدادی که، در یک دهه اخیر، علیرغم نیاز در حوزه ساخت و ساز خصوصی در مسیر حذف و بعضاً نابودی رانده شده است.

۵- سخن آخر با بزرگان و برگزارکنندگان انتخابات است. اگر همه دلسوزان نظام مهندسی از منظر نگاه بیرونی به اهمیت این رویداد می‌نگرند بی‌گمان متولیان امور از درون بر زوایای پنهان و آشکار آن احاطه دارند و به آنچه که سازمان در این برهه بدان نیازمند است به خوبی و درستی واقفند. سازمان امروز در شرایطی است که حتی برای برگزاری مجامع سالیانه خویش در برخی استانها، که تنها مؤید بودجه گذشته و آینده آنان است، دچار ضعف و ناتوانی است. بی‌تفاوتی و ناامیدی در میان جامعه مهندسان عضو سازمان، که صاحبان اصلی این نهاد بزرگ حرفه‌ای هستند، مستولی گشته و افق آینده آن را در فضائی ابهام‌آلود ترسیم می‌نمایند. تضاد فکری و عدم سازگاری در میان بعضی اعضای هیأت‌مدیره سازمانها حاکم گردیده و انجام وظائف قانونی و ایفای تعهدات سازمانی را با مشکل و معضل مواجه ساخته است. رکود حاکم بر ساخت و ساز که با اقتصاد و درآمد بسیاری از اعضای سازمان پیوند دارد موجب نگرانی و پریشانی فکری آنان گردیده است.

جان کلام آنکه همه این نابسامانی‌ها سایه بر انتظام امور مهندسی انداخته و لذا جامعه بزرگ مهندسی ایران منتظر این رخداد، با انگیزه و اعتقاد به تغییر و تحول، در ساختار و مدیریت نظام مهندسی است لذا فراهم آوردن شرایط حضور پرشور همه آحاد جامعه مهندسی در روز انتخابات تنها انتظار خیل عظیم مهندسان ایران است که تحقق این امل جز با عزم و اراده و عمل مقبول مجریان آن به انجام نخواهد رسید و بی‌تردید این وعده دست‌یافتنی است.

راه دولت برای پرداخت بدهی پیمانکاران

بررسی کرد: اقتصادنیوز

بودجه ۹۵، موعد تسویه دولت با پیمانکاران؟

هزارمیلیارد تومان اعلام کرد. شهریور سال گذشته هم رئیس سازمان حسابرسی بدهی‌های دولت به پیمانکاران بخش خصوصی را ۹۴ هزار میلیارد تومان بدهی عنوان کرده بود که برخی این رقم را نزدیک‌ترین رقم به بدهی واقعی دولت می‌دانند. وزیر راه و شهرسازی بدهی وزارتخانه خود به پیمانکاران را ۵ هزار میلیارد تومان عنوان بود. وزیر نیرو اسفند ماه سال گذشته بدهی انباشته شده بخش برق را حدود ۲۴ هزار میلیارد تومان، مدیرعامل توانیر ۳۰ هزار میلیارد تومان و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران هم در نشست خبری اردیبهشت سال جاری خود رقم بدهی‌های شرکت ملی نفت ایران را حدود ۵۰ میلیارد دلار دانست.

دومینوی بدهکاری دولت

دولت یازدهم که روی کار آمد گزارشی از میزان بدهی‌های دولت قبل منتشر کرد. گزارشی که نشان می‌داد دولت قبل سال‌هاست به تعهدات خود در قبال پیمانکاران عمل نکرده است. زمانی که هم موعد عمل دولت یازدهم رسید هم قیمت نفت با افت ۵۰ درصدی مواجه شد و هم تعهدات عمرانی و یارانه مانعی شدند برای پرداخت بدهی‌های دولت. اما در مقابل بخش خصوصی هم از عدم پرداخت‌ها گلایه دارد.

چون در اولین قدم بدهی‌های دولت منجر به ناتوانی و ورشکستگی

۹۴ هزار میلیارد تومان طلب چند ساله پیمانکاران بخش خصوصی از دولت است که وصول نمی‌شود. دولت پیشنهاد می‌کند بودجه یارانه‌ها صرف پرداخت بدهی‌ها شود. اما راهکار مجلس برای پرداخت این بدهی‌ها چیست؟

به گزارش اقتصادنیوز رقم بدهی‌های دولت به پیمانکاران بخش خصوصی در حالی بالا گرفته است که معاون اول رئیس جمهور تیمی متشکل از رئیس سازمان مدیریت و رئیس کل بانک مرکزی را مأمور تدوین راهکارهای پرداخت بدهی‌های دولت به پیمانکاران کرده است. بدهی که چند سال است روی هم تلنبار شده و نه دولت توان پرداخت آن را دارد و نه پیمانکاران توان گذشتن از کنار آن را. اما اسحاق جهانگیری قول داده که دولت به تعهد پرداخت بدهی‌های خود به پیمانکاران پایبند است.

حال این سوال پیش می‌آید که میزان بدهی دولت به پیمانکاران چقدر است و این بدهی‌ها بیشتر در چه حوزه‌هایی است؟ عدم پرداخت آن چه مشکلاتی برای پیمانکاران ایجاد کرده و مجلس برای پرداخت بدهی دولت به پیمانکاران چه راهکار قانونی مد نظر دارد؟

در مورد میزان بدهی‌های دولت به پیمانکاران رقم دقیقی در دسترس نیست. آمار متفاوتی از میزان بدهی‌های دولت به پیمانکاران عنوان شده است؛ از ۱۰ تا ۹۴ هزار میلیارد تومان. رئیس جمهور در گزارش ۱۰۰ روزه خود رقم بدهی‌های دولت به پیمانکاران را حدود ۵۵

پیام آبادگران
شهریور ۱۳۹۴
شماره ۳۳۴

به گشایشی که در فضای مالی کشور به وجود آمده و به خصوص در تدوین چشم‌انداز و برنامه پنج ساله ششم توسعه، باید برنامه‌ریزی مناسبی در این زمینه داشته باشیم تا این پروژه‌های نیمه تمام را به پایان برسانیم. وی می‌گوید: لایحه بودجه سال ۹۵ سه ماه دیگر به مجلس ارسال می‌شود و ما آنجا دولت را ملزم می‌کنیم که حتماً بدهی بخش خصوصی را بپردازد.

علیرضا خسروی دیگر عضو کمیسیون عمران مجلس در این رابطه می‌گوید: میزان بدهی دولت به پیمانکاران حدود ۵۰۰ هزار میلیارد تومان است این بدهی‌ها در بخش‌های مختلف مانند پیمانکاران راه و ساختمان و صنعت برق و کشاورزی و صنعت هستند.

او درباره راهکارهای مجلس به دولت در این زمینه تصریح می‌کند: راه‌های زیادی وجود دارد ما موادی را در این زمینه در مجلس تصویب کردیم از جمله بند ب ماده ۵۶ که در این مصوبه بانک طلب پیمانکار را پرداخت می‌کند و بانک با دولت طرف حساب می‌شود. یعنی دیگر دولت به بخش خصوصی بدهکار نبود و دولت به بانک‌ها بدهکار می‌شد. اما در این میان مشکل بدهی همچنان به قوت خود باقی است و از بخشی به بخش دیگر منتقل می‌شود.

دومینوی بدهی‌های دولت به بخش خصوصی هم دولت را درگیر کرده و هم بانک‌ها را و هم بخش خصوصی را. دولت متعهد شده که بدهی‌ها را بپردازد اما شرایط مالی کشور توان انجام این تعهد را از دولت گرفته است. حتی چند وقت پیش بود که وزیر اقتصاد اعلام کرد قرار است حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان از تعهدات پرداخت یارانه نقدی را حذف کنند و آن را به پیمانکاران بخش خصوصی اختصاص دهند. چون بر خلاف گفته نمایندگان گشایش مالی در فضای کشور رخ نداده که بتوان با اتکا به آن امیدوار بود طلب پیمانکاران پرداخت شود. اعضای دولت خود بارها در سخنرانی‌هایشان راهکار عملیاتی را پیشنهاد داده‌اند اما آن را اجرا نکرده‌اند؛ راهکاری که بر اساس آن دولت اعتبارات خود را به جای پرداخت یارانه نقدی صرف عمران و پرداخت بدهی‌ها کند. اما نمایندگان مجلس همچنان راهکارهای دیگری می‌دهند و چشم‌انتظار وصول ۳۰ میلیارد دلار منابع بلوکه شده هستند که در اقتصاد ایران معجزه آفرینی کند.

بخش خصوصی شده است. ابراهیم بهادرانی، دبیر کل پیشین اتاق تهران در گفت‌وگو با اقتصادنیوز از تأثیرات منفی بدهی دولت به بخش خصوصی می‌گوید و تأکید می‌کند: مگر پیمانکاران ما چقدر توانایی مالی دارند که از این میزان، حدود ۹۴ هزار میلیارد تومان آن دست دولت باشد و وصول نشود؟ این بدهی آثار اقتصادی بسیار وحشتناکی خواهد گذاشت.

وی می‌گوید آثار بدهی‌ها مانند یک دومینو است که مدام از بخشی به بخش دیگر منتقل می‌شود. در قدم اول دولت که طلب پیمانکار را ندهد، پیمانکار هم نمی‌تواند طلب بانک‌ها را بپردازد در نتیجه مطالبات معوق افزایش می‌یابد و توان بانک‌ها کم می‌شود و نمی‌توانند تسهیلات جدید به بخش خصوصی بدهند و توان پیمانکاران کم و کمتر می‌شود. از طرفی وقتی که بخش خصوصی مقروض بانک باشد اسامش در لیست سیاه قرار می‌گیرد و بانک‌ها هم به آن وام نمی‌دهند. ممنوع‌الخروج می‌شوند و نه امکان فعالیت در داخل کشور را دارند نه توان ارزی با فعالیت در خارج از کشور را.

آل اسحاق هم در پاسخ به این سوال که پرداخت این بدهی‌ها تا چه حد به پویایی بخش خصوصی کمک خواهد کرد؟ بیان می‌کند: تأثیر خیلی زیادی در بخش خصوصی ما دارد. پرداخت بدهی‌ها زنجیره‌وار به چند زنجیره کمک می‌کند و در چند ردیف در تولید ما می‌تواند بسیار موثر باشد.

راهکارهای قانونی مجلس چیست؟

اما دولت سال‌هاست که این بدهی‌ها را پرداخت نکرده و باید دید راهکار مجلس چیست؟

عباس فلاحی‌باباجان، عضو کمیسیون عمران مجلس به اقتصادنیوز می‌گوید: پروژه‌های عمرانی بسیاری به دلیل عدم وصول مطالبات بخش خصوصی از دولت ناتمام ماند و همین موضوع خود منجر به خسارات عمده‌ای می‌شود. ما در سال ۹۳ و ۹۴ بودجه‌ها را بر مبنای ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی بنا کرده بودیم که محقق نشد. اما با توجه

در نامه‌ها

جناب آقای دکتر اسحاق جهانگیری معاونت محترم اول ریاست جمهوری باسلام و احترام به استحضار عالی می‌رساند:

میش از دو سال از استقرار دولت یازدهم می‌گذرد. فعالین بخش خصوصی بنحدر صنعت احداث از ابتدا ضمن استقبال از برنامه‌های اعلامی جناب آقای دکتر روحانی ریاست محترم جمهوری در ایران ایشان اعلام آمادگی نمودند تا بعنوان بازوی اجرایی دولت در تحقق برنامه‌ها شرکت نمایند.

طی دو سال گذشته اما سیاست‌های داخلی دولت محترم در انقباض پولی و مهار یکسویه و پر شتاب تورم متمرکز بوده است در حالیکه اولویت برنامه‌های تولید و سازندگی و نهایتاً برون رفت از رکود اقتصادی چندان دنبال نگردیده است. در سال جاری این انقباض حتی رشد ۳۴ درصدی پیش‌بینی شده سال ۹۴ را با نداشتن شدید در نیمه اول سال روبرو نموده است. استمرار وضع موجود رکود مطلق بخش خصوصی و بویژه صنعت احداث را دنبال خواهد داشت. شرایطی که مصداق بارز انفعال است.

از نظر اکثر کارشناسان اقتصادی، این سیاست تولید است که در میان مدت می‌تواند ضد تورم است. صرف مهار تورم با انقباض و بدون برنامه‌های اقتصادی توسعه و تولید، گذرا و نامیدار خواهد بود.

از عواقب یکسری و ادامه سیاست‌های فوق توسط برنامه‌ریزان سنتی در بدنه دولت محترم، میتوان به ازدست دادن نیروهای متخصص و کارگران ماهر در خانواده پنج میلیونی این صنعت بامش از چهار صد شغل و حرفه اشاره نمود، به مهاجرت متخصصین زنده، به خطر ناامنی اجتماعی، گسترش فساد و فقر در مین کارگران بیکار، و فرسودگی و نابودی دارایی‌های ملی، آنچه در دهمه‌های اخیر در سایه اعاده اعتماد حکومت جمهوری اسلامی به این صنعت بدست آمده است.

با اذعان به ایجاد فضای امید که قطعاً حاصل تلاش‌های تاریخی تیم دیپلماسی دولت محترم تدبیر و امید است این فضا اما به تنهایی نتوانسته است و نمی‌تواند امکانات بالقوه دولت و مردم و بخش خصوصی را در جهت بحکرت در آوردن چرخ تولید و سازندگی بسنج نماید.

در منظر کنونی و در سایه شرایط پیش‌رو که امید بر رفع تحریم‌ها و ورود به فضای بازمین‌المللی متصور گردیده است این امکانات برای بستر سازی پس از تحریم باید بسج و فراسج گردد.

در صنعت احداث این بستر سازی تنها پرداخت مطالبات این صنف مقدور خواهد شد. این نظر عمده کارشناسان اقتصادی است.

پرداخت مطالبات پیمانکاران تنها اجرائی تعهدات نیست یک راهکار برنامه ای است:

- برای دولت و نیز بخش خصوصی سرمایه گذاری است. اگر چه مانند هر سرمایه گذاری دیگر اثرات توری کوتاه مدت دارد ولی بنا به خاصیت تولیدی خود در میان مدت ضد توری است.

- می تواند توان نیروی انسانی تخصصی و سرمایه ماشین آلات را حفظ، بازسازی و ارتقاء دهد.

- می تواند سرمایه گذاری هدفمند و اولویت دار دولت برای پست تحریم تلقی گردد.

- می تواند در اجرائی پروژه های نیمه تمام و جدید بصورت های BOT, BOO, BLT و مشابه دولت ریاری دهد.

- متناسباً توسعه یکاری و فساد و ناهنجاری اجتماعی خواهد کاست و فضای اشتغال و امید و نشاط را جایگزین بی اعتمادی و یأس می نماید.

- اعتماد متقابل جمهوری اسلامی و فعالان صنعت احداث، که در طی سالهای اخیر توسعه صادرات خدمات مهندسی را بدنبال داشت را به آنها باز میگرداند. به تبع آن، در صنوف وابسته نیز متقابلاً جلب اعتماد خواهد نمود.

با نگر از عنایت ویژه جناب عالی و دیدگاه های دولت محترم برای دوران پست تحریم که ایران بهشت سرمایه گذاران خارجی خواهد شد لازم به ذکر است که در صورت انعقاد شرایط فعلی بخش خصوصی آسیب دیده کشور نمیتواند چندان آن را جدی تلقی نماید و اعتماد دارد حتی در صورت تحقق احتمالی این امر باز هم آسیب های بیشتری به بخش خصوصی تضعیف شده توسط دولت محترم وارد خواهد آمد چرا که سرمایه و تجهیزات خارجی جای فن آوری و سرمایه بالقوه و نیروی انسانی متخصص یی کار ایرانی را بر خواهند کرد.

باتقدیم احترام
بهمن داهان
دیر

جناب آقای دکتر نوبخت

معاون محترم ریاست جمهوری و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

موضوع: آئین نامه اجرائی بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۹۳ و ۹۴ کشور

با سلام و احترام

ضمن آرزوی موفقیت های بیشتر حضرتعالی در خدمت به مین اسلامی، در مورد آئین نامه بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه کل کشور در سالهای ۹۳ و ۹۴، مراتب زیر به استحضار می رسد:

۱- مطابق بند ط قانون و همچنین بند الف ذیل ماده ۱ در هر دو آئین نامه صدور اسناد خزانه اسلامی بر حفظ قدرت خرید مطالبات تأکید شده است.

۲- در ماده ۲ آئین نامه های اجرائی بند ط تبصره ۶ قانون بودجه سال ۹۳ و ۹۴ با تأکید بر حفظ قدرت خرید، سرسیدهای یک ساله، دو ساله و سه ساله تعریف شده است.

۳- متأسفانه با اضافه شدن تبصره ۱ ذیل ماده ۲ در آئین نامه سال ۹۴ بشرح زیر:

«بازه زمانی محاسبه حفظ قدرت خرید از زمان تأیید صورت وضعیت طلبکاران شپردوتی توسط ذیحساب و مقام مجاز دستگاه اجرائی تا تاریخ انتشار اسناد خزانه اسلامی می باشد»

رجاء و اتق دارد این متن بر خلاف روح قانون مربوطه به اشتباه اضافه شده و اصل حفظ قدرت خرید را که از اهداف صدور اسناد خزانه اسلامی می باشد، از بین برده است و دیگر تفاوتی بین اسناد خزانه یک ساله، دو ساله و سه ساله وجود نخواهد داشت که ظمی مضاعف بر پیمانکاران و عملی غیر قانونی و غیر شرعی خواهد بود.

لذا خواهشمند است دستور فرمایید طی مصوبه ای مطابق روح قانون بودجه ۹۴ و آئین نامه اجرائی آن در تبصره (۱) و تبصره (۲) ذیل ماده (۲) کلمه «انتشار» حذف و کلمه «سررسید» جایگزین گردد.

عدم وجود این شرایط باعث شده تا استقبالی از طرف پیمانکاران برای دریافت اسناد خزانه اسلامی صورت نگیرد.

با توجه به مراتب بالا و توجه خاصی که جنابعالی نسبت به بخش خصوصی کشور میذول می دارید، استدعا می شود دستورات لازم جهت اصلاحات تکمیلی نسبت به این بخشنامه ها معمول گردد.

از توجه خاص حضرتعالی و صدور دستور اقدام مساعد تشکر می شود.

با امید به توفیق الهی

دبیر

علی آزاد

رونوشت: جناب آقای مهندس شافعی - معاونت محترم فنی و امور زیربنایی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

رونوشت: جناب آقای دکتر دژسند - معاون محترم بودجه سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

رونوشت: جناب آقای دکتر اکرمی - معاون نظارت مالی و خزانه دار کل کشور

ریاست جمهوری
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

شماره: ۱۳۳۱۷۲
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۶/۲۵
پرست: دارد

بسمتعالی

جناب آقای دکتر نوبخت

رئیس محترم سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

موضوع: آیین نامه اجرایی بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۴ کل کشور

با سلام و احترام؛

ضمن ارسال تصویر نامه انجمن شرکت های راهسازی ایران به شماره ۳۷۷۲ مورخ ۱۳۹۴/۰۵/۲۶، به استحضار می رساند مطابق تبصره های ۱ و ۲ ذیل ماده ۲ آیین نامه اجرایی بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۴ کل کشور (موضوع بخشنامه شماره ۱۴۲۳۷/ت ۵۱۸۰۲ هـ مورخ ۱۳۹۴/۰۲/۰۸)، در محاسبه مبلغ حفظ قدرت خرید اسناد خزانه اسلامی، بازه زمانی مبنای محاسبه برابر با مدت زمان حد فاصل تاریخ تأیید آخرین صورت وضعیت طلبکار غیردولتی توسط ذی حساب و مقام مجاز دستگاه اجرایی تا تاریخ انتشار اسناد مذکور لحاظ شده است. در این ارتباط، موارد زیر شایان توجه است:

۱- تأخیر در پرداخت مطالبات طلبکاران غیردولتی طرف قرارداد و تورم موجود منجر به کاهش قدرت خرید و اتلاف دارایی های طلبکاران و منافع مترتب از آن می شود؛

۲- قاعده فقهی اتلاف: «من أتلّف مال الغیر فهو له ضامن»: هرگاه کسی مال دیگری یا منابع مترتب بر آن را بدون اذن صاحبش تلف کند در برابر صاحب آن ضامن و مسئول است، خواه تلف از روی علم و قصد باشد یا نه؛

۳- مواد قانونی نظیر ماده ۳۲۸ قانون مدنی: هرکس مال غیر را تلف کند ضامن آن است و باید مثل یا قیمت آن را بدهد اعم از این که از روی عمد تلف کرده باشد یا بدون عمد و اعم از این که عین باشد یا منفعت و اگر آن را ناقص یا معیوب کند ضامن نقص قیمت آن مال است.

۴- هدف از پرداخت مبلغ حفظ قدرت خرید در اسناد خزانه اسلامی، رفع اشکالات پیش گفته می باشد.

با عنایت به موارد فوق، پیشنهاد می شود بازه زمانی مبنای محاسبه، از تاریخ انتشار اسناد خزانه اسلامی تا تاریخ سررسید اسناد نیز در پرداخت ها در نظر گرفته شده و حفظ قدرت خرید در این بازه زمانی، با نرخ شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی اعلامی توسط بانک مرکزی بروز شود.

در این صورت، با فرض نرخ تورم سالانه ۱۴ درصد، پرداخت برای تامین حفظ قدرت خرید در بازه زمانی تاریخ انتشار اسناد تا تاریخ سررسید آن نسبت به وضعیت موجود، در هر سال به ازای هر ۱۰۰۰ میلیارد تومان به میزان ۱۴۰ میلیارد تومان بار مالی جدید برای دولت به همراه خواهد داشت. ولیکن علاوه بر رعایت قانون، مانع تضعیف فعالان عرصه سازندگی کشور می شود. لذا خواهشمند است در خصوص تهیه دستورالعملی به منظور اعمال موارد یاد شده ارائه طریق فرمایید.

غلامرضا شایان
معاون فنی و تهیه امور زیربنایی

ش.ش: ۴۶۶۳۳۹

دفتر مرکزی: ۳۳۱۱۶۴۶

مرکز تلفن: ۴-۳۳۷۱

تهران- میدان بهارستان- خیابان دانشسرا

جناب آقای مهندس فرخ جمالی مدیر عامل محترم شرکت ساختمانی پارس یکم

و عضو محترم هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

با دروغ و تأسف خبر درگذشت مرحوم مغفور **دکتر محمد حسن خیلی پور اقدم** همسر گرامی خواهر بزرگوار جنابعالی را دریافت کردیم. این مصیبت بزرگ را به حضرت تعالی و خانواده محترم آن مرحوم تسلیت عرض می‌نمائیم. برای عزیز درگذشته غفران الهی و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت می‌نمائیم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای ساختمانی ایران هیأت مدیره و بازرسان شرکت تضمین شرکتهای ساختمانی

جناب آقای مهندس محمدرضا بخشی مدیر عامل محترم شرکت ساختمانی بهمبر

با دروغ و تأسف درگذشت همسر گرامی جنابعالی، سرکار خانم **دکتر مهری فرساد** را تسلیت عرض می‌نماییم. برای آن مرحومه علو درجات، و برای شما و سایر بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای ساختمانی ایران

جناب آقای مهندس مهرداد عالمی نایب رئیس محترم هیأت مدیره شرکت ساختمانی پل و دژ

با نهایت تأسف و تاجر درگذشت مادر گرامی جنابعالی را تسلیت عرض می‌نماییم. برای آن مرحومه علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت داریم.

هیأت مدیره و بازرسان سندیکای ساختمانی ایران

پرسشنامه نظرسنجی

با سلام و عرض ادب خدمت خوانندگان محترم ماهنامه پیام آبادگران دریافت دیدگاه، نقطه نظر، ارائه طریق و پیشنهادهای ارزنده شما برای بهبود و توسعه کیفی و اثربخشی ماهنامه پیام آبادگران از اهمیت فراوانی برخوردار است. از این روی امیدواریم با پاسخ دادن به چند سوال کوتاه ما را از دیدگاه خودتان و پیشنهادهای اصلاح و توسعه ماهنامه یاری رسانید.

- ۱- عملکرد ماهنامه را در انعکاس مسائل صنفی و پیشبرد آن چگونه می‌بینید؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۲- مطالب نشریه در جهت اطلاع رسانی از مسائل روز صنف از چه کیفیتی برخوردار است؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۳- عملکرد کمیسیون انتشارات و دست اندرکاران نشریه را چگونه می‌بینید؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۴- راههای پیشنهادی به مشکلات صنفی را در ماهنامه چگونه ارزیابی می‌کنید؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۵- انعکاس مطالب ارائه شده میان سندیکا با نهادهای ذریع را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۶- نظرتان در مورد درج مطالب به شکل موجود چیست؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۷- بازتاب بیرونی ماهنامه چگونه است؟
نظری ندارم ضعیف متوسط خوب عالی
- ۸- چنانچه پیشنهادی برای بهبود ماهنامه در حل مشکلات پیمانکاران دارید به صورت گزاره خبری بیان کنید؟
پیشنهاد می‌شود:
- برای وقتی که برای تکمیل پرسشنامه صرف کردید و نظر خود را مطرح کردید از شما تشکر و قدردانی می‌شود. لطفا پاسخ خود را به ایمیل یا فکس سندیکا ارسال نمائید.